

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

श्रीगणेशायनमः॥ ॥अथकथा॥ ॥सूतउवाच॥ ॥ एवंप्रीत्यापुराविप्राःश्रीकृ-
ष्णेनपरंब्रतम् ॥ कथितंतत्प्रयत्नेनयःकुर्याद्भुविमानवः ॥१॥ भुक्त्वाभोगानने-
कांस्तुविष्णुलोकंप्रयातिसः॥ ॥पार्थउवाच॥ ॥उपवासस्यनक्तस्यतथैवायाचि-
तस्यभोः ॥ किंपुण्यंकिंविधानंचब्रूहिसर्वेजनार्दन ॥ २ ॥ ॥श्रीकृष्णउवाच॥
हेमंतेचैवसंप्राप्तेमासिमार्गशिरेशुभे ॥ शुक्लपक्षेतथापार्थएकादश्यामुपोष्यच॥३
दशम्यांचैवयत्किंचित्प्रकुर्यात्सुदृढव्रतम् ॥ नक्तंचतद्दिनेकृत्वादशम्यांदंतधा-
वनम् ॥ ४ ॥ दिवसस्याष्टमेभागेमंदीभूतेदिवाकरे ॥ तत्रनक्तंविजानीयान्न
नक्तंनिशिभोजनम् ॥ ५ ॥ ततःप्रभातसमयेसंकल्प्यनियमांश्चरेत् ॥ मध्या-
ह्नेचतथापार्थशुचिःस्नातःसमाहितः ॥ ६ ॥ नद्यांतडागेवाप्यांवाउत्तमंमध्य-

मन्त्रधः ॥ क्रमाज्ज्ञेयं तथा कूपेतदभावे प्रशस्यते ॥ ७ ॥ अश्वक्रांते रथक्रांते वि-
ष्णुक्रांते वसुंधरे ॥ मृत्तिके हरमे पापं यन्मया पूर्वसंचितम् ॥ ८ ॥ त्वया हतेन
पापेन गच्छामि परमां गतिम् ॥ अनेन मृत्तिकास्नानं विदध्या तु ब्रती नरः ॥ ९ ॥
नालपेत् पतितैश्चोरैस्तथा पाखंडिभिः सह ॥ मिथ्यापवादिनो देववेदब्राह्मण-
निंदकान् ॥ १० ॥ अन्यांश्चैव दुराचारान् गम्या गामिनस्तथा ॥ परद्रव्याप-
हर्तृश्च देवद्रव्यापहारिणः ॥ ११ ॥ न संभाषेत दृष्ट्वापि भास्करं चावलोकयेत् ॥
ततो गोविंदमभ्यर्च्य नैवेद्यादिभिरादरात् ॥ १२ ॥ दीपं दद्याद्गृहे चैव भक्तियुक्ते-
न चेतसा ॥ तद्दिने वर्जयेत्पार्थनिंदां मथुनमेव च ॥ गीतशास्त्रविनोदेन दिवारा-
त्री नयेद्ब्रती ॥ १३ ॥ रात्रौ जागरणं कृत्वा भक्तियुक्तेन चेतसा ॥ विप्रेभ्यो दक्षि-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

णांदत्वाप्रणिपत्यक्षमापयेत् ॥ १४ ॥ यथाशुक्लातथाकृष्णामान्यावैधर्मत-
त्परैः ॥ एकादश्योर्द्वयोराजन्विभेदनैवकारयेत् ॥ १५ ॥ एवंहिकुरुतेयस्तु
शृणुतस्यापियत्फलम् ॥ शंखोद्दारे नरःस्नात्वादृष्ट्वादेवंगदाधरम् ॥ १६ ॥
एकादश्युपवासस्यकलांनार्हतिषोडशीम् ॥ व्यतीपातेचदानस्यलक्षमेकंफलं
स्मृतम् ॥ १७ ॥ संक्रांतिषुचतुर्लक्षंयोददातिधनंजय ॥ कुरुक्षेत्रेचयत्पुण्यं
ग्रहणेचंद्रसूर्ययोः ॥ १८ ॥ तत्सर्वंलभतेयस्तुएकादश्यामुपोषितः ॥ अश्वमे-
धस्ययज्ञस्यकरणाद्यत्फलंलभेत् ॥ ततःशतगुणंपुण्यमेकादश्युपवासतः ॥ १९ ॥
तपस्विनोगृहेनित्यंलक्ष्यंस्यचभुंजते ॥ षष्टिवर्षसहस्राणितस्यपुण्यंचतद्भवे-
त् ॥ २० ॥ एकादश्युपवासेनपुण्यंप्राप्नोतिमानवः ॥ गोसहस्रेचयत्पुण्यंद-

तेवेदांगपारगे ॥ २१ ॥ तस्मात्पुण्यं दशगुणमेकादश्युपवासिनाम् ॥ नित्यं
 च भुंजते यस्य दशचैव द्विजोत्तमाः ॥ २२ ॥ भवेत्तद्वै दशगुणं भोजने ब्रह्मचारि-
 णः ॥ एतत्सहस्रं भूदाने कन्यादाने ततः स्मृतम् ॥ २३ ॥ तस्माद्दशगुणं प्रोक्तं
 विद्यादाने तथैव च ॥ विद्यादशगुणं चान्नं यो ददाति बुभुक्षिते ॥ २४ ॥ अन्न-
 दानसमं दानं न भूतं न भविष्यति ॥ तृप्तिमायां तिकौंतेय स्वर्गस्थाः पितृदेव-
 ताः ॥ २५ ॥ एकादश्या व्रतस्यापि पुण्यसंख्या न विद्यते ॥ एतत्पुण्यप्रभावं
 च यत्सुरैरपि दुर्लभम् ॥ २६ ॥ नक्तस्यार्धफलं तस्य एकभक्तस्य सत्तम ॥ एकभक्तं च
 नक्तं च उपवासस्तथैव च ॥ २७ ॥ एतेष्वन्यतमं वापि व्रतं कुर्याद्द्विरेदिने ॥ ताव-
 द्भर्जंति तीर्थानि दानानि नियमायमाः ॥ २८ ॥ एकादशीनसंप्राप्ताया व्रता-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

वन्मखाअपि ॥ तस्मादेकादशीसर्वैरुपोष्याभवभीरुभिः ॥ २९ ॥ नन-
खेनपिवेतोयंनहन्यान्मत्स्यसूकरान् ॥ एकादश्यांनभुंजीतयन्मांस्त्वंपृच्छ-
सेऽर्जुन ॥ ३० ॥ एतत्तेकथितंसर्वं व्रतानामुत्तमं व्रतम् ॥ एकादशीसमंनस्ति
कृत्वायज्ञसहस्रकम् ॥ ३१ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ उक्तात्वयाकथं देवपुण्ये-
यंसर्वतस्तिथिः ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ पुराकृतयुगेपार्थमरुनामाहिदानवः ॥
अत्यद्भुतमहारौद्रः सर्वदेवभयंकरः ॥ ३२ ॥ इंद्रोविनिर्जितस्तेन अत्युग्रेणच
पांडव ॥ इंद्रेणकथितः सर्ववृत्तांतः शंकरायवै ॥ ३३ ॥ सर्वेलोकपरिभ्रष्टा
विचरामोमहीतले ॥ उपायं ब्रूहि मे देव अमराणां तुकागतिः ॥ ३४ ॥ ॥ ईश्व-
रउवाच ॥ ॥ देवराजसुरश्रेष्ठयत्रास्तिगरुडध्वजः ॥ शरण्यश्च जगन्नाथः प-

रित्राणपरायणः ॥ ३५ ॥ तत्रगच्छामहेसर्वेसनःकार्येविधास्यति ॥ ईशस्य
वचनंश्रुत्वादेवराजोमहामनाः ॥ ३६ ॥ पुरस्कृत्यमहादेवंसगणंसमरुद्रणम्॥
यत्रदेवोजगन्नाथः प्रसुप्तोहिजनार्दनः ॥ ३७ ॥ जलमध्येप्रसुप्तंतुदृष्ट्वादेवं
जगत्पतिम् ॥ कृतांजलिपुटोभूत्वारुद्रःस्तोत्रमुदैरयत् ॥ ३८ ॥ ओंनमोदेवदे-
वायदेवदेवैः सुवंदित ॥ दैत्यारेपुंडरीकाक्षत्राहिनोमधुसूदन ॥ ३९ ॥ दैत्य-
भीताइमेदेवामयासहसमागताः ॥ शरणंत्वांजगन्नाथत्वंकर्तात्वंचकारकः॥४०॥
॥त्वंमातासर्वलोकानांत्वमेवजगतःपिता ॥ त्वंस्थितिस्त्वंतथोत्पत्तिस्त्वंचसं-
हारकारकः ॥ ४१ ॥ सहायस्त्वंचदेवानांत्वंचशांतिकरःप्रभो ॥ त्वंधराचत्व-
माकाशःसर्वविश्वोपकारकः ॥ ४२ ॥ भवस्त्वंचस्वयंब्रह्मात्रैलोक्यप्रतिपा-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

लकः ॥ त्वंरविस्त्वंशशांकश्चत्वंचदेवोहुताशनः ॥ ४३ ॥ हव्यंहोमोहुतस्त्वं
चमंत्रतंत्रत्विजोजपः ॥ यजमानश्चयज्ञस्त्वंफलभोक्तात्वमीश्वरः ॥ ४४ ॥
नत्वयारहितंकिंचित्रैलोक्येसचराचरे ॥ भगवन्देवदेवेशशरणागतवत्सल ॥
४५ ॥ त्राहित्राहिमहायोगिन्भीतानांशरणंभव ॥ दानवैर्निर्जितादेवाःस्वर्ग-
भ्रष्टाःकृताविभो ॥ ४६ ॥ स्थानभ्रष्टाजगन्नाथविचरन्तिमहीतले ॥ रुद्रस्य
वचनंश्रुत्वाविष्णुर्वचनमब्रवीत् ॥ ४७ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ कोऽसौ
दैत्योमहामायोदेवायेनविनिर्जिताः ॥ किंस्थानंतस्यकिंनामकिंबलंकस्तदा-
श्रयः ॥ ४८ ॥ एतत्सर्वंसमाचक्ष्वमघवन्निर्भयोभव ॥ ॥ इंद्रउवाच ॥
॥ भगवन्देवदेवेशभक्तानुग्रहकारक ॥ ४९ ॥ दैत्यः पूर्वमहानासीन्नाडीजंघ-

इतिस्मृतः ॥ ब्रह्मवंशसमुद्भूतोमहोयःसुरसूदनः ॥५०॥ तस्यपुत्रोऽतिविख्या-
तोमरुनामामहाऽसुरः ॥ तस्यचंद्रवतीनामनगरीचगरीयसी ॥ ५१ ॥ त-
स्यांवसन्सदुष्टात्माविश्वंनिर्जित्यवीर्यवान् ॥ सुरानसवशमानिन्येनिराकृत्य
त्रिविष्टपात् ॥ ५२ ॥ इंद्राग्निमवाय्वीशसोमनिर्ऋतिपाशिनाम् ॥ पदेषु
स्वयमेवासीत्सूर्योभूत्वातपत्यपि ॥ ५३ ॥ पर्जन्यःस्वयमेवासीत्देवसर्वा-
श्चदेवताः ॥ जहितंदानवंविष्णोसुराणांजयमावह ॥ ५४ ॥ तस्यतद्वचनं
श्रुत्वाकोपाविष्टोजनार्दनः ॥ उवाचशक्रंदेवेंद्रहनिष्येतंमहाबलम् ॥ ५५ ॥
प्रयांतुसहिताःसर्वेचंद्रवत्यांमहाबलाः ॥ इत्युक्ताःप्रययुःसर्वेपुरस्कृत्यहरिंसुराः
॥ ५६ ॥ दृष्टोदेवैस्तुदैत्येद्रोगर्जमानस्तुदानवैः ॥ असंख्यातसहस्रैस्तुदि-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

व्यप्रहरणायुधैः ॥ ५७ ॥ हन्यमानास्तदा देवा असुरैर्बाहुशालिभिः ॥ सं-
ग्रामं ते समुत्सृज्य पलायं तदिशो दश ॥ ५८ ॥ ततो दृष्ट्वा हृषीकेशं संग्रामे समुप-
स्थितम् ॥ अन्वधावन्नभिक्रुद्धा विविधायुधपाणयः ॥ ५९ ॥ अथ ता-
न् प्रद्रुतान् दृष्ट्वा शंखचक्रगदाधरः ॥ विव्याध सर्वगात्रेषु शरैराशीविषोपमैः ॥
॥ ६० ॥ तेनाहतास्ते शतशो दानवानि धनं गताः ॥ एकांगो दानवः
स्थित्वा युध्यमानो मुहुर्मुहुः ॥ ६१ ॥ तस्योपरि हृषीकेशो यद्यदा युधमुत्सृ-
जत् ॥ पुष्पवत्तंसमभ्येतिकुंठितं तस्य तेजसा ॥ ६२ ॥ शस्त्रास्त्रैर्विध्यमानो
ऽपि यदा जेतुं न शक्यते ॥ युयोध च तथा क्रुद्धो बाहुभिः परिघोपमैः ॥ ६३ ॥ बाहु-
युद्धं कृतं तेन दिव्यवर्षसहस्रकम् ॥ तेन श्रांतः स भगवान्गतो बदरिकाश्रमम् ॥

६४ ॥ तत्रहैमवतीनाम्नीगुहापरमशोभना ॥ तांप्रविश्यमहायोगीशयनार्थं
जगत्पतिः ॥ ६५ ॥ योजनद्वादशायामाएकद्वाराधनंजय ॥ अहंतत्रप्रसु-
प्तोऽस्मिभयभीतोनसंशयः ॥ ६६ ॥ महायुद्धेनतेनैवश्रांतोहंपांडुनंदन ॥
दानवःपृष्ठतोलग्नःप्रविवेशसतांगुहाम् ॥ ६७ ॥ प्रसुप्तंमांतदादृष्ट्वाऽचिंतयदा-
नवोहृदि ॥ हरिमेनंहनिष्येऽहंदानवानांक्षयावहम् ॥ ६८ ॥ एवंसुदुर्मतेरस्य
व्यवसायंव्यवस्यतः ॥ समुद्रूताममांगेभ्यःकन्यैकाचमहाप्रभा ॥ ६९ ॥ दि-
व्यप्रहरणादेवीयुद्धायसमुपस्थिता ॥ ईक्षितादानवेद्रेणमरुणापांडुनंदन ॥ ७० ॥
युद्धंसमाहितंतेनस्त्रियातत्रप्रयाचितम् ॥ तेनायुध्यतसानित्यंतांदृष्ट्वाविस्मयं
गतः ॥ ७१ ॥ केनेयंनिर्मितारौद्राअत्युग्राऽशनिपातिनी ॥ इत्युक्त्वादानवे-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

द्रोऽसौयुयुधेकन्ययातया ॥ ७२ ॥ ततस्तयामहादेव्यात्वरयादानवोबली ॥
छित्त्वासर्वाणिशस्त्राणिक्षणेनविरथःकृतः ॥ ७३ ॥ बाहुप्रहरणोपेतोधावमा-
नोमहाबलात् ॥ तलेनाहत्यहृदयेतयादेव्यानिपातितः ॥ ७४ ॥ पुनरुत्थाय
सोधावत्कन्याहननकांक्षया ॥ दानवंपुनरायातंरोषेणाहत्यतच्छिरः ॥ ७५ ॥
क्षणान्निपातयामासभूमौतच्चसमुज्ज्वलत् ॥ दैत्यः कृतशिराः सोऽथययौवैव-
स्वतालयम् ॥ ७६ ॥ शेषाभयार्दितादीनाःपातालंविविशुर्द्विषः ॥ ततःसमु-
त्थितोदेवः पुरोदृष्ट्वाऽसुरंहतम् ॥ ७७ ॥ कन्यांपुरःस्थितांचापिकृतांजलिपुटां
नताम् ॥ विस्मयोत्फुल्लवदनः प्रोवाचजगतांपतिः ॥ ७८ ॥ केनायंनिहतः
प्रख्योदानवोदुष्टमानसः ॥ येनदेवाः सगंधर्वाः सेंद्राश्चसमरुद्रणाः ॥ ७९ ॥

सनागाःसहलोकेशालीलयेवविनिर्जिताः ॥ येनाहंनिर्जितोभूत्वाभीतःसुप्तो
 गुहामिमां ॥ ८० ॥ केनकारुण्यभावेनराक्षसोऽयंपराजितः ॥ ॥ कन्यो-
 वाच ॥ ॥ मयाविनिहतोदैत्यस्त्वदंशोद्धूतयाप्रभो ॥ ८१ ॥ दृष्ट्वासुप्तंह-
 रेत्वांतुयतोहंतुंसमुत्थितः ॥ त्रैलोक्यकंटकस्येत्यंव्यवसायंप्रबुध्यच ॥ ८२ ॥
 हतोमयादुरात्माऽसौदेवतानिर्भयाःकृताः ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ निह-
 तेदानवेंद्रेऽस्मिन्संतुष्टोऽहंत्वयाऽनघे ॥ ८३ ॥ हृष्टाःपुष्टाश्चैवदेवाआनंदःसम-
 जायत ॥ आनंदस्त्रिषुलोकेषुदेवानांयस्त्वयाकृतः ॥ ८४ ॥ प्रसन्नोऽस्म्यन-
 घेतुभ्यंवरंवरयसुव्रते ॥ ददामितन्नसंदेहोयत्सुरैरपिदुर्लभम् ॥ ८५ ॥
 कन्योवाच ॥ ॥ यदितुष्टोऽसिमेदेवयदिदेयोवरोमम ॥ तारयेऽहंमहापापा-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

दुपवासपरंनरम् ॥ ८६ ॥ उपवासस्ययत्पुण्यंतस्यार्धेनक्तभोजने ॥ तदर्थं
चभवेत्तस्यएकभक्तंकरोतियः ॥ ८७ ॥ यः करोतिव्रतंभक्त्यादिनेममजिते-
न्द्रियः ॥ सगत्वावैष्णवंस्थानंकल्पकोटिशतानिच ॥ ८८ ॥ भुंजानोविविधा-
न्भोगानुपवासीजितेन्द्रियः ॥ भगवंस्त्वत्प्रसादेनभवत्वेषवरोमम ॥ ८९ ॥
उपवासंचनक्तंचएकभक्तंकरोतियः ॥ तस्यधर्मंचवित्तंचमोक्षंदेहिजनार्दन ॥
९० ॥ ॥श्रीभगवानुवाच॥ ॥ यत्त्वंवदसिकल्याणितत्सर्वंचभविष्यति ॥ मम
भक्ताश्चयेलोकास्तवभक्ताश्चतेनराः ॥९१॥ त्रिषुलोकेषुविख्याताःप्राप्स्यन्तिमम
संनिधिम् ॥ एकादश्यांसमुत्पन्नाममभक्तिपरायणा ॥९२॥ अतएकादशीत्येवं
तवनामभविष्यति॥दग्ध्वापापानिसर्वाणिदास्यामिपदमव्ययम्॥९३॥ तृतीया

चाष्टमीचैवनवमीचचतुर्दशी ॥ एकादशीविशेषेणतिथयोमेमहाप्रियाः ॥९४॥
 सर्वतीर्थाधिकंपुण्यंसर्वदानाधिकफलम् ॥ सर्वव्रताधिकंचैवसत्यंसत्यंवदामि
 त ॥ ९५ ॥ एवंदत्त्वावरंतस्यास्तत्रैवांतरधीयत ॥ हृष्टातुष्टातुसाजातातदा
 एकादशीतिथिः ॥ ९६ ॥ इमामेकादशींपार्थकरिष्यंतिनरास्तुये ॥ तेषांशत्रुं
 हनिष्यामिदास्यामिपरमांगतिम् ॥ ९७ ॥ अन्येपियेकरिष्यंतिएकादश्या
 महाव्रतम् ॥ हरामितेषांविघ्नांश्चसर्वसिद्धिंददामिच ॥९८॥ एवमुक्तासमुत्प-
 त्तिरेकादश्याःपृथासुत ॥ इयमेकादशीनित्यासर्वपापक्षयंकरी ॥९९॥ एकैवच-
 मद्वापुण्यासर्वपापनिषूदनी ॥ उदितासर्वलोकेषुसर्वसिद्धिकरीतिथिः ॥१००॥
 शुक्लावाप्यथवाकृष्णाइतिभेदंनकारयेत् ॥ कर्तव्येउभयेपार्थनतुल्याद्वादशी

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

तिथिः ॥ १ ॥ अंतरं नैव कर्तव्यं समस्तैर्व्रतकारिभिः ॥ तिथिरेका भवेत्सर्वा पक्षयो-
रुभयोरपि ॥ २ ॥ उपवासं प्रकुर्वन्ति एकादश्यां नराश्वये ॥ तेषां तिपरमं स्थानं
यत्रास्ते गरुडध्वजः ॥ ३ ॥ धन्यास्ते मानवा लोके विष्णुभक्तिपरायणाः ॥ ए-
कादश्यास्तु माहात्म्यं सर्वलोकेषु यः पठेत् ॥ ४ ॥ अश्वमेधस्य यत्पुण्यं तदाप्नोति न
संशयः ॥ एकादश्यां निराहारः स्थित्वाऽहं च परेऽहनि ॥ ५ ॥ भोक्ष्यामि पुंडरीका-
क्षशरणं मे भवाच्युत ॥ इत्युच्चार्य ततो विद्वान्पुष्पांजलिमथार्पयेत् ॥ ६ ॥
अष्टाक्षरेण मंत्रेण त्रिर्जप्तेनाभि मंत्रितम् ॥ उपवासफलप्रेप्सुः पिबेत्पात्रगतं जलम् ।
७ ॥ दिवानिद्रापरान्नं च पुनर्भोजनमैथुने ॥ क्षौद्रं कांस्यामि षं तैलं द्वादश्यामष्टवर्ज-
येत् ॥ ८ ॥ असंभाष्यं हि संभाष्य भक्षयेत्तुलसीदलम् ॥ आमलक्याः फलं

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

वापिपारणेभक्ष्यशुध्यति ॥ ९ ॥ आमध्याह्नाच्चराजेंद्रद्वादश्यामरुणोदये ॥
स्नानार्चनक्रियाः कार्यादानहोमादिसंयुताः ॥ १० ॥ संकटेविषमेप्राप्तेद्वादश्याः
पारणंकथम् ॥ अद्भिस्तु पारणंकुर्यात् पुनर्भुक्तं न दोषकृत् ॥ ११ ॥ यः शृणोति दि-
वारात्रौ नरो विष्णुपरायणः ॥ तद्वक्तुं मुखनिष्पन्नां कथां विष्णोः सुमंगलाम् ॥ १२ ॥
कल्पकोटि समायुक्तो विष्णुलोके महीयते ॥ एकादश्याश्च माहात्म्यं पादमेकं शृ-
णोति यः ॥ १३ ॥ ब्रह्महत्यादिकं पापं नश्यते नात्र संशयः ॥ विष्णुधर्मसमं ना-
स्ति ब्रतं नाम सनातनम् ॥ ११४ ॥ ॥ इति श्री भविष्योत्तरपुराणे श्री कृ-
ष्णार्जुनसंवादे मार्गशीर्षे कृष्णैकादशीमाहात्म्यं संपूर्णम् ॥ ॥ ॥
॥ अथ मार्गशीर्षशुक्लैकादशीकथा ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ वंदे विष्णुं प्रभुं

॥ एकादशीमाहान्म्य ॥

साक्षालोकत्रयमुखप्रदम् ॥ विश्वेशविश्वकर्तारंपुराणंपुरुषोत्तमम् ॥ १ ॥ पृच्छा-
मिदेवदेवशंशयोऽस्तिमहान्मम ॥ लोकानांतुहितार्थायपापानांचक्षयायच
॥ २ ॥ मार्गशीर्षेसितेपक्षेकिन्नामेकादशीभवेत् ॥ कीदृशश्चविधिस्तस्याःको
देवस्तत्रपूज्यते ॥ ३ ॥ एतदाचक्ष्वमेस्वामिन्विस्तरेणयथातथम् ॥ ॥
॥ श्रीकृष्णउवाचं ॥ ॥ सम्यक्पृष्ट्वयाराजन्साधुतेविपुलंयशः ॥ ४ ॥
कथयिष्यामिराजेंद्रहरिवासरमुत्तमम् ॥ उत्पन्नासासितेपक्षेद्वादशमिवल्ल-
भा ॥ ५ ॥ मार्गशीर्षेसमुत्पन्नाममदेहान्नराधिप ॥ सुरारीणांवधार्थायप्रख्या-
ताममवल्लभा ॥ ६ ॥ कथितासामयाचैवत्वदग्रेराजसत्तम ॥ पूर्वमेकादशी
राजन्त्रैलोक्येसचराचरे ॥ ७ ॥ मार्गशीर्षेऽसितेपक्षेचोत्पत्तिरितिनामतः ॥

अतः परंप्रवक्ष्यामिमार्गशीर्षसिता तथा ॥ ८ ॥ तस्याः श्रवणमात्रेण वाजपेय-
फलं भवेत् ॥ मोक्षानाम्नीति विख्याता सर्वपापहरा परा ॥ ९ ॥ देवं दामोदरं त-
स्यां पूजयेच्च प्रयत्नतः ॥ तत्रापि पूजनं चैव नृत्यगीतैः सुमंगलैः ॥ १० ॥ शृ-
णुरार्जेद्रवक्ष्यामि कथां पौराणिकीं शुभाम् ॥ अधोगतिं गता ये वै पितृमातृसुताद-
यः ॥ ११ ॥ अस्याः पुण्यप्रभावेण स्वर्गं यांति न संशयः ॥ एतस्मात्कारणा-
द्वाजन्महिमानं शृणुष्व तत् ॥ १२ ॥ पुरा वै नगरे रम्ये गोकुले न्यवसन्नृपः ॥ वै-
खानसेति राजर्षिः पुत्रवत्पालयन् प्रजाः ॥ १३ ॥ द्विजाश्च न्यवसंस्तत्र चतुर्वेद-
परायणाः ॥ एवं सराज्यं कुर्वाणो रात्रौ तु स्वप्नमध्यतः ॥ १४ ॥ ददर्श जनकं
स्वन्तु अधो योनिं गतं नृपः ॥ एवं दृष्ट्वा तु तं तत्र विस्मयोत्फुल्ललोचनः ॥ १५ ॥

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

कथयामासवृत्तांतंद्विजाग्रेस्वप्नसंभवम् ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ मयातुस्वपि-
तादृष्टोनरकेपतितोद्विजाः ॥ तारयस्वेतिमांतातअधोयोनिगतंसुत ॥ १६ ॥
इतिब्रुवाणःसतदामयादृष्टःपितास्वयम् ॥ तदाप्रभृतिभोविप्रानाहंशर्मलभाम्य-
हो ॥ १७ ॥ एतद्राज्यंमममहदसह्यमसुखंतथा ॥ अश्वागजारथाश्चैवनमेरोचं-
तिसर्वथा ॥ १८ ॥ नकोशोपिसुखायेतिनकिंचित्सुखदंमम ॥ नदारानसुता
मह्यंरोचंतेद्विजसत्तमाः ॥ १९ ॥ किंकरोमिक्कगच्छामिशरीरंमेतुदह्यते ॥ दा-
नं व्रतंतपोयोगोयै नैवममपूर्वजाः ॥ २० ॥ मोक्षमायांतिविप्रेन्द्रास्तदेवकथयंतुमे ॥
किंतेनजीवतालोकेसुपुत्रेणबलीयसा ॥ २१ ॥ पितातुयस्यनरकेतस्यजन्मनिरर्थ-
कम् ॥ ब्राह्मणाञ्चुः ॥ पर्वतस्यमुनेरत्रआश्रमो निकटेनूप ॥ २२ ॥ गम्यतांरा-

जशार्दूलभूतंभव्यंविजानतः ॥ तेषांश्रुत्वाततोवाक्यंवैखानोराजसत्तमः ॥ २३ ॥
जगामतत्रयत्रासावाश्रमेपर्वतोमुनिः ॥ ब्राह्मणैर्वेष्टितःशांतैःप्रजाभिश्चसमं-
ततः ॥ २४ ॥ आश्रमोविपुलस्तस्यमुनिभिःसंनिषेवितः॥ऋग्वेदिभिर्याजुषैश्च
सामाथर्वणकोविदैः ॥ २५ ॥ वेष्टितोमुनिभिस्तत्रद्वितीयदिवपद्मजः ॥ दृष्ट्वातंमु-
निशार्दूलंराजावैखानसस्तदा ॥ २६ ॥ जगामचावनिंमूधर्नादंडवत्प्रणनामच
॥ पप्रच्छकुशलंतस्यसप्तस्वंगेष्वसौमुनिः ॥ २७ ॥ राज्येनिष्कंटकत्वंचरा-
ज्यंसौख्यसमन्वितम् ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ प्रसादात्कुशलंविप्रअंगेषुममस-
प्तसु ॥ २८ ॥ विभवेष्वनुकूलेषुकश्चिद्धिघ्नउपस्थितः ॥ एतंमेसंशयंब्रह्मन्प्र-
ष्टुंवांचसमागतः ॥ २९ ॥ एवंश्रुत्वानृपवचःपर्वतोमुनिसत्तमः ॥ ध्यानस्ति-

॥ एकादशीमाहान्त्य ॥

मितनेत्राऽसौभूतंभव्यंविचिंतयन् ॥ ३० ॥ मुहूर्तमेकं ध्यात्वा च प्रत्युवाच नृपोत्त-
मम् ॥ मुनिरुवाच ॥ जानेऽहंतवराजेंद्रपितुःपापं विकर्मणः ॥ ३१ ॥ पूर्वजन्मानि
तेपित्रासपत्नीकृतद्वेषतः ॥ कामासक्तेनचैकत्रऋतुभंगःकृतःस्त्रियाः ॥ ३२ ॥
त्राहिदेहीतिजल्पंत्याऋतुदानंनराधिप ॥ तेनवैतवपित्रातुनदत्तऋतुराग्र-
हात् ॥ ३३ ॥ कर्मणातेनसततंनरकेपतितोह्ययं ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ के-
नवैव्रतदानेनमोक्षस्तस्यभवेन्मुने ॥ ३४ ॥ निरयात्पापसंयुक्तात्तन्ममा-
चक्ष्वपृच्छतः ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ मार्गशीर्षेसितेपक्षेमोक्षानाम्नीहरेस्तिथिः
॥ ३५ ॥ सर्वैस्तुतद्व्रतंकृत्वापित्रेपुण्यंप्रदीयताम् ॥ तस्याः पुण्यप्रभावेणमो-
क्षस्तस्यभविष्यति ॥ ३६ ॥ मुनेर्वाक्यंततःश्रुत्वानृपःस्वगृहमागतः ॥ आग्रहा-

यणिकींकृच्छ्रात्प्राप्तोभरतसत्तम ॥३७॥ अंतःपुरचरैःसर्वैःपुत्रदारैस्तथानृपः ॥
 व्रतंकृत्वाविधानेनपुण्यंदत्वानृपायतत् ॥ ३८ ॥ तस्मिन्दत्तेतदापुण्येपुष्पवृष्टि-
 रभूद्विवः ॥ वैखानसपितातेनगतःस्वर्गंस्तुतोगणैः ॥ ३९ ॥ राजानमंतरि-
 क्षाच्चशुद्धांगिरमभाषत ॥ स्वस्त्यस्तुतेपुत्रसदेत्युक्त्वासत्रिदिवंगतः॥ ४० ॥
 एवंयःकुरुतेराजन्मोक्षामेकादशीमिमाम् ॥ तस्यपापंक्षयंयातिमृतोमोक्ष-
 मवाप्नुयात् ॥ ४१ ॥ नान्यापरतराकाचिन्मोक्षदाविमलाशुभा ॥ पुण्यसं-
 रूपांतुराजेंद्रनजानेऽहंतुयैःकृता ॥ ४२ ॥ चिंतामणिसमाहोषास्वर्गमोक्ष-
 प्रदायिनी ॥ ४३ ॥ ॥ इतिश्रीब्रह्मांडपुराणेमार्गशीर्षशुक्लैकादश्यामोक्षा-
 नाम्न्यामाहात्म्यंसमाप्तम् ॥ ॥ ३ ॥ ॥ अथपौषकृष्णैकादशीकथा ॥ ॥

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ पौषस्य कृष्णपक्षे तु द्वादशीया भवेत्प्रभो ॥ किं नाम
कोविधिस्तस्याः को देवस्तत्र पूज्यते ॥ १ ॥ एतदाचक्ष्वमे स्वामिन्विस्तरेण
जनार्दन ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ कथयिष्यामिराजेंद्र भवतः स्नेहकारणात्
॥ २ ॥ तथा तुष्टिर्न मे राजन् क्रतुभिश्चाप्तदाक्षिणैः ॥ यथा तुष्टिर्भवेन्मह्यमेकाद-
श्या व्रते न वै ॥ ३ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कर्तव्यो हरिवासरः ॥ पौषस्य कृष्ण-
पक्षे तु द्वादशीया भवेन्नृप ॥ ४ ॥ तस्याश्चैव च माहात्म्यं शृणुष्वैकाग्रमानसः ॥
गदितायाश्चैव राजन्नेकादश्यो भवन्ति हि ॥ ५ ॥ तासामपि हि सर्वासां विकल्पं
नैव कारयेत् ॥ तथापि ह्येकादश्याश्च शृणुराजन् कथानकम् ॥ ६ ॥ अतः परं प्र-
वक्ष्यामि पौषस्यैकादशीं तव ॥ लोकानां च हितार्थाय कथयिष्ये विधिं तव ॥ ७ ॥

पोषस्यकृष्णपक्षयासफलानामनामतः ॥ नारायणोऽधिदेवोऽस्याः पूजयेत्तत्प्रय-
त्नतः ॥ ८ ॥ पूर्वेणविधिनाराजन्कर्तव्यैकादशीजनैः ॥ नागानांचयथाशेषः
पक्षिणांगरुडोयथा ॥ ९ ॥ यथाऽश्वमेधोयज्ञानांनदीनांजाह्नवीयथा ॥
व्रतानांचतथाराजन्प्रवरैकादशीतिथिः ॥ १० ॥ तेजनाभरतश्रेष्ठममपू-
ज्याश्चसर्वशः ॥ हरिवासरसंयुक्तावर्ततेयेजनाभृशम् ॥ ११ ॥ सफलानाम
साप्रोक्तातस्याः पूजाविधिंशृणु ॥ फलैर्मापूजयेत्तत्रकालदेशोद्भवैः शुभैः ॥ १२
नारिकेलफलैः शृङ्गैस्तथावैबीजपूरकैः ॥ जंबीरैर्दाडिमैश्चैवतथापुगीफलैरपि ॥
॥ १३ ॥ लवंगैर्विविधैश्चान्यैस्तथाचाम्रफलादिभिः ॥ पूजयेद्देवदेवेशंधूपै-
र्दापैर्यथाक्रमम् ॥ १४ ॥ सफलायांदीपदानंविशेषेणप्रकीर्तितम् ॥ रा-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

त्रौजागरणंतत्रप्रकर्तव्यंप्रयत्नतः ॥ १५ ॥ यावदुन्मीलयेन्नेत्रं तावज्जाग-
र्तियोनिशि ॥ एकाग्रमानसोभूत्वा तस्य पुण्यं शृणुष्व तत् ॥ १६ ॥ तत्समो ना-
स्ति वै यज्ञस्तीर्थं तत्सदृशं न हि ॥ तत्समं न ब्रतं किंचिदिह लोके न राधिप ॥ १७ ॥
पंचवर्षसहस्राणितपस्तप्त्वा च यत्फलम् ॥ तत्फलं समवाप्नोति सफलाया ब्रते-
न वै ॥ १८ ॥ श्रूयतां राजशार्दूलसफलायाः कथानकम् ॥ चंपावतीति विख्या-
ता पुरीमाहिष्मतस्य च ॥ १९ ॥ माहिष्मतस्य राजर्षेः श्वत्वारश्वा भवन्मुताः ॥
तेषां मध्ये तु योज्येष्ठः समहापापसंयुतः ॥ २० ॥ परदाराभिगामी च वेश्यासंग-
रतः सदा ॥ पितुर्द्रव्यं स पापिष्ठोगमयामास सर्वशः ॥ २१ ॥ असदृत्तिरतो
नित्यं देवताद्विजनिंदकः ॥ वैष्णवानां च देवानां नित्यं निंदारतः स वै ॥ २२ ॥

ईदृग्विधंतदादृष्ट्वापुत्रं माहिष्मतो नृपः ॥ लुंपको नाम नाम्नेति कृतवानत्यम-
 षितः ॥ २३ ॥ राज्यान्निष्काशितस्तेन पित्रा चैवापि बंधुभिः ॥ परिवारजनैः स-
 वैस्त्यक्तो राज्ञो भयादिति ॥ २४ ॥ लुंपको पितदात्यक्तश्चितयामास ह्येकलः ॥
 मयाऽत्र किंप्रकर्तव्यं त्यक्तः पित्रा च बांधवैः ॥ २५ ॥ इति चिंता परो भूत्वा मतिं पा-
 पे तदाऽकरोत् ॥ मया तु गमनं कार्यं वनेत्यक्त्वा पुरं पितुः ॥ २६ ॥ तस्माद्द्वनात्पि-
 तुः सर्वं व्यापयिष्ये पुरं निशि ॥ ॥ दिवा वने च रिष्यामि रात्रा वापि पितुः पुरं ॥ २७ ॥
 इत्येवं समतिं कृत्वा लुंपको दैवपातितः ॥ निर्जगाम पुरा तस्माद्गतोऽसौ गहनं व-
 नम् ॥ २८ ॥ जीवघातकरो नित्यं नित्यं स्तेयपरायणः ॥ सर्वं च नगरं तेन मुषि-
 तं पापकर्मणा ॥ २९ ॥ गृहीतश्च परित्यक्तो राज्ञो माहिष्मता द्रयात् ॥ जन्मां-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

तरीयपापेनराज्यभ्रष्टःसपापकृत् ॥ ३० ॥ आमिषाभिरतो नित्यं नित्यं वैफल-
भक्षकः ॥ आश्रमस्तस्य दुष्टस्य वासुदेवस्य संमतः ॥ ३१ ॥ अश्वत्थो वर्तते त-
त्र जीर्णो बहुलवार्षिकः ॥ देवत्वं तस्य वृक्षस्य वर्तते तद्वने महत् ॥ ३२ ॥ तत्रैव नि-
वसंश्चासौ लुंपकः पापबुद्धिमान् ॥ एवं कालक्रमेणैव वसतस्तस्य पापिनः ॥ ३३ ॥
दुष्कर्मनिरतस्यास्य कुर्वतः कर्ममंगलम् ॥ पौषस्य कृष्णपक्षे तु पूर्वाह्ने सफलादिने
॥ ३४ ॥ दशमीदिवसे राजन्निशायां शीतपीडितः ॥ लुंपको वस्त्रहीनो वै निश्चे-
ष्टो ह्यभवत्तदा ॥ ३५ ॥ पीड्यमानस्तु शीतेनाश्वत्थस्य च समीपतः ॥ न निद्रान्
सुखं तस्य गतप्राण इवाभवत् ॥ ३६ ॥ पीडयन् दशनैर्दत्तानेवं च गमितानिशा ॥ भानू-
दयेऽपि तस्याथ न संज्ञा समजायत ॥ ३७ ॥ लुंपको गतसंज्ञस्तु सफलादिवसे त-

दा ॥ मध्याह्नसमयेप्राप्तेसंज्ञालेभेसलुंपकः ॥३८॥ प्राप्तसंज्ञोमुहूर्तेनचोत्थि-
तोऽसौतदासनात् ॥ प्रखलंश्चपदन्यासैःपंगुवच्चलितोमुहुः ॥ ३९ ॥ वनम-
ध्येगतस्तत्रक्षुत्तृषापीडितोऽभवत् ॥ नशक्तिर्जीवघातेऽस्यलुंपकस्यदुरात्मनः ४०
फलानिभूमौपतितान्याजहारसलुंपकः ॥ यावत्सचागतस्तत्रतावदस्तमगाद्र-
विः ॥ ४१ ॥ किंभविष्यतितातेतिविललापातिदुःखितः ॥ फलानितानिसर्वाणि
वृक्षमूलेन्यवेदयत् ॥ ४२ ॥ प्रत्युवाचफलैरेभिःप्रीयतांभगवान्हरिः ॥ उपवि-
ष्टोलुंपकश्चनिद्रालेभेनवैनिशि ॥ ४३ ॥ तेनजागरणंजातंभगवान्मधुसूदनः ॥
फलानांपूजनंमेनेसफलायास्तथाव्रतम् ॥ ४४ ॥ कृतमेवलुंपकेनह्यकस्माद्व्रत-
मुत्तमम् ॥ तेनव्रतप्रभावेणप्राप्तंराज्यमकंटकम् ॥ ४५ ॥ पुण्यांकुरोदयाद्राजन्

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

यथाप्राप्तं तथा शृणु ॥ रवेरुदयवेलायां दिव्योऽश्वश्चाजगाम ह ॥ ४६ ॥ दिव्य-
वस्तुपरीवारोलुंपकस्य समीपतः ॥ तस्यौसतुरगो राजन्वागुवाचाऽशरीरिणी
॥ ४७ ॥ प्राप्नुहि त्वं नृपसुतस्वराज्यं हतकंटकम् ॥ वासुदेवप्रसादेन सफलायाः
प्रभावतः ॥ ४८ ॥ पितुः समीपं गच्छ त्वं भुङ्क्ष्वराज्यमकंटकम् ॥ तथेत्युक्त्वा
त्वसौ तत्र दिव्यरूपधरोऽभवत् ॥ ४९ ॥ कृष्णे मतिश्च तस्यासीत्परमावैष्णवी त-
था ॥ दिव्याभरणशोभाढ्यस्तातं न त्वास्थितो गृहे ॥ ५० ॥ वैष्णवाय ततो दत्तं
पित्रा राज्यमकंटकम् ॥ कृतं राज्यं तु ते नैव वर्षाणि सुबहून्यपि ॥ ५१ ॥ हरिवासर-
संलीनो विष्णुभक्तिरतः सदा ॥ मनोज्ञास्तस्य पुत्राः स्युर्दाराः कृष्णप्रसादतः ॥
॥ ५२ ॥ ततः सवार्धके प्राप्ते राज्ये पुत्रं निवेश्य च ॥ वनं गतः संयतात्मा विष्णुभ-

क्तिपरायणः ॥ ५३ ॥ साधयित्वा तथाऽत्मानं विष्णुलोकं जगाम ह ॥ गतः कृ-
ष्णस्य सान्निध्ये यत्र गत्वा न शोचति ॥ ५४ ॥ एवं यै वै प्रकुर्वन्ति सफलैकादशीव्र-
तम् ॥ इह लोके यशः प्राप्य मोक्षं यास्यन्त्यसंशयं ॥ ५५ ॥ धन्यास्ते मानवा लोके
सफला व्रतकारिणः ॥ तस्मिन् जन्मनिते मोक्षं लभन्ते नात्र संशयः ॥ ५६ ॥ स-
फलायाश्च माहात्म्यश्रवणाद्विविशांपते ॥ राजसूयफलं प्राप्य वसेत्स्वर्गे च मानवः
॥ ५७ ॥ ॥ इति श्रीपौषकृष्णए० सफलानामन्यामा० संपूर्णम् ॥ ॥ अथ पौ-
षशुक्लैकादशीकथा ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कथिता वै त्वया कृष्ण सफलैकादशी
शुभा ॥ कथयस्व प्रसादेन शुक्लापौषस्य या भवेत् ॥ १ ॥ किं नाम कोविधिस्तस्याः को दे-
वस्तत्र पूज्यते ॥ कस्मै तुष्टो हृषीकेशस्त्वमेव पुरुषोत्तमः ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

॥ शृणुराजन्प्रवक्ष्यामिशुक्लापौषस्ययाभवेत् ॥ तस्याविधिंमहाराजलोका-
नांचहितायवै ॥ ३ ॥ पूर्वेणविधिनाराजन्कर्तव्येषाप्रयत्नतः ॥ पुत्रदेतिच
नाम्नाऽसौसर्वपापहरापरा ॥ नारायणोऽधिदेवोऽस्याःकामदःसिद्धिदायकः ॥
॥ ४ ॥ नातःपरतराकाचित्रैलोक्येसचराचरे ॥ विद्यावंतंयशस्वंतंकरोतिचन-
रंहारिः ॥ ५ ॥ शृणुराजन्प्रवक्ष्यामिकथांपापहरांपराम् ॥ पुरीभद्रावतीना-
म्नीराजातत्रसुकेतुमान् ॥ ६ ॥ तस्यराज्ञोऽथराज्ञीचशैब्यानाम्नीतिवि-
श्रुता ॥ पुत्रहीनेनराज्ञाचकालोनीतोमनोरथैः ॥ ७ ॥ नैवात्मजंनृपोलेभेवं-
शकर्तारमेवच ॥ तेनैवराज्ञाधर्मेणचितितंबहुकालतः ॥ ८ ॥ किंकरोमिक्कग-
च्छामिसुतप्राप्तिःकथंभवेत् ॥ नराष्ट्रेनपुरेसौख्यंलेभेराजासुकेतुमान् ॥ शै-

व्ययाकांतयासार्धप्रत्यहंदुःखितोऽभवत् ॥ ९ ॥ तावुभौदंपतीनित्यंचिंताशो-
 कपरायणौ ॥ पितरस्तुजलंदतंकवोष्णमुपभुंजते ॥ १० ॥ राज्ञःपश्चान्नप-
 श्यामोयोऽस्मान्संतर्पयिष्यति ॥ इत्येवंसंस्मरंतोऽस्यपितरोदुःखिनोऽभवन् ॥
 तेषांतदुःखमूलंचज्ञात्वाराजाप्यतप्यत ॥ ११ ॥ नवांधवानमित्राणिनामा-
 त्याःसुहृदस्तथा ॥ रोचंतेतेऽस्यभूपस्यनगजाश्वपदातयः ॥ १२ ॥ नैराश्यं
 भूपतेस्तस्यमनस्येवमजायत ॥ नरस्यपुत्रहीनस्यनास्तिवैजन्मनःफलम् ॥
 ॥ १३ ॥ अपुत्रस्यगृहंशून्यंहृदयंदुःखितंसदा ॥ पितृदेवमनुष्याणांनानृण-
 त्वंसुतंविना ॥ १४ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनसुतमुत्पादयेन्नरः ॥ इहलोकेयश-
 स्तेषांपरलोकेशुभागतिः ॥ १५ ॥ येषांतुकर्मकर्तृणांपुण्यंजन्मशतोद्भवम् ॥

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

आयुरारोग्यसंपत्तिस्तेषांगेहेप्रवर्तते ॥ १६ ॥ पुत्राःपौत्राश्चलोकाश्चभवेयुः
पुण्यकर्मणाम् ॥ पुण्यंविनानचप्राप्तिर्विष्णुभक्तिंविनातथा ॥ १७ ॥ पुत्राणांसं-
पदोवापिविद्यायाश्चोतिमेमतिः ॥ एवंचिंतयमानोऽसौराजाशर्मनलब्धवान् ॥
॥ १८ ॥ प्रत्युषेऽचिंतयद्राजानिशीथेऽचिंतयत्तथा ॥ ततश्चात्मविनाशंवैवि-
चार्याथसुकेतुमान् ॥ १९ ॥ आत्मपातेदुर्गतिंचिंतयित्वातदानृपः ॥ दृष्ट्वात्म-
देहंप्रक्षीणमपुत्रत्वंतथैवच ॥ २० ॥ पुनर्विचार्यात्मबुद्ध्याह्यात्मनोहितकारण-
म् ॥ अश्वारूढस्ततोराजाजगामगहनंवनम् २१ ॥ पुरोहितादयःसर्वेनजानं-
तिगतंनृपम् ॥ गंभीरेविपिनेराजामृगपक्षिनिषेविते ॥ २२ ॥ विचचारतदा
तस्मिन्वनवृक्षान्विलोकयन् ॥ वटानश्वत्थबिल्वांश्चखर्जूरान्पनसांस्तथा ॥

॥ २३ ॥ बकुलांश्चसदापर्णान्तिंदुकांसितलकानपि ॥ शालांस्तालांस्तमा-
लांश्चददर्शसरलानृपः ॥ २४ ॥ इंगुदीककुभांश्चैवश्लेष्मातकविभीतकान् ॥
शल्लकीकरमर्दांश्चपाटलान्खदिरानपि ॥ २५ ॥ शाकांश्चैवपलाशांश्चशोभि-
तान्ददृशेनृपः ॥ मृगव्याघ्रवराहांश्चसिंहान्शाखामृगानपि ॥ २६ ॥ ददर्श
भुजगान्राजावलंमीकादभिनिःसृतान् ॥ तथावनगजान्मत्तान्कलभैःसहसं-
गतान् ॥ २७ ॥ गवयान्कृष्णसारांश्चसृगालान्शशकानपि ॥ वनमार्जार-
कान्क्रूरान्शल्लकांश्चमरानपि ॥ २८ ॥ यूथपांश्चचतुर्देतान्करिणीगणमध्य-
गान् ॥ तान्दृष्ट्वाचिंतयामासह्यात्मनःसगजानृपः ॥ २९ ॥ तेषांसविचरन्म-
ध्येराजाशोकमवापह ॥ महदाश्चर्यसंयुक्तंददर्शविपिनंनृपः ॥ ३० ॥ क्वचि-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

च्छिवारुतंशृण्वन्नुलूकविरुतंतथा ॥ तांस्तान्पक्षिगणान्पश्यन्बभ्रामवनमध्य-
गः ॥ ३१ ॥ एवंददर्शगहनंनृपोमध्यंगतेरवौ ॥ क्षुत्तृड्भ्यांपीडितोराजाइतश्चेत-
श्चधावति ॥ ३२ ॥ चिंतयामास नृपतिः संशुष्कगलकधरः ॥ मयातुकिंकृतं
कर्मप्राप्तंदुःखंयदीदृशम् ॥ ३३ ॥ मयावैतोषितादेवायज्ञैः पूजाभिरेवच ॥ तथै-
वब्राह्मणादानैस्तोषितामिष्टभोजनैः ॥ ३४ ॥ प्रजाश्चैवयथाकालंपुत्रवत्परिपा-
लिताः ॥ कस्माद्दुःखंमयाप्राप्तमीदृशंदारुणंमहत् ॥ ३५ ॥ इतिचिंतापरोरा-
जाजगामाथाग्रतोवनम् ॥ सुकृतस्यप्रभावेणसरोदृष्टंमनोरमम् ॥ ३६ ॥ मा-
नसंस्पर्धमानंचपदमिनीपरिशोभितं ॥ कारंडवैश्चक्रवाकैराजहंसैश्चनादितम् ॥
३७ ॥ मकरैर्बहुभिर्युक्तमन्यैर्जलचरैर्युतम् ॥ समीपेसरसस्तत्रमुनीनामाश्र-

मान्बहून् ॥ ३८ ॥ ददर्शराजालक्ष्मीवान्निमित्तैः शुभशंसेभिः ॥ सव्यात्परतरं
चक्षुः प्रास्फुरच्च तथाकरः ॥ ३९ ॥ स्फुरितैस्तस्य राज्ञश्च शंसितं शुभलक्षणम् ॥
तस्य तीरे मुनीन् दृष्ट्वा कुर्वाणान् नैगमन् नृपः ॥ ४० ॥ अवतीर्य हयात्तस्मान्मुनी-
नामग्रतः स्थितः ॥ पृथक्पृथग्बवं देसमुनीस्तान् शंसितव्रतान् ॥ ४१ ॥ कृ-
तां जलिपुटो भूत्वा दंडवच्च प्रणम्य सः ॥ हर्षेण महता विष्टो बभूव नृप सत्तमः ॥ ४२
॥ तमूचुस्तेपि मुनयः प्रसन्नास्मो वयं तव ॥ कथय स्वाद्यवैराजन्यत्ते मनसि व-
र्तते ॥ ४३ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ केयूयमुग्रतपसः किमाख्याभवतामपि ॥
किमर्थमागता यूयं वदंतु ममतत्त्वतः ॥ ४४ ॥ ॥ मुनय उचुः ॥ ॥ विश्वे देवा वयं रा-
जन्स्नानार्थमिह चागताः ॥ माघो नि कटमाया त एतस्मात्पंचमेऽहनि ॥ ४५ ॥

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

अद्यहोकादशीराजन्पुत्रदानामनामतः॥पुत्रं ददात्यसौ शुक्लापुत्रदापुत्रमिच्छता-
म् ॥ ४६ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ एष वै संशयो मह्यं सुतस्योत्पादने महान् ॥ यदि
तुष्टा भवंतो मे पुत्रो वै दीयतां तदा ॥ ४७ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ ॥ अस्मिन्नेव
दिने राजन्पुत्रदानामवर्तते ॥ एकादशीति विख्याता क्रियतां व्रतमुत्तमं ॥ ४८ ॥
आशीर्वादेन चास्माकं केशवस्य प्रसादतः ॥ अवश्यं तव राजेंद्र पुत्रप्राप्तिर्भविष्य-
ति ॥ ४९ ॥ इत्येव वचनात्तेषां कृतं राज्ञा व्रतं शुभं ॥ द्वादश्यां पारणं कृत्वा मुनी-
न्नत्वा पुनः पुनः ॥ ५० ॥ आजगाम गृहं राजा राज्ञी गर्भं समादधौ ॥ मुनीनां
वचनेनैव पुत्रदायाः प्रभावतः ॥ ५१ ॥ पुत्रो जातस्तथा काले तेजस्वी पुण्यकर्म-
कृत् ॥ पितरं तोषयामास प्रजापालो बभूव सः ॥ ५२ ॥ एतस्मात्कारणाद्राज-

न्कर्तव्यं पुत्रदाव्रतम् ॥ लोकानां च हितार्थाय तवाग्रे कथितं मया ॥ ५३ ॥ एत-
 द्रतं तु ये मर्त्याः कुर्वन्ति पुत्रदाभिधम् ॥ तेषां चैव भवेत्पुत्रो ह्यवश्यं मोक्षभागिनः ॥
 ५४ ॥ पठनाच्छ्रवणाद्राजन्नश्वमेधफलं लभेत् ॥ ५५ ॥ ॥ इति श्रीभवि-
 पुरा० पौषशु० पुत्रदानाम्न्यामाहात्म्यं संपूर्णम् ॥ ॥ अथ माघकृष्णैका-
 दशीकथा ॥ ॥ दाल्भ्य उवाच ॥ मर्त्यलोके तु संप्राप्ताः पापं कुर्वन्ति जंतवः ॥
 ब्रह्महत्यादिपापैश्च ह्यन्यैश्च विविधैर्युताः ॥ १ ॥ परद्रव्यापहाराश्च परव्यसन-
 मोहिताः ॥ कथं न यांति नरकान् ब्रह्मंस्तद्रूहितत्त्वतः ॥ २ ॥ अनायासेन भग-
 वन्दानेनाल्पेन केनचित् ॥ पापं प्रशममायातियेन तद्वक्तुमर्हसि ॥ ३ ॥ ॥ ग-
 भस्तिरुवाच ॥ ॥ साधुसाधु महाभाग गुह्यमेतदुदाहृतम् ॥ यन्न कस्यचिदा-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

ख्यातं ब्रह्मविष्ण्वद्रदैवतैः ॥ ४ ॥ तदहं कथयिष्यामि त्वया पृष्ठो द्विजोत्तम ॥
ततो माघेतुसंप्राप्ते शुचिः स्नातो जितेन्द्रियः ॥ ५ ॥ कामक्रोधाभिमानेर्ष्यालोभ-
पैशुन्यवर्जितः ॥ देवदेवं च संस्मृत्य पादौ प्रक्षाल्य वारिणा ॥ ६ ॥ भूमावपति-
तं ग्राह्यं गोमयं तत्र मानवैः ॥ तिलान्प्रक्षिप्य कार्पासं पिण्डकांश्चैव कारयेत् ॥ ७ ॥
॥ अष्टोत्तरशतं चैव नात्र कार्या विचारणा ॥ ततो माघे च संप्राप्ते ह्यादौ चैव भवेद्यदि
॥ ८ ॥ मूले वा कृष्णपक्षस्यैकादश्यां नियमं ततः ॥ गृहीयात्पुत्रफलदं विधानं
तत्र मेशृणु ॥ ९ ॥ देवदेवं समभ्यर्च्य सुस्नातः प्रयतः शुचिः ॥ कृष्णना-
मानि संकीर्त्य क्षुतजं भासु सर्वदा ॥ १० ॥ रात्रौ जागरणं कुर्याद्रात्रौ होमं च कारयेत्
॥ अर्चयेद्देवदेवं शंखचक्रगदाधरम् ॥ ११ ॥ चंदनागरुकपूरनैवेद्यंकृस-

रंतथा ॥ संस्मृत्यनाम्नाचततःकृष्णारुयेनपुनःपुनः ॥ १२ ॥ कूष्मां-
 डैर्नारिकेलैश्चह्यथवाबीजपूरकैः ॥ सर्वाभावेपिविप्रेन्द्रशस्तंपूगीफलंतथा ॥
 १३ ॥ अर्घ्यं दत्वा विधानेन पूजयित्वा जनार्दनम् ॥ कृष्णकृष्णकृपालुस्त्वमग-
 तीनांगतिप्रद ॥ १४ ॥ संसारार्णवमग्नानांप्रसीदपरमेश्वर ॥ नमस्तेपुंडरी-
 काक्षनमस्तेविश्वभावन ॥ १५ ॥ सुब्रह्मण्यनमस्तेस्तुमहापुरुषपूर्वज ॥
 गृहाणाध्वंमयादत्तंलक्ष्म्यासहजगत्पते ॥ १६ ॥ ततस्तुपूजयेद्विप्रमुदकुंभंप्र-
 दापयेत् ॥ छत्रोपानहवस्त्रैश्चकृष्णोमेप्रीयतामिति ॥ १७ ॥ कृष्णाधेनुःप्रदात-
 व्यायथाशक्त्याद्विजोत्तम ॥ तिलपात्रं द्विजश्रेष्ठ दद्यात्तत्रविचक्षणः ॥ १८ ॥
 स्नानप्राशनयोःशस्ताःश्वेताःकृष्णास्तिलामुने ॥ तान्प्रदद्यात्प्रयत्नेनयथाश-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

कथाद्विजोत्तम ॥ १९ ॥ तावद्वर्षसहस्राणिस्वर्गलोकेमहीयते ॥ तिलस्नायी
तिलोद्वर्तीतिलहोमीतिलोदकी ॥ २० ॥ तिलभुक्तिलदाताचषट्तिळाःपाप-
नाशकाः ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ कृष्णकृष्णमहाबाहोनमस्तेभक्तभावन ॥
२१ ॥ षट्तिलैकादशीभूतंकीदृशंफलमश्नुते ॥ सोपाख्यानंममब्रूहियदितु-
ष्टोऽसियादव ॥ २२ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ शृणुराजन्यथावृत्तंदृष्टंतत्क-
थयामिते ॥ मृत्युलोकेपुराह्यासीद्ब्राह्मणीतत्रनारद ॥ २३ ॥ व्रतचर्यारतानित्यं
देवपूजारतासदा ॥ मासोपवासनिरंताममभक्ताचसर्वदा ॥ २४ ॥ कृष्णोप-
वाससंयुक्ताममपूजापरायणा ॥ शरीरंक्लेशितंनित्यमुपवासैर्द्विजोत्तम ॥ २५ ॥
दीनानांब्राह्मणानांचकुमारीणांचभक्तिः ॥ गृहादिकंप्रयच्छंतीसर्वकालंमहा-

मतिः ॥ २६ ॥ अतिकृच्छ्रतासातुसर्वकालेषुवैद्विज ॥ शुद्धमस्याःशरीरंहि
 ब्रतैःकृच्छैर्नसंशयः ॥ २७ ॥ अर्थिनंवैष्णवंलोकंकायक्लेशेनवैत्वया ॥ नदत्तम-
 न्नदानंहियेनतृप्तिःपराभवेत् ॥ २८ ॥ एतज्ज्ञातंमयाब्रह्मन्मृत्युलोकमुपाग-
 तः ॥ कापिलंरूपमास्थायभिक्षापात्रेणयाचिता ॥ २९ ॥ ॥ कस्मात्त्वमागतो
 ब्रह्मन्वदयस्मात्संमागतः ॥ पुनरेवमयाप्रोक्तंदेहिभिक्षांचसुंदरि ॥ ३० ॥
 तयाकोपेनमहतामृत्पिंडस्ताम्रभाजने ॥ क्षिप्तोयावत्तयादेव्यापुनः स्वर्गंगतो
 द्विज ॥ ३१ ॥ ततःकालेनमहतातापसीसुमहाव्रता ॥ कदाचित्स्वर्गमायाता
 व्रतचर्याप्रसादतः ॥ ३२ ॥ मृत्पिंडस्यप्रभावेणगृहंप्राप्तंमनोरमम् ॥ संजातं
 चैवविप्रर्षेधान्यकोशविवर्जितम् ॥ ३३ ॥ गृहंयावन्निरीक्षेतनकिंचित्तत्रपश्य-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

ती ॥ तावद्गृहाद्विनिष्क्रान्ताममांतेचागताद्विज ॥ ३४ ॥ क्रोधेनमहताविष्टाइ-
दंवचनमब्रवीत् ॥ मयाव्रतैश्चकृच्छैश्चहयुपवासैरनेकशः ॥ ३५ ॥ पूजयाऽऽरा-
धितोदेवःसर्वलोकस्यभावनः ॥ नधनंदृश्यतेकिंचिद्गृहेममजनार्दन ॥ ३६ ॥
ततश्चोक्तामयासातुगृहंगच्छयथागतम् ॥ आगमिष्यंतिसुतरांकौतूहलसमन्वि-
ताः ॥ ३७ ॥ देवपत्न्यस्तवद्रष्टुंविस्मयेनसमन्विताः ॥ द्वारंनोद्घाटनीयंहिष-
ट्तिलापुण्यवाचनात् ॥ ३८ ॥ एवमुक्तागतासातुयदावैमानुषीतदा ॥ अत्रां-
तरेसमायातादेवपत्न्यश्चनारद ॥ ३९ ॥ ताभिश्चकथितंतत्रत्वांद्रष्टुंहिसमाग-
ताः ॥ द्वारमुद्घाटयत्वंचपश्यामस्त्वांशुभानने ॥ ४० ॥ ॥ मानुष्युवाच ॥
यदिद्रष्टुंमयाकार्यंसत्यंवाच्यंविशेषतः ॥ षट्तिलापुण्यंवदतद्वारोद्घाटनकारणात्

॥४१॥ एकापिनावदत्तत्रषट् तिलाव्रतनाशतः । अन्ययाकथितं तत्र द्रष्टव्यामानु-
 षीमया ॥४२॥ ततो द्वारं समुद्वाह्य दृष्ट्वा ताभिश्च मानुषी ॥ न देवी न च गंधर्वी नासुरी-
 न च पन्नगी ॥ दृष्ट्वा पूर्वं तया नारी ईदृशी सा द्विजर्षभ ॥४३॥ रूपकांतिसमायुक्ता क्ष-
 णेन समपद्यत ॥ धनं धान्यं च वस्त्रादि सुवर्णं रौप्यमेव च ॥४४॥ सर्वं भवति संपन्नं षट्-
 तिलायाः प्रसादतः ॥ अतितृष्णानकर्तव्या वित्तशाठ्यं विवर्जयेत् ॥४५॥ आत्म-
 वित्तानुसारेण तिलान्वस्त्रादि दापयेत् ॥ लभते चैव मारोग्यं ततो जन्मनि जन्मानि ॥
 ४६॥ दारिद्र्यं न च कष्टं न च दौर्भाग्यमेव च ॥ न भवेद् द्वैद्विजश्रेष्ठ षट् तिलाया उपोष-
 णात् ॥४७॥ अनेन विधिनाराजन्तिलदानान्न संशयः ॥ मुच्यते पातकैः सर्वैर्ना-
 त्रकार्या विचारणा ॥ ४८ ॥ दानं च विधिना सम्यक् सर्वपापप्रणाशनम् ॥ नानर्थः

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

कश्चिन्नायासः शरीरेमुनिसत्तम ॥ ४९ ॥ इति श्रीभि० माघकृष्णैकादशीषट्-
तिलामाहात्म्यं समाप्तम् ॥ ॥ अथ माघशुक्लैकादशीकथा ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
॥ साधुकृष्णत्वया प्रोक्ता आदिदेव जगत्पते ॥ स्वेदजा अंडजा श्रैव उद्भिज्जाश्च
जरायुजाः ॥ १ ॥ तेषां कर्ता विकर्ता च पालकः क्षयकारकः ॥ माघस्य कृष्णपक्षे
तुषट् तिला कथिता त्वया ॥ २ ॥ शुक्लैकैकादशीया च कथयस्व प्रसादतः ॥ किं
नामको विधिस्तस्याः को देवस्तत्र पूज्यते ॥ ३ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ क-
था यिष्यामि राजेन्द्र शुक्ले माघस्य या भवेत् ॥ जयानाम्नीति विख्याता सर्वपापह-
रापरा ॥ ४ ॥ पवित्रा पापहं त्रीचपि शाच त्वविनाशिनी ॥ नैव तस्या व्रते चीर्णे
प्रेतत्वं जायते नृणाम् ॥ ५ ॥ नातः परतरा काचित् पापघ्नी मोक्षदायिनी ॥ ए-

तस्मात्कारणाद्राजन्कर्तव्येयंप्रयत्नतः ॥ ६ ॥ श्रूयतां राजशार्दूलकथां पौराणिकीं
 शुभां ॥ पंकजे च पुराणे स्यामहिमा कथितो मया ॥ ७ ॥ एकदा नागलोके वै
 द्रोराज्यं चकार ह ॥ देवाश्च तत्र सख्येन निवसन्ति मनोरमे ॥ ८ ॥ पीयूषपान-
 निरता ह्यप्सरोगणसेविताः ॥ नन्दनं तु वनं तत्र पारिजातोपशोभितम् ॥ ९ ॥
 रमयन्ति रमन्ते तत्र ह्यप्सरोभिर्दिवौकसः ॥ एकदारममाणोऽसौ देवेन्द्रः स्वेच्छयानृप
 ॥ १० ॥ नर्तयामास हर्षात्स पञ्चाशत्कोटिनायिकाः ॥ ॥ गन्धर्वास्तत्र गायन्ति गं-
 धर्वः पुष्पदन्तकः ॥ ११ ॥ चित्रसेनश्च तत्रैव चित्रसेनसुता तथा । मालिनीति च नाम्ना
 तु चित्रसेनस्य कामिनी ॥ १२ ॥ मालिन्यां तु समुत्पन्नः पुष्पवानिति नामतः ॥
 पुष्पदन्तस्य पुत्रो वै माल्यवान्नामनामतः ॥ १३ ॥ गन्धर्वी पुष्पवत्याख्या माल्य-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

वत्यतिमोहिता ॥ कामस्यचशरैस्तीक्ष्णैर्विद्धांगीसाबभूवह ॥ १४ ॥ तयाभा-
वकटाक्षैश्चमाल्यवांश्चवशीकृतः ॥ लावण्यरूपसंपन्नातस्यारूपंनृपशृणु ॥ १५ ॥
बाहूतस्यास्तुकामेनकंठपाशौकृताविव ॥ चंद्रवद्वदनंतस्यानयनेश्रवणायते ॥
१६ ॥ कर्णौतुशोभितौतस्याःकुंडलाभ्यांनृपोत्तम ॥ कंबुग्रीवायुताचैवदिव्या-
भरणभषिता ॥ १७ ॥ पीनोन्नतौकुचौतस्यामुष्टिमात्रंचमध्यमम् ॥ नितंबौविपुलौ
तस्याविस्तीर्णैर्जघनस्थलम् ॥ १८ ॥ चरणौशोभमानौतौरक्तोत्पलसमद्युती ॥
ईदृश्यापुष्पवत्याचमाल्यवानतिमोहितः ॥ १९ ॥ शक्रस्यपरितोषायनृत्या-
र्थंतौसमागतौ ॥ गायमानौचतौतत्रह्यप्सरोगणसंगतौ ॥ २० ॥ नशुद्धगानं
गायेतांचित्तभ्रमसमन्वितौ ॥ २१ ॥ ज्ञात्वालेखर्षभस्तत्रसंगतंमानसंतयोः ॥

तालकालक्रियामानलोपाद्गीतावभंजनात् ॥ २२ ॥ चिंतयित्वा तु मघवानवज्ञा-
 नं तथात्मनः ॥ कुपितश्च तयोरित्थं शापं दास्यन्निदं जगौ ॥ २३ ॥ धिग्वां पाप-
 रतौ मूढावाज्ञाभंगकरो मम ॥ युवां पिशाचौ भवतं दंपत्योरूपधारिणौ ॥ २४ ॥
 मृत्युलोकमनुप्राप्तौ भुंजानौ कर्मणः फलम् ॥ एवं मघवता शप्तावुभौ दुःखितमान-
 सौ ॥ २५ ॥ हिमं वतमनुप्राप्ता विद्रुशापविमोहितौ ॥ उभौ पिशाचतां प्राप्तौ दा-
 रुणं दुःखमेव च ॥ २६ ॥ संप्राप्तमानसौ तत्र महाकृच्छ्रगतावुभौ ॥ गंधंरसंचस्प-
 श्च न जानंतौ विमोहितौ ॥ २७ ॥ पीड्यमानौ तु दाहेन देहपातकरेण च ॥
 तौ न निद्रासुखं प्राप्तौ कर्मणा तेन पीडितौ ॥ २८ ॥ परस्परं माषमाणौ चेतुर्गिरि-
 गव्वहरम् ॥ पीड्यमानौ तु शीतेन तुषारप्रभवेण तौ ॥ २९ ॥ दंतघर्षे प्रकुर्वाणौ

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

रोमांचितवपुर्धरौ ॥ ऊचेपिशाचःशीतार्तःस्वपत्नींतुपिशाचिकाम् ॥ ३० ॥
किमावाभ्यांकृतंपापमत्यंतदुःखदायकम् ॥ येनप्राप्तंपिशाचत्वंस्वेनदुष्कृत-
कर्मणा ॥ ३१ ॥ नरकंदारुणंमत्वापिशाचत्वंचगर्हितम् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्ने-
नपापंनैवसमाचरेत् ॥ ३२ ॥ इतिचिंतापरौतत्रह्यास्तांदुःखेनकशितौ ॥ दै-
वयोगात्तयोःप्राप्तामाघस्यैकादशीसिता ॥ ३३ ॥ जयानाम्नीतिविख्याताति-
थीनामुत्तमातिथिः ॥ तस्मिन्दिनेतुसंप्राप्तेतावाहारविवर्जितौ ॥ ३४ ॥ आ-
सातेतत्रनृपतेजलपानविवर्जितौ ॥ नकृतोर्जीवघातश्चनपत्रफलभक्षणम् ॥ ३५ ॥
अश्वत्थस्यसमीपेतुपतितौदुःखसंयुतौ ॥ रविरस्तंगतोराजन्तथैवस्थितयो-
स्तयोः ॥ ३६ ॥ प्राप्ताचैवनिशाघोरादारुणाशीतधारिणी ॥ वेपमानौतुतौ

तत्रहिमेनचजडीकृतौ ॥ ३७ ॥ परस्परेणसँल्लग्नौगात्रयोर्भुजयोरपि ॥ ननि-
 द्रांनरतिंतत्रनतौसौख्यमविंदताम् ॥ ३८ ॥ एवंतौराजशार्दूलशापेनेंद्रस्य
 पीडितौ ॥ इत्थंतयोर्दुःखितयोर्निर्जगामतदानिशा ॥ जयायास्तुव्रतेचीर्णेरा-
 त्रौजागरणेकृते ॥ ३९ ॥ तयोर्ब्रतप्रभावेणयथाह्यासीत्तथाशृणु ॥ द्वादशीदि-
 वसेप्राप्तेताभ्यांचीर्णेजयाव्रते ॥ ४० ॥ विष्णोःप्रभावान्नृपतेः पिशाचत्वंतयो-
 र्गतम् ॥ पुष्पवतीमाल्यवांश्चपर्वरूपौबभूवतुः ॥ ४१ ॥ पुरातनस्नेहयुतौपू-
 र्वालंकारसंयुतौ ॥ विमानमधिरूढौतावप्सरोगणसेवितौ ॥ ४२ ॥ स्तूयमा-
 नौतुगंधर्वैस्तुंबुरुप्रमुखैस्तथा ॥ हावभावसमायुक्तौगतौनाकेमनोरमे ॥ ४३ ॥
 देवेन्द्रस्याग्रतो गत्वा प्रणामं चक्रतुर्मुदा ॥ तथाविधौतुतौदृष्ट्वा मघवाविस्मितोऽब्र-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

वीत् ॥ ४४ ॥ इंद्र उवाच ॥ वदतं केन पुण्येन पिशाचत्वं विनिर्गतम् ॥ मम शा-
पवशं प्राप्तौ केन देवेन मोचितौ ॥ ४५ ॥ ॥ माल्यवानुवाच ॥ वासुदेव-
प्रसादेन जयायाः सुव्रतेन च ॥ पिशाचत्वं गतं स्वामिन् सत्यं भक्तिप्रसादतः ॥ ४६
इति श्रुत्वा वचस्तस्य प्रत्युवाच सुरेश्वरः ॥ पवित्रौ पावनौ जातौ वंदनीयौ ममापि
च ॥ ४७ ॥ हरिवासरकर्तारौ विष्णुभक्तिपरायणौ ॥ हरिभक्तिरताये च शिव-
भक्तिरतास्तथा ॥ ४८ ॥ अस्माकमपि ते मर्त्याः पूज्या वंद्यान संशयः ॥ विह-
रस्व यथा सौख्यं पुष्पवत्या सुरालये ॥ ४९ ॥ एतस्मात्कारणाद्राजन्कर्तव्यो
हरिवासरः ॥ जयाव्रतं तुराजेंद्र ब्रह्महत्यापहारकम् ॥ ५० ॥ सर्वदानानि द-
त्तानि यज्ञास्तेन कृतानृप ॥ सर्वतीर्थेषु सुस्नातः कृतं येन जयाव्रतम् ॥ ५१ ॥

यःकरोतिनरोभक्त्याश्रद्धायुक्तोजयाव्रतम् ॥ कल्पकोटिशतंयावद्वैकुण्ठमोदते
 ध्रुवम् ॥ ५२ ॥ पठनाच्छ्रवणाद्राजन्नग्निष्टोमफलंलभेत् ॥ ५३ ॥ ॥इतिश्री
 भवि० माघशु० जयामाहात्म्यंसमाप्तम् ॥ ॥ अथफाल्गुनकृष्णैकादशी-
 कथा ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ फाल्गुनस्यासितेपक्षेकिंनामैका-
 दशीभवेत् ॥ वासुदेवप्रसादेनकथयस्वप्रसादतः ॥ १ ॥ ॥श्रीकृष्णउवाच॥
 कथयिष्यामिराजेंद्रकृष्णायाफाल्गुनीभवेत् ॥ विजयेतिचंसाप्रोक्ताकर्तृणांज-
 यदासदा ॥ २ ॥ तस्याश्वव्रतमाहात्म्यंसर्वपापहरंपरम् ॥ नारदःपरि-
 पप्रच्छब्रह्माणंकमलासनम् ॥ ३ ॥ फाल्गुनस्यासितेपक्षेविजयानामया
 तिथिः ॥ तस्याव्रतंसुरश्रेष्ठकथयस्वप्रसादतः ॥ ४ ॥ इतिपृष्ठोनारदेनप्रत्यु-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

वाचपितामहः ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ शृणु नारद वक्ष्यामि कथां पापहरां
पराम् ॥ ५ ॥ पुरातनं ब्रतं होतृत्पवित्रं पापनाशनम् ॥ यन्न कस्यचिदाख्यातं
मयैतद्विजया ब्रतम् ॥ ६ ॥ जयं ददाति विजयानृणां चैव न संशयः ॥ रामस्त-
पो वनं यातो वर्षाण्येव चतुर्दश ॥ ७ ॥ न्यवसत्पंचवर्षां तु ससीतश्च सलक्ष्मणः ॥
तत्रैव वसतस्तस्य राघवस्य महात्मनः ॥ ८ ॥ रावणेन हृता भार्या सीतानाम्नी-
तपस्विनी ॥ तेन दुःखेन रामोऽसौ मोहमभ्यागतस्तदा ॥ ९ ॥ भ्रमन् जटायु-
षं तत्र ददर्श विगतायुषम् ॥ कबंधो निहतः पश्चाद्भ्रमतारण्यमध्यतः ॥ १० ॥
राज्ञे विज्ञाप्य तत्सर्वं सौऽपि मृत्युवशंगतः ॥ सुग्रीवेण समं सख्यमर्जयन् समजाय-
त ॥ ११ ॥ वानराणामनीकानिरामार्थं संगतानिवै ॥ ततो हनूमता दृष्टालं-

कोद्यानेतुजानकी ॥ १२ ॥ रामसंज्ञापनंतस्यैदत्तंकर्ममहत्कृतम् ॥ समेत्य
 रामेणपुनःसर्वतत्रनिवेदितम् ॥ १३ ॥ अथश्रुत्वारामचंद्रोवाक्यंचैवहनूमतः॥
 सुग्रीवानुमतेनैवप्रस्थानंसमरोचयत् ॥ १४ ॥ सगत्वावानरैःसार्धंतीरंनदन-
 दीपतेः ॥ दृष्ट्वाब्धिदुस्तरंरामोविस्मितोऽभूत्कपिप्रियः ॥ १५ ॥ प्रोत्फुल्ललोच-
 नोभूत्वालक्ष्मणंवाक्यमब्रवीत् ॥ सौमित्रेकेनपुण्येनतर्यितेवरुणालयः ॥ १६ ॥
 अगाधसालिलःपूर्णो नैकैर्भीमैःसमाकुलः ॥ उपायंनैवपश्यामियेनैवसुतरोभवे-
 त् ॥ १७ ॥ ॥ लक्ष्मणउवाच ॥ ॥आदिदेवस्त्वमेवासिपुराणपुरुषोत्तम॥
 बकदाल्भ्योमुनिश्चात्रवर्ततेद्वीपमध्यतः ॥ १८ ॥ अस्मात्स्थानाद्योजनार्धमा-
 श्रमस्तस्यराघव ॥ अनेनदृष्टाब्रह्माणोबहवोरघुनंदन ॥ १९ ॥ तंपृच्छग-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

त्वाराजेंद्रपुराणमृषिपुंगवम् ॥ इतिवाक्यंततःश्रुत्वालक्ष्मणस्यातिशोभनम् ॥

२० ॥ जगामराघवोद्रष्टुंबकदाल्भ्यंमहामुनिम् ॥ प्रणनाममुनिंमूध्नारामो

विष्णुमिवामरः ॥ २१ ॥ मुनिज्ञात्वाततारामंपुराणपुरुषोत्तमम् ॥ केनापि

कारणेनैवप्रविष्टमानुषीतनुम् ॥ २२ ॥ उवाचसत्रःषिस्तत्रकुतोरामतवागमः॥

॥ रामउवाच ॥ ॥ त्वत्प्रसादादहोविप्रवरुणालयसन्निधिम् ॥ २३ ॥

आगतोऽस्मिससैन्योऽत्रलंकांजेतुंसराक्षसाम् ॥ भवतश्चानुकूल्येनतीर्यतेऽब्धि-

र्यथामया ॥ २४ ॥ तमुपायंवदमुनेप्रसादंकुरुसुव्रत ॥ एतस्मात्कारणादेव

द्रष्टुंत्वाऽहमुपागतः ॥ २५ ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ कथयिष्याम्यहंरा-

मव्रतानामुत्तमंतव्रम् ॥ कृतेनयेनसहसाविजयस्तेभविष्यति ॥ २६ ॥ लंकां

जित्वाराक्षसांश्चदीर्घाकीर्तिमवाप्स्यसि ॥ एकाग्रमानसोभूत्वाव्रतमेतत्समा-
 चर ॥ २७ ॥ फाल्गुनस्यासितेपक्षेविजयैकादशीभवेत् ॥ तस्याव्रतेकृतेराम-
 विजयस्तेभविष्यति ॥ २८ ॥ निःसंशयंसमुद्रंचतरिष्यसिसवानरः ॥ विधि
 स्तुश्रूयतांरामव्रतस्यास्यफलप्रदः ॥ २९ ॥ दशमीदिवसेप्राप्तेकुंभमेकं
 चकारयेत् ॥ हैमंधाराजतंवापिताम्रंवाप्यथमृन्मयम् ॥ ३० ॥ स्थापयेच्छो-
 भितंकुंभंजलपूर्णंसपल्लवम् ॥ तस्योपरिन्यसेद्देवंहैमंनारायणंप्रभुम् ॥ ३१ ॥
 एकादशीदिनेप्राप्तेप्रातःस्नानंसमाचरेत् ॥ निश्चलंस्थापयेत्कुंभंगंधमाल्यानु-
 लेपनैः ॥ ३२ ॥ दाडिमैर्नारिकेलैश्चपूजयेच्चविशेषतः ॥ सप्तधान्यान्यधस्त-
 त्रयवानुपरिविन्यसेत् ॥ ३३ ॥ गंधैर्धूपैस्तथादीपैर्नैवेद्यैर्विविधैरपि ॥ कुंभा-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

ग्रेतद्दिनंरामनीयतेभक्तिभावतः ॥३४॥ रात्रौजागरणंतत्रतस्याग्रेकारयेद्बुधः॥
 द्वादशीदिवसेप्राप्तेमार्तेडस्योदयंप्रति ॥ ३५ ॥ नीत्वाकुंभंजलोद्देशेनद्यांप्रस्र-
 वणेतथा ॥ तडागेस्थापयित्वावापूजयित्वायथाविधि ॥ ३६ ॥ दद्यात्सदैवतं
 कुंभंब्राह्मणेवेदपारगे ॥ कुंभेनसहराजेंद्रमहादानानिदापयेत् ॥ ३७ ॥ अनेन
 विधिनारामयूथपैःसहसंगतः ॥ कुरुव्रतंप्रयत्नेनविजयस्तेभविष्यति ॥ ३८ ॥
 इतिश्रुत्वावंचौरामोयथोक्तमकरोत्तथा ॥ कृतैव्रतेसविजयीबभूवरघुनंदनः॥३९॥
 अनेनविधिनाराजन्येकुर्वन्तिनराव्रतम् ॥ इहलोकेजयस्तेषांपरलोकस्तथाऽक्ष-
 यः ॥ ४० ॥ एतस्मात्कारणात्पुत्रकर्तव्यंविजयाव्रतम् ॥ विजयायाश्चमाहा-
 त्म्यंसर्वकिल्बिषनाशनम् ॥ पठनाच्छ्रवणात्तस्यवाजपेयफलंलभेत् ॥ ४१ ॥

॥ इति श्रीस्कंदपुराणे फाल्गुनकृष्णैकादशीविजयामाहात्म्यं समाप्तम् ॥ ॥

॥ अथ फाल्गुनशुक्लैकादशीकथा ॥ ॥ मांधातोवाच ॥ ॥ वद ब्रह्मन्

महाभाग येन श्रेयो भवेन्मम ॥ ईदृग्ब्रूहि ब्रह्मयोनेयद्यनुग्रहितामहि ॥ १ ॥ सर-

हस्यं सेतिहासं व्रतानामुत्तमं व्रतम् ॥ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ ॥ कथयाम्यधु-

ना तुभ्यं सर्वव्रतफलप्रदम् ॥ २ ॥ आमलक्या व्रतं राजन्महापातकनाशनम् ॥

मोक्षदं सर्वलोकानां गोसहस्रफलप्रदम् ॥ ३ ॥ अत्रैवोदाहरंतीममितिहासं पु-

रातनम् ॥ यथा मुक्तिमनुप्राप्तो व्याधो हिंसासमन्वितः ॥ ४ ॥ वैदिशं नाम नगरं

हृष्टपुष्टजनैर्वृतम् ॥ ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्च समलंकृतम् ॥ ५ ॥ रुचिरं

नृपशार्दूलब्रह्मघोषनिनादितम् ॥ न नास्ति को दुष्कृतिकस्तस्मिन्पुरवरे सदा ॥ ६

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

तत्रसोमान्वयोराजाविख्यातःशाश्विंदुकः ॥ राजाचैत्ररथोनामधर्मात्मासत्य-
संगरः ॥ ७ ॥ नागायुतबलःश्रीमान्शस्त्रशास्त्रार्थपारगः ॥ तस्मिन्शास-
तिधर्मज्ञेधर्मात्मनिधरांप्रभो ॥ ८ ॥ कृपणोनैवकुत्रापिदृश्यतेनैवनिर्धनः ॥
सुकालःक्षेममारोग्यंतस्मिन्राज्यंप्रशासति ॥ ९ ॥ विष्णुभक्तिरतालोकास्त-
स्मिन्पुरवेरसदा ॥ हरिपूजारताश्चैवराजाचापिविशेषतः ॥ १० ॥ नशुक्लानै-
वकृष्णांचद्वादशीभुंजतेजनाः ॥ सर्वधर्मान्परित्यज्यहरिभक्तिपरायणाः ॥ ११
॥ एवंसंवत्सराजग्मुर्बहवोराजसत्तम ॥ जनस्यसौख्ययुक्तस्यहरिभक्तिरतस्यच
॥ १२ ॥ अथकालेनसंप्राप्ताद्वादशीपुण्यसंयुता ॥ फाल्गुनस्यसितेपक्षेना-
म्नाह्यामलकीस्मृता ॥ १३ ॥ तामवाप्यजनाःसर्वेबालकाःस्थविरानृप ॥ नि-

यमंचोपवासंच सर्वेचक्रुर्नराविभो ॥ १४ ॥ महाफलं ब्रतं कर्तुं स्नानं कृत्वा नदीज-
ले ॥ तत्र देवालये राजालोकयुक्तो महाप्रभुः ॥ १५ ॥ पूर्णकुंभमवस्थाप्य छत्रो-
पानहसंयुतम् ॥ पंचरत्नसमायुक्तं दिव्यगंधाधिवासितम् ॥ १६ ॥ दीपमा-
लान्वितं चैव जामदग्न्यसमन्वितम् ॥ पूजयामासुरव्यग्राधात्रीं च मुनिभिर्जनाः
॥ १७ ॥ जामदग्न्यनमस्तेऽस्तुरेणुकानंदवर्धन ॥ आमलकीकृतच्छायभुक्ति-
मुक्तिवरप्रद ॥ १८ ॥ धात्रिधातृसमुद्भूते सर्वपातकनाशिनि ॥ आमलाकिनमस्तु-
भ्यंगृहाणाद्योदकं मम ॥ १९ ॥ धात्रिब्रह्मस्वरूपासित्वंतुरामेण पूजिता ॥ प्रद-
क्षिणाविधानेन सर्वपापहराभव ॥ २० ॥ तत्र जागरणं च क्रुर्जनाः सर्वे स्वभ-
क्तितः ॥ एतस्मिन्नेव काले तु व्याधस्तत्र समागतः ॥ २१ ॥ क्षुधाश्रमपरिव्याप्तो

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

महाभारेणपीडितः ॥ कुटुंबार्थंजीवघातीसर्वधर्मबहिष्कृतः ॥ २२ ॥ जागरं
 तत्रसोऽपश्यदामलक्यांक्षुधान्वितः ॥ दीपमालाकुलंदृष्ट्वातत्रैवनिषसादसः ॥
 २३ ॥ किमेतदितिसंचित्यप्राप्तोविस्मयितांभृशं ॥ ददर्शकुंभंतत्रस्थंदेवंदामो-
 दरंतथा ॥ २४ ॥ ददर्शमलकीवृक्षंतत्रस्थांश्चैवदीपकान् ॥ वैष्णवंचतथा
 ऽऽख्यानंशुश्रावपठतांनृणाम् ॥ २५ ॥ एकादश्याश्चमाहात्म्यंशुश्रावक्षुधितो
 ऽपिसन् ॥ जाग्रतस्तस्यसारात्रिर्गताविस्मितचेतसः ॥ २६ ॥ ततःप्रभातंस-
 मयेविविशुर्नगरंजनाः ॥ व्याधोपिगृहमागत्यबुभुजेप्रीतमानसः ॥ २७ ॥
 ततःकालेनमहताव्याधःपंचत्वमागतः ॥ एकादश्याःप्रभावेणरात्रौजागरणेन
 च ॥ २८ ॥ राज्यंप्रपेदेसुमहच्चतुरंगबलान्वितम् ॥ जयंतीनामनगरीतत्र

राजाविदूरथः ॥ २९ ॥ तस्मात्सतनयोजज्ञेनाम्नावमुरथोवली ॥ चतुरंगव-
लोपेतोधनधान्यसमन्वितः ॥ ३० ॥ दशायुतानिग्रामाणांबुभुजेभयवर्जितः ॥
तेजसाऽदित्यसदृशःकांत्याचंद्रसमप्रभः ॥ ३१ ॥ पराक्रमेविष्णुसमःक्षमया
पृथिवीसमः ॥ धार्मिकःसत्यवादीचविष्णुभक्तिपरायणः ॥ ३२ ॥ ब्रह्मज्ञःकर्म-
शीलश्चप्रजापालनतत्परः ॥ यजतेविविधान्यज्ञान्सराजापरदर्पहा ॥ ३३ ॥
दानानिविविधान्येवप्रददातिचसर्वदा ॥ एकदामृगयांयातोदैवमार्गपरिच्यु-
तः ॥ ३४ ॥ नदिशोनैवविदिशोवेत्तितत्रमहीपतिः ॥ उपधायचदोर्मूलमेका-
कीगहनेवने ॥ ३५ ॥ श्रांतश्चक्षुधितोऽत्यंतसंविवेशमहीपतिः ॥ अत्रांतरे
म्लेच्छगणःपर्वतांतरवासभाक् ॥ ३६ ॥ आययौतत्रयत्रास्तेराजापरबलाद-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

नः ॥ कृतवैरास्तुतेराज्ञासर्वदैवोपतापिताः ॥ ३७ ॥ परिवार्यततस्तस्थूरा-
जानंभूरिदक्षिणम् ॥ हन्यतांहन्यतांचायंपूर्ववैरविरुद्धधीः ॥ ३८ ॥ अनेन
निहताःपूर्वपितरोभ्रातरःसुताः ॥ पौत्राश्चभागिनेयाश्चमातुलाश्चनिपातिताः॥
॥ ३९ ॥ निष्कासिताश्चस्वस्थानाद्विक्षिप्ताश्चदिशोदश ॥ एतावदुक्त्वातेस-
र्वेतत्रैनंहंतुमुद्यताः ॥ ४० ॥ पाशैश्चपट्टिशैःखड्गैर्बाणैर्धनुषिसंस्थितैः ॥ सर्व-
तोऽरिगणास्तेचराजानंहंतुमुद्यताः ॥ ४१ ॥ सर्वाणिशस्त्राणिसमाद्रवंतिनवै-
शरीरेप्रविशंतितस्य ॥ तेचापिसर्वेहतशस्त्रसंघाम्लेच्छाबभूवुर्गतदेहजीवाः ॥
४२ ॥ तदापिचलितुंतत्रनशेकुस्तेऽरयोभृशम् ॥ शस्त्राणिकुंठतांजग्मुःसर्वे-
षांहतचेतसाम् ॥ ४३ ॥ दीनाबभूवुस्तेसर्वेयेतंहंतुंसमागताः ॥ एतस्मिन्नेव

कालेतुतस्यराज्ञःशरीरतः ॥ ४४ ॥ निःसृताप्रमदाहोकासर्वावयवशोभना ॥
 दिव्यगंधसमायुक्तादिव्याभरणभूषिता ॥ ४५ ॥ दिव्यमाल्यांबरधराभ्रुकुटी-
 कुटिलानना ॥ स्फुलिंगाभ्यांचनेत्राभ्यांपावकंवमतीबहु ॥ ४६ ॥ चक्रोद्यत-
 कराचैवकालरात्रिरिवापरा ॥ अभ्यधावतसंकुद्धान्मलेच्छानत्यंतदुःखितान् ॥
 ४७ ॥ निहताश्रयदाम्लेच्छास्तेविकर्मरतास्तथा ॥ ततोराजाविबुद्धःसन्दद-
 शमहदद्भुतम् ॥ ४८ ॥ हतान्मलेच्छगणान्दृष्ट्वाराजाहर्षमवापसः ॥ इहकेन
 हताम्लेच्छाअत्यंतवैरिणोमम ॥ ४९ ॥ केनचेदमहत्कर्मकृतमस्मद्विदितार्थिना ॥
 एतस्मिन्नेवकालेतुवागुवाचाऽशरीरिणी ॥ ५० ॥ तंस्थितंनृपतिंदृष्ट्वानिकामं
 विस्मयान्वितम् ॥ शरणंकेशवादन्योनास्तिकोपिद्वितीयकः ॥ ५१ ॥ वनात्त-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

स्मात्सकुशलीसमायातोऽपिभूमिभुक् ॥ राज्यंचकारधर्मात्माधरायांदेवतेश-
वत् ॥ ५२ ॥ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ ॥ तस्मादामलकींराजन्ये
कुर्वेतिनरोत्तमाः ॥ तेयांतिवैष्णवंलोकंनात्रकार्याविचारणा ॥ ५३ ॥ ॥
॥ इतिश्रीब्रह्मांडपुराणेफाल्गुनशु० आमलकीमाहात्म्यंसमाप्तम् ॥ ॥ अथ
चैत्रकृष्णैकादशीक्रिया ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ फाल्गुनस्यासि-
तेपक्षेश्रुतासाऽऽमलकीमया ॥ चैत्रस्यकृष्णपक्षेतुकिंनामैकादशीभवेत् ॥ १ ॥
॥ श्रुकृष्णउवाच ॥ शृणुराजेंद्रवक्ष्यामिअज्ञातपापनाशनं ॥ यल्लोमशोऽब्र-
वीत्पृष्ठोमांधात्राचक्रवर्तिना ॥ २ ॥ मांधातोवाच ॥ भगवन्श्रोतुमिच्छामि
लोकानांहितकाम्यया ॥ चैत्रेमास्यसितेपक्षेकिंनामैकादशीभवेत् ॥ ३ ॥ कोवि-

धिकिफलंतस्याः कथयस्व प्रसादतः ॥ लोमश उवाच ॥ श्रूयतां राजा शार्दूलकाम-
 दां मे द्विदां तथा ॥ कथां विचित्रां शुभदां पापहं धर्मदायिनीम् ॥ ४ ॥ पुरा चैत्रर-
 थो ह्येव अप्सरोगणसेविते ॥ वसंतसमये प्राप्ते पुष्पैराकुलिते वने ॥ ५ ॥ गंधर्व-
 कन्यस्तत्रैव रमन्ति सह किन्नरैः ॥ पाकशासनमुख्याश्च क्रीडन्ते च दिवौकसः ॥ ६ ॥
 नापरं पुंदरं किंचिद्वनाच्चैत्ररथाद्वनम् ॥ तस्मिन् वने तु मुनयस्तपन्ति बहुलं तपः ॥
 ७ ॥ सहदेवैस्तु मधवारमते मधुमायवौ ॥ एको मुनिवरस्तत्र मेधावी नाम ना-
 मतः ॥ ८ ॥ अप्सरास्तं मुनिवरं मोहनायोपचक्रमे ॥ मंजुघोषेति विख्याता
 भावं तस्य विचिन्वती ॥ ९ ॥ क्रोशमात्रं स्थिता तस्य भयादाश्रमसन्निधौ ॥
 गायन्ती मधुरं साधुपीडयन्ती विपांचिकाम् ॥ १० ॥ गायन्तीं तामथा लोक्य पुष्प-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

चंदनवेष्टिताम् ॥ कामोऽपिविजयाकांक्षीशिवभक्तंमुनीश्वरम् ॥ ११ ॥ तस्याः
शरीरसंसर्गोशिववैरमनुस्मरन् ॥ तुल्यभ्रुवौधनुःकोटीगुणंकृत्वाकटाक्षकम्
॥ १२ ॥ मार्गणोनयनेकृत्वापक्षयुक्तौयथाक्रमम् ॥ कुचौकृत्वापटकुटीविजया-
योपसंस्थितः ॥ १३ ॥ मंजुघोषाऽभवत्तत्रकामस्येववरूथिनी ॥ मेधाविनंमुनिं
दृष्ट्वासापिकामेनपीडिता ॥ १४ ॥ यौवनोद्भिन्नदेहोऽसौमेधाव्यतिविराजते ॥
सितोपवीतसहितोदंडीस्मरइवापरः ॥ १५ ॥ मेधावीवसतिस्मासौच्यवन-
स्याश्रमेशुभे ॥ मंजुघोषास्थितातत्रदृष्ट्वातंमुनिपुंगवम् ॥ १६ ॥ मदनस्यव-
शंप्राप्तामंदंमंदमगायत ॥ रणद्वलयसंयुक्तासिंजन्नूपुरमेखला ॥ १७ ॥ गायं-
तांभावसंयुक्तंवलोक्यमुनिपुंगवः ॥ मदनेनससैन्येननीतोमोहवशंबलात् ॥

१८ ॥ मंजुघोषासमागम्यमुनिं दृष्ट्वा तथाविधम् ॥ हावभावकटाक्षैस्तु मोहया-
मासचांगना ॥ १९ ॥ अधः संस्थाप्य वीणां सासस्वजेतं मुनीश्वरम् ॥ वल्ली-
वाकुलिता वृक्षं वातवेगेन वेपिता ॥ २० ॥ सोऽपि रेमेतया सार्धं मेधावी मुनिपुंगवः ॥
तस्मिन्नेव वनोद्देशे दृष्ट्वा तद्देहमुत्तमम् ॥ २१ ॥ शिवतत्त्वं गतं तस्य कामतस्वव-
शंगतः ॥ न निशान्तिं न सोऽपि मनजानातीकामुकः ॥ २२ ॥ बहुलश्च गतः
कालो मुनेराचारलोपकः ॥ मंजुघोषादेवलोकगमनायोपचक्रमे ॥ २३ ॥ ग-
च्छन्तो प्रत्युवाचाथरमंतं मुनिपुंगवम् ॥ आदेशो दीयतां मह्यं स्वधाम गमनाय मे
॥ २४ ॥ ॥ मेधाव्युवाच ॥ ॥ अद्यैव त्वं समायाता प्रदोषादौ वरानने ॥ याव-
त्प्रभातसंध्या स्यात्तावत्तिष्ठ ममांतिके ॥ २५ ॥ इति श्रुत्वा मुनेर्वाक्यं भयभीता

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

बभूवसा ॥ पुनर्वैरमयामासतंमुनिंमुनिसत्तमम् ॥ २६ ॥ मुनिशापभयाद्भी-
 ताबहुलान्परिवत्सरान् ॥ वर्षाणांपंचपंचाशच्छतंमासान्दिनत्रयम् ॥ २७ ॥
 सारेमेमुनिनातेननिशार्धमिवचाभवत् ॥ साचतंप्रत्युवाचाथतस्मिन्कालेगते
 मुनिम् ॥ २८ ॥ आदेशोदीयतांब्रह्मन्गंतव्यंस्वगृहेमम ॥ ॥ मेधाव्युवाच ॥
 प्रातःकालोधुनैवास्तेश्रूयतांवचनंमम ॥ कुर्वेसंध्यादिकंयावत्तावत्वंवैस्थिराभ-
 व ॥ २९ ॥ इतिवाक्यंमुनेःश्रुत्वाभयेनचसमाकुला ॥ स्मितंकृत्वातुसाकिंचि-
 त्प्रत्युवाचसुविस्मिता ॥ ३० ॥ ॥ अप्सराउवाच ॥ ॥ कियत्प्रमाणाविप्रेन्द्र
 तवसंध्यागतानवा ॥ मयिप्रसादंकृत्वातुगतःकालोविचार्यताम् ॥ ३१ ॥ इ-
 तितस्यावचःश्रुत्वाविस्मयोत्फुल्ललोचनः ॥ सध्यात्वाहदिविप्रेन्द्रःप्रणाममक-

रोत्तदा ॥ ३२ ॥ समाश्वसप्तपंचाशद्गताममतयासह ॥ नेत्राभ्यांविस्फुलिङ्गा-
 न्समुंचमानोऽतिकोपनः ॥ ३३ ॥ कालरूपांचतांदृष्ट्वातपसःक्षयकारिणीम् ॥
 दुःखार्जितंममतपोनीतंतदनयाक्षयम् ॥ ३४ ॥ सकंपोष्ठोमुनिस्तत्रप्रत्युवाचा-
 कुलेंद्रियः ॥ सतांशशापमेधावीत्वंपिशाचीभवेतिच ॥ ३५ ॥ धिक्त्वांपापे
 दुराचारेकुलटेपांतकप्रिये ॥ तस्यशापेनसादग्धाविनयावनतास्थिता ॥ ३६ ॥
 उवाचवचनंसुधूःप्रसादंवाञ्छतीमुनिम् ॥ प्रसादंकुरुविप्रेन्द्रशापस्यानुग्रहंकुरु ॥
 ३७ ॥ सतांसंगोहिफलतिवचोभिःसप्तमेपदे ॥ त्वयासहममब्रह्मान्गताःसुव-
 हवःसमाः ॥ ३८ ॥ एतस्मात्कारणात्स्वामिन्प्रसादंकुरुमुब्रत ॥ मुनिरुवाच ॥
 ॥ शृणुमद्वचनंभद्रेममानुग्रहकारकम् ॥ किंकरोमित्वयापापेक्षयंनीतंमहत्तपः

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

॥ ३९ ॥ चैत्रस्य कृष्णपक्षे या भवत्येकादशी शुभा ॥ पापमोचनिकानामसर्वपा-
पक्षयकरी ॥ ४० ॥ तस्या व्रते कृते सुभ्रुपिशाचत्वं प्रयास्यति ॥ इत्युक्त्वा तां स
मेधावीजगाम पितुराश्रमम् ॥ ४१ ॥ तमागतं समालोक्य वचनं प्रत्युवाच ह ॥
किमेतद्विहितं पुत्रत्वया पुण्यक्षयः कृतः ॥ ४२ ॥ ॥ मेधाव्युवाच ॥ ॥ पापं
कृतं महत्तातरमिताचाप्सरामया ॥ प्रायश्चित्तं ब्रूहि तात येन पापक्षयो भवेत् ॥ ४३
॥ च्यवन उ० ॥ चैत्रस्य चासिते पक्षे नाम्नावै पापमोचनी ॥ अस्या व्रते कृते पुत्र
पापराशिः क्षयं व्रजेत् ॥ ४४ ॥ इति श्रुत्वा पितुर्वाक्यं कृतं तेन व्रतोत्तमम् ॥ गतं
पापं क्षयं तस्य पुण्ययुक्तो बभूव सः ॥ ४५ ॥ सोऽप्येवं मंजुघोषाच कृत्वा तद्व्रतमुत्त-
मम् ॥ पिशाचत्वविनिर्मुक्ता पापमोचनिका व्रतात् ॥ ४६ ॥ दिव्यरूपध-

रासापिगतानाकंवराऽप्सराः ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ इत्थं भूतप्रभावं हि पापमो-
चनिकाव्रतम् ॥ ४७ ॥ पापमोचनिकां राजन्ये कुर्वन्ति च मानवाः ॥ तेषां पापं
च यत्किंचित् तत्सर्वं क्षयतां व्रजेत् ॥ ४८ ॥ पठनाच्छ्रवणाद्वा जन्गोसहस्रफलप्रदा ॥
ब्रह्महाहेमहारी च सुरापो गुरुतल्पगः ॥ ४९ ॥ व्रतस्य चास्य करणात् पापमुक्ता
भवंति ते ॥ बहु पुण्यप्रदं ह्येतत् करणाद् व्रतमुत्तमम् ॥ ५० ॥ इति श्री भवि ० चैत्रकृष्ण-
पापमोचनिकानामैकादशीमाहात्म्यं समाप्तम् ॥ ॥ अथ चैत्रशुक्लैकादशीक-
था ॥ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ देवकीनंदनं कृष्णं वसुदेवात्मजं हरिम् ॥ नम-
स्कृत्वा प्रवक्ष्यामि महापातकहानि तु ॥ १ ॥ युधिष्ठिराय कृष्णेन कथितानि महा-
त्मना ॥ एकादशीमाहात्म्यानि नानापापहराणि च ॥ २ ॥ अष्टादशपुराणेभ्यो

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

विविच्यसुमहात्मना ॥ चतुर्विंशतिसंख्यानिनानाख्यानैर्युतानिच ॥ ३ ॥
तानिवक्ष्यामिभोविप्राःशृणुध्वंसुसमाहिताः ॥ ॥युधिष्ठिरउवाच॥ ॥वासु-
देवनमस्तुभ्यंकथयस्वममाग्रतः ॥ ४ ॥ चैत्रस्यगुरुपक्षेतुकिंनामैकादशीभव-
त् ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ शृणुष्वैकमनाराजन्कथामेतांपुरात-
नीम् ॥ ५ ॥ वसिष्ठोयामकथयत्प्राग्दिलीपायपृच्छते ॥ ॥ दिलीपउवाच ॥
॥ भगवन्श्रोतुमिच्छामिकथयस्वप्रसादतः ॥ ६ ॥ चैत्रमासिसितेपक्षेकिंनामै-
कादशीभवत् ॥ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ ॥ साधुपृष्टंनृपश्रेष्ठकथयामि
तत्राग्रतः ॥ ७ ॥ एकादशीपुण्यतमापापेधनदवानला ॥ शृणुराजन्कथामेतां
पापघ्नींपुत्रदायिनीम् ॥ ८ ॥ पुराभोगिपुरेरम्येहेमरत्नविभूषिते ॥ पुंडरीक-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

मुखानागानिवसन्तिमदोत्कटाः ॥ ९ ॥ तस्मिन्पुरेपुण्डरीकोराजाराज्यंकरोति
 च ॥ गंधर्वैःकिन्नरैश्चैवह्यप्सरोभिःसुसेव्यते ॥ १० ॥ वराऽप्सरास्तुललितागं-
 धर्वोललितस्तथा ॥ उभौरागेणसंयुक्तौदंपतीकामपीडितौ ॥ ११ ॥ रेमाते
 स्वगृहेरम्येधनधान्ययुतेसदा ॥ ललितायास्तुहृदयेपतिर्वसतिसर्वदा ॥ १२ ॥
 हृदयेतस्यललितानित्यंवसतिभामिनी ॥ एकदापुण्डरीकाद्याःक्रीडंतिसदसि
 स्थिताः ॥ १३ ॥ गीतमानंप्रकुरुतेललितोदयितांविना ॥ पदबंधेस्खल-
 जिहोबभूवललितांस्मरन् ॥ १४ ॥ मनोभावंविदित्वाऽस्यकर्कटोनागसत्तमः॥
 पदबंधच्युतितस्यपुण्डरीकेन्यवेदयत् ॥ १५ ॥ शशापललितंतत्रमदनातुरचे-
 तसम् ॥ राक्षसोभवदुर्बुद्धेक्रव्यादःपुरुषादकः ॥ १६ ॥ यतःपत्नीव-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

शोजातो गायमानो ममाग्रतः ॥ वचनात्तस्य राजेंद्ररक्षोरूपो बभूव ह ॥ १७ ॥
रोद्राननो विरूपाक्षो दृष्टमात्रो भयंकरः ॥ बाहू योजनविस्तीर्णौ मुखं कंदरसन्नि-
भम् ॥ १८ ॥ चंद्रसूर्यनिभेनेत्रे ग्रीवापर्वतसन्निभा ॥ नासारंघ्रे तु विवरे अथ रौ-
योजना र्धकौ ॥ १९ ॥ शरीरं तस्य राजेंद्र उच्छ्रितं योजनाष्टकम् ॥ ॥ ईदृशो रा-
क्षसः सोऽभूद्भुजानः कर्मणः फलम् ॥ २० ॥ ललिता तमथा लोक्य स्वपतिं विकृ-
ताकृतिम् ॥ चिंतयामास मनसा दुःखेन महताऽर्दिता ॥ २१ ॥ किंकरोमि क्व ग-
च्छामि पतिः पापेन पीडितः ॥ इति संस्मृत्य मनसान् शर्मलभते तु सा ॥ २२ ॥
चचार पतिना सार्धं ललिता गहने वने ॥ बभ्राम विपिने दुर्गे कामरूपः सराक्षसः
॥ २३ ॥ निर्घृणः पापनिरतो विरूपः पुरुषादकः ॥ न सुखं लभते रात्रौ न दिवा पा-

पपीडतः ॥ २४ ॥ ललितादुःखिताऽतीवपातिदृष्ट्वा तथाविधम् ॥ भ्रमंतीतेन
 सार्धं सारुदतगिहनेवने ॥ २५ ॥ कदाचिदगमद्विध्यशिखरे बहुकौतुके ॥ ऋ-
 ष्यशृंगमुनेस्तत्र दृष्ट्वाऽश्रमपदं शुभम् ॥ २६ ॥ शीघ्रं जगाम ललिता विनयावनता-
 स्थिता ॥ प्रत्युवाच मुनिर्दृष्ट्वा कात्वंकस्य सुताशुभे ॥ २७ ॥ किमर्थं हि समाया-
 ता सत्यं वद ममाग्रतः ॥ ॥ ललितोवाच ॥ वीरधन्वेति गंधर्वः सुतांतस्य महा-
 त्मनः ॥ २८ ॥ ललितां नाम मां विद्विपत्यर्थमिह चागताम् ॥ भर्तामेशापदो-
 षेण राक्षसोऽभून्महामुने ॥ २९ ॥ रौद्ररूपो दुराचारस्तं दृष्ट्वा नास्ति मे सुखम् ॥
 सांप्रतं शाधि मां ब्रह्मन् प्रायश्चित्तं वद प्रभो ॥ ३० ॥ येन पुण्येन विप्रेन्द्र राक्षस-
 त्वादिमुच्यते ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ चैत्रमासस्य रंभोरुशुक्लपक्षस्य सांप्रतम्

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

॥ ३१ ॥ कामदैकादशीनाम्नायाकृताकामदानृणाम् ॥ कुरुष्वतद्व्रतं भद्रे वि-
धिपूर्वमयोदितम् ॥ ३२ ॥ तस्य व्रतस्य यत्पुण्यं तत्स्वभर्त्रे प्रदीयताम् ॥ दत्ते पु-
ण्ये क्षणात्तस्य शापदोषः प्रशाम्यति ॥ ३३ ॥ इति श्रुत्वामुनेर्वाक्यं ललिता हर्षि-
ताऽभवत् ॥ उपोष्यैकादशीं राजन्द्वादशीं दिवसे तदा ॥ ३४ ॥ विप्रस्यैव समीपे तु
वासुदेवाग्रतः स्थिता ॥ वाक्यमूचे तु ललितारवपत्युस्तारणाय वै ॥ ३५ ॥ म-
या तु यद्व्रतं चीर्णकामदाया उपोषणम् ॥ तस्य पुण्यप्रभावेण गच्छत्वस्यापि शाच-
ता ॥ ३६ ॥ ललिता वचनादेव वर्तमानोऽपि तत्क्षणे ॥ गतपापः स ललितो दि-
व्यदेहो बभूव ह ॥ ३७ ॥ राक्षसत्वं गतं तस्य प्राप्तो गन्धर्वतां पुनः ॥ हेमरत्न समा-
कीर्णो रे मे ललितया सह ॥ ३८ ॥ तौ विमानसमारूढौ पूर्वरूपाधिकावुभौ ॥

दंपतीचाप्यशोभेतांकामदायाःप्रभावतः ॥ ३९ ॥ इतिज्ञात्वानृपश्रेष्ठकर्तव्यै-
 षाप्रयत्नतः ॥ लोकानांचहितार्थायतवाग्रेकथितामया ॥ ४० ॥ ब्रह्महत्या-
 दिपापघ्नीपिशाचत्वविनाशिनी ॥ नातःपरतराकाचित्रैलोक्येसचराचरे ॥ प-
 ठनाच्छ्रवणाद्वापिवाजपेयफलंलभेत् ॥ ४१ ॥ ॥ इतिश्रीवाराहपुराणेचैत्रशु-
 क्लकामदानामैकादशीमाहात्म्यंसमाप्तम् ॥ ॥ अथवैशाखकृष्णैकादशी-
 कथा ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ वैशाखस्यासितेपक्षेकिंनामैकादशीभ-
 वेत् ॥ महिमानंकथयमेवासुदेवनमोस्तुते ॥ १ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ सौ-
 भाग्यदायिनीराजन्निहलोकेपरत्रच ॥ वैशाखकृष्णपक्षेतुनाम्नाचैववरूथिनी
 ॥ २ ॥ वरूथिन्याव्रतेनैवसौख्यंभवतिसर्वदा ॥ पापहानिश्चभवतिसौभाग्य-

प्राप्तिरेवच ॥ ३ ॥ दुर्भगापिकरोत्येनांस्त्रीसौभाग्यमवाप्नुयात् ॥ लोकानांचै-
वसर्वेषांभुक्तिमुक्तिप्रदायिनी ॥ ४ ॥ सर्वपापहरानृणांगर्भवासनिकुंतनी ॥ वरू-
थिन्याव्रतैनैवमांधातास्वर्गातिंगतः ५ ॥ धुंधुमारादयश्चान्येराजानोबहवस्तथा ॥
ब्रह्मकपालनिर्मुक्तोबभूवभगवान्भवः ॥ ६ ॥ दशवर्षसहस्राणितपस्तप्यति
योनरः ॥ तत्तुल्यंफलमाप्नोतिवरूथिन्याव्रतादपि ॥ ७ ॥ श्रद्धावान्यस्तुकुरुते
वरूथिन्याव्रतंनरः ॥ वांछितंलभतेसोऽपिइहलोकेपरत्रच ॥ ८ ॥ पवित्रापावनी
ह्येषामहापातकनाशिनी ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदाह्येषाकर्तृणांनृपसत्तम ॥ ९ ॥ अ-
श्वदानान्नृपश्रेष्ठगजदानंविशेषतः ॥ गजदानाद्भूमिदानंतिलदानंततोऽधि-
कम् ॥ १० ॥ ततः सुवर्णदानंतुअन्नदानंततोऽधिकम् ॥ अन्नदानात्परंदानं

नभतंनभविष्यति ॥ ११ ॥ पितृदेवमनुष्याणांतृप्तिरन्नेनजायते ॥ तत्समंक-
विभिःप्रोक्तंकन्यादानंनृपोत्तम ॥ १२ ॥ धेनुदानंचतत्तुल्यमित्याहभगवान्स्व-
यं ॥ प्रोक्तेभ्यःसर्वदानेभ्योविद्यादानंविशिष्यते ॥ १३ ॥ तत्फलंसमवाप्नोति
नरःकृत्वावरूथिनीम् ॥ कन्यावित्तेनजीवांतेयेनराःपापमांहिताः ॥ १४ ॥ ते
नरानरकेयांतियांवदाभूतसंप्लवम् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेननग्राह्यंकन्यकाधनं
॥ १५ ॥ यश्चगृह्णातिलोभेनकन्यांक्रात्वाचतद्धनम् ॥ सोऽन्यजन्मनिराजेंद्रओ-
तुर्भवतिनिश्चितम् ॥ १६ ॥ कन्यांवित्तेनयोदद्याद्यथाशक्तिस्वलंकृताम् ॥ तत्पु-
ण्यसंख्यांकर्तुंहिचित्रगुप्तोभवत्यलम् ॥ १७ ॥ तत्फलंसमवाप्नोतिनरःकृत्वा
वरूथिनीम् ॥ कांस्यंमांसंसूरात्रं चणकान्कोद्रवांस्तथा ॥ १८ ॥ शाकमधुपरान्नं

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

चपुनर्भोजनमैथुने ॥ वैष्णवोव्रतकर्ताचदशम्यांदशवर्जयेत् ॥१९॥ द्यूतक्रीडां
चनिद्रांचतांबूलंदंतधावनम् ॥ परापवादपैशुन्यंपतितैःसहभाषणम् ॥ २० ॥
क्रोधंचैवानृतंवाक्यमेकादश्यांविवर्जयेत् ॥ कांस्यंमांसंसमसूरांश्चक्षौद्रंवितथ
भाषणम् ॥ २१ ॥ व्यायामंचप्रयासंचपुनर्भोजनमैथुने ॥ क्षौद्रंतैलंपरान्नंच
द्वादश्यांपरिवर्जयेत् ॥ २२ ॥ अनेनविधिनाराजन्विहितायैर्वरूथिनी ॥ सर्व-
पापक्षयंकृत्वादद्यात्प्रांतेऽक्षयांगतिम् ॥ २३ ॥ रात्रौजागरणंकृत्वापूजितोयैर्ज-
नार्दनः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तास्तेयांतिपरमांगतिम् ॥ २४ ॥ तस्मात्सर्वप्र-
यत्नेनकर्तव्यापापभीरुभिः ॥ क्षपारितनयाद्गीतैर्नरदेववरूथिनी ॥ २५ ॥ पठ-
नाच्छ्रवणाद्राजन्गोसहस्रफलंलभेत् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तोविष्णुलोकेमहीयते

॥ २६ ॥ इति श्रीभवि० पु० वैशाखकृष्णवर्धन्येकादशीमाहात्म्यं समाप्तम् ॥
 ॥ अथ वैशाखशुक्लेकादशीकथा ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ वैशाखशुक्लपक्षे
 तु किं नामैकादशी भवेत् ॥ किं फलं कोविधिस्तस्याः कथयस्व जनार्दन ॥ १ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ कथयामि कथामेतां शृणु त्वं धर्मनन्दन ॥ वसिष्ठो याम-
 कथयत् पुरारामाय पृच्छते ॥ २ ॥ ॥ राम उवाच ॥ ॥ भगवन् श्रोतुमिच्छामि ब्रता-
 नामुत्तमं व्रतम् ॥ सर्वपापक्षयकरं सर्वदुःखनिवृत्तनम् ॥ ३ ॥ मया दुःखानि भु-
 क्तानि सीताविरहजानिवै ॥ ततोऽहं भयभीतोऽस्मि पृच्छामि त्वां महामुने ॥ ४ ॥
 ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ ॥ साधुपृष्टं त्वयाराम तवैषानैष्ठिकीमतिः ॥ त्वन्नामग्रह-
 णेनैव पूतो भवति मानवः ॥ ५ ॥ तथापि कथयिष्यामि लोकानां हितकाम्यया ॥

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

पवित्रं पावनानां च ब्रतानामुत्तमं ब्रतं ॥ ६ ॥ वैशाखस्य सिते पक्षे द्वादशी रा-
मया भवेत् ॥ मोहिनीनामसा प्रोक्ता सर्वपापहरा परा ॥ ७ ॥ मोहजालात्प्रमु-
च्येत पातकानां समूहतः ॥ अस्या ब्रतप्रभावेण सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ॥ ८ ॥ अ-
तस्तु कारणाद्रामकर्तव्यैषा भवादृशैः ॥ पातकानां क्षयकरी महादुःखविनाशिनी
॥ ९ ॥ शृणुष्वैकमनारामकथां पुण्यप्रदां शुभाम् ॥ अस्याः श्रवणमात्रेण
महापापं प्रणश्यति ॥ १० ॥ सरस्वत्यास्तटे रम्ये पुरीभद्रावती शुभा ॥
द्युतिमान्नाम नृपतिस्तत्र राज्यं करोति वै ॥ ११ ॥ सोमवंशोद्भवो रामधृ-
तिमान् सत्यसंगरः ॥ तत्र वैश्यो निवसति धनधान्यसमृद्धिमान् ॥ १२ ॥
धनपाल इति ख्यातः पुण्यकर्मप्रवर्तकः ॥ प्रपासत्राद्या तनतडागारामकारकः

॥ १३ ॥ विष्णुभक्तिपरः शांतस्तस्यासन्पंचपुत्रकाः ॥ सुमनाद्युतिमांश्चैव मे-
धावीसुकृती तथा ॥ १४ ॥ पंचमोधृष्टबुद्धिश्च महापापरतः सदा ॥ वारस्त्रीसंग-
तिरतो विटगोष्ठीविशारदः ॥ १५ ॥ द्यूतादिव्यसनासक्तः परस्त्रीरतिलालसः ॥
न देवान्नातिथीन् वृद्धान् पितृन् मेने द्विजानपि ॥ १६ ॥ अन्यायकर्ता दुष्टात्मा पितु-
र्द्रव्यक्षयंकरः ॥ अभक्ष्यभक्षकः पापः सुरापानरतः सदा ॥ १७ ॥ वेश्याकंठ-
क्षिप्तबाहुर्भ्रमहृष्टिश्च तुष्पथे ॥ पित्रानिष्काशितोगेहात्परित्यक्तश्च बांधवैः ॥
१८ ॥ स्वदेहभूषणान्येवं क्षयं नीतानितेन वै ॥ गणिकाभिः परित्यक्तो निन्दित-
श्च धनक्षयात् ॥ १९ ॥ ततश्चिंतापरो जातो वस्त्रहीनः क्षुधादितः ॥ किंकरोमि
कगच्छामि केनोपायेन जीव्यते ॥ २० ॥ तस्करत्वं समाख्यं तत्रैव नगरे पुनः ॥

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

गृहीतो राजपुरुषैर्मुक्तश्च पितृगौरवात् ॥ २१ ॥ पुनर्बद्धः पुनर्मुक्तः पुनर्मुक्तः स सं-
भ्रमैः ॥ धृष्टबुद्धिर्दुराचारो निबद्धो निगडैर्दृढैः ॥ २२ ॥ कशाघातैस्तोडितश्च
पीडितश्च पुनः पुनः ॥ न स्थातव्यं हि मंदात्मन् त्वयामद्देशगोचरे ॥ २३ ॥ एवमु-
क्त्वा ततो राज्ञामोचितो दृढबंधनात् ॥ निर्जगाम भयात्तस्य गतोऽसौ गहनं वनम्
॥ २४ ॥ क्षुत्तृषापीडितश्चायमितश्चेतश्च धावति ॥ सिंहवन्निजघानासौ मृग-
सूकरचित्तलान् ॥ २५ ॥ आमिषाहारनिरतो वनेतिष्ठति सर्वदा ॥ करेशरा-
सनं कृत्वानिषंगं पृष्ठसंगतम् ॥ २६ ॥ अरण्यचारिणो हंति पक्षिणश्च चतुष्पदान् ॥
चकोरांश्च मयूरांश्च कंकांस्तित्तिरमूषकान् ॥ २७ ॥ एतानन्यान् हंति नित्यं धृष्ट-
धीर्निर्गतघृणः ॥ पूर्वजन्मकृतैः पापैर्निमग्नः पापकर्दमे ॥ २८ ॥ दुःखशोकस-

माविष्टश्चित्तयन्सोऽप्यहर्निशम् ॥ कौण्डिन्यस्याश्रमपदंप्राप्तः पुण्यवशात्कचि-
 त् ॥ २९ ॥ माधवेमासिजाह्नव्यांकृतस्नानंतपोधनम् ॥ आससादधृष्टबुद्धिः
 शोकभारेणपीडितः ॥ ३० ॥ तद्वस्त्रविंदुस्पर्शेनगतपाप्माहताशुभः ॥ कौ-
 ण्डिन्यस्याग्रतःस्थित्वाप्रत्युवाचकृतांजलिः ॥ ३१ ॥ ॥ धृष्टबुद्धिरुवाच ॥
 ॥ प्रायश्चित्तंवदब्रह्मन्विनायत्नेनयद्भवेत् ॥ आजन्मकृतपापस्यनास्तिवित्तं
 ममाधुना ॥ ३२ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ शृणुष्वैकमनाभूत्वायेन
 पापक्षयस्तव ॥ वैशाखस्यसितेपक्षेमोहिनीनामनामतः ॥ ३३ ॥ एकादशी
 व्रतंतस्याः कुरुमद्वाक्यनोदितः ॥ मेरुतुल्यानिपापानिक्षयंनयतिदेहिनाम् ॥
 ३४ ॥ बहुजन्मार्जितान्येषामोहिनीसमुपोषिता ॥ इतिवाक्यंमुनेःश्रुत्वाधृष्ट-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

बुद्धिर्हसन्हृदि ॥ ३५ ॥ व्रतंचकारविधिवत्कौण्डिन्यस्योपदेशतः ॥ कृतेव्रते
नृपश्रेष्ठहतपापोवभूवसः ॥ ३६ ॥ दिव्यदेहस्ततोभूत्वागरुडोपरिसंस्थितः ॥
जगामवैष्णवंलोकंसर्वोपद्रववर्जितम् ॥ ३७ ॥ इतीदृशंरामचंद्रतमोमाहनि-
कृंतनम् ॥ नातःपरतरंकिंचित्त्रैलोक्येसचराचरे ॥ ३८ ॥ यज्ञादितीर्थदाना-
निकलांनार्हतिषोडशीं ॥ पठनाच्छ्रवणाद्राजन्गोसहस्रफलंलभेत् ॥ ३९ ॥
॥ इतिश्रीकूर्मपुराणवैशाखशुक्लमोहिन्येकादशीमाहात्म्यंसमाप्तम् ॥ ॥ अथ
ज्येष्ठकृष्णैकादशीकथा ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ ज्येष्ठस्यकृष्णपक्षेतुकिं
नामैकादशीभवेत् ॥ श्रोतुमिच्छामिमाहात्म्यंतद्वदस्वजनार्दन ॥ १ ॥ ॥
॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ साधुपृष्ट्वयाराजन्लोकानांहितकाम्यया ॥ व-

हुपुण्यप्रदाहोषामहापातकनाशिनी ॥ २ ॥ अपरानामराजेंद्रअपारफल-
 दायिनी ॥ लोकेप्रसिद्धतांयातिअपरांयस्तुसेवते ॥ ३ ॥ ब्रह्महत्याभिभूतो
 ऽपिगोत्रहाभूणहातथा ॥ परापवादवादीचपरस्त्रीरसिकोऽपिच ॥ ४ ॥ अप-
 रासेवनाद्राजन्विपाप्माभवतिध्रुवम् ॥ कूटसाक्ष्यमानकूटंतुलाकूटंकरोतियः॥
 ५ ॥ कूटवेदंपठेद्विप्रःकूटशास्त्रंकरोतिच ॥ ज्योतिषीकूटगणकःकूटायुर्वेदको
 भिषक् ॥ ६ ॥ कूटसाक्षिसमाह्येतेविज्ञेयानरकौकसः ॥ अपरासेवनाद्राजन्
 पापमुक्ताभवंतिते ॥ ७ ॥ क्षत्रियःक्षात्रधर्मैरुत्थक्त्वायुद्धात्पलायते ॥ सया-
 तिनरकंधोरंस्वीयधर्मवहिष्कृतः ॥ ८ ॥ अपरासेवनाद्राजन्पापंत्यक्त्वादिवं
 ब्रजेत् ॥ विद्यामधीत्ययःशिष्योगुरुनिंदांकरोतिच ॥ ९ ॥ महापातकयुक्तो

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

ऽसौनिरयंयातिदारुणम् ॥ अपरासेवनात्सोऽपिसद्गतिंप्राप्नुयान्नरः ॥ १० ॥
महिमानमपरायाः शृणुराजन्वदाम्यहम् ॥ पुष्करत्रितयेस्नात्वाकार्तिं कयां-
त्फलं लभेत् ॥ ११ ॥ गंगायां पिंडदानेन पितॄणां तृप्तिदोयथा ॥ सिंहस्थिते दे-
वगुरौ गौतमीस्नातको नरः ॥ १२ ॥ यत्फलं समवाप्नोति कुंभे केदारदर्शनात् ॥
बदर्याश्रमयात्रायां तत्तीर्थसेवनादपि ॥ १३ ॥ यत्फलं समवाप्नोति कुरुक्षेत्रे-
विग्रहे ॥ गजाश्वहेमदानेभ्यो यज्ञकृत्स्नसुवर्णदः ॥ १४ ॥ तत्फलं समवाप्नोति
अपरायाव्रतान्नरः ॥ अर्धप्रसूतांगां दत्त्वा सुवर्णं वसुधां तथा ॥ १५ ॥ नरस्त-
त्फलमाप्नोति अपराव्रतसेवनात् ॥ पापद्रुमकुठारोऽयं पापैर्धनदवानलः ॥ १६ ॥
पापांधकारसूर्योऽयं पापसारंगकेसरी ॥ बहुदा इव त्रयो येषु पुत्तिका इव जंतुषु ॥ १७ ॥

जायंते मरणायैव एकादश्याव्रतं विना ॥ अपरां समुपोष्यैव पूजयित्वा त्रिविक्रम-
म् ॥ १८ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं व्रजेन्नरः ॥ लोकानां च हितार्थाय
तवाग्रे कथितं मया ॥ १९ ॥ पठनाच्छ्रवणाद्राजन् सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २० ॥
॥ इति श्रीब्रह्मांडपुराणे ज्येष्ठकृष्णैकादश्य परामाहात्म्यं समाप्तम् ॥ ॥ अथ
ज्येष्ठशुक्लैकादशीकथा ॥ ॥ भीमसेन उवाच ॥ ॥ पितामह महाबुद्धेशृणु मे पर-
मं वचः ॥ युधिष्ठिरश्च कुंती च तथा द्रुपद नंदिनी ॥ १ ॥ अर्जुनो नकुलश्चैव सह-
देवस्तथैव च ॥ एकादश्यां न भुंजंति कदाचिदपि सुव्रत ॥ २ ॥ तैर्मां ब्रुवंति वै
नित्यं मा भुंक्ष्व त्वं वृकोदर ॥ अहं तान ब्रुवंस्तात बुभुक्षादुःसहामम ॥ ३ ॥ दानं
दास्यामि विधिवत् पूजयिष्यामि केशवम् ॥ विनोपवासं लभ्येत कथमेकादशी-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

व्रतम् ॥ ४ ॥ भीमसेनवचःश्रुत्वाव्यासोवचनमब्रवीत् ॥ ॥ व्यासउवाच ॥
यादिस्वर्गोऽत्यभीष्टस्तेनरकोदुष्टएवच ॥ ५ ॥ एकादश्यांनभोक्तव्यंपक्षयोरुभ-
योरपि ॥ ॥ भीमसेनउवाच ॥ ॥ पितामहमहाबुद्धेकथयामितवाग्रतः ॥ ६ ॥
एकभुक्तेऽप्यशक्तोऽहमुपवासःकथंमुने ॥ वृकोनामास्तियोवह्निःससदाजठरेमम
॥ ७ ॥ अतीवान्नयदाश्रामितदासमुपशाम्यति ॥ एकंशक्तोस्म्यहंकर्तुंचोप-
वासंमहामुने ॥ ८ ॥ येनैवप्राप्यतेस्वर्गस्तत्करोमियथातथम् ॥ तदेकंवदनिश्चि-
त्ययेनश्रेयोऽहमाप्नुयाम् ॥ ९ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ श्रुतायेमानवाधर्मावैदि-
काश्चश्रुतास्त्वया ॥ कलौयुगेनशक्यंतेतेवैकर्तुंनराधिप ॥ १० ॥ सुखोपायंचा-
ल्पधनमल्पक्लेशंमहाफलम् ॥ पुराणानांचसर्वेषांसारभूतंवदामिते ॥ ११ ॥

एकादश्यां न भुंजीत पक्षयोरुभयोरपि ॥ एकादश्यां न भुंकेयोनयातिनरकं तु सः
 ॥ १२ ॥ व्यासस्य वचनं श्रुत्वा कं पितोऽश्वत्थपत्रवत् ॥ भीमसेनो महा-
 बाहुर्भीतो वाक्यमभाषत ॥ १३ ॥ ॥ भीमसेन उवाच ॥ ॥ पि-
 तामहनशक्तोऽहमुपवासे करोमि किम् ॥ ततो बहुफलं ब्रूहि ब्रतमेकं मम प्र-
 भो ॥ १४ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ वृषस्थे मिथुनस्थे वा शुक्लाहोका-
 दशी भवेत् ॥ ज्येष्ठमासे प्रयत्नेन सोपोष्या जलवर्जिता ॥ १५ ॥ स्नाने चा-
 चमने चैव वर्जयित्वा दकं बुधः ॥ माषमात्रसुवर्णस्य यत्र मज्जति वै मणिः ॥ १६ ॥
 एतदाचमनं प्रोक्तं पावित्रं कायशोधनम् ॥ गोकर्णकृतहस्तेन माषमात्रं जलं पिबेत्
 ॥ १७ ॥ तन्न्यूनमधिकं पीत्वा सुरापानसमं भवेत् ॥ उपयुंजीत नैवान्यद्ब्रत-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

भंगोऽन्यथाभवेत् ॥ १८ ॥ उदयादुदयंयावद्वर्जयित्वातथोदकम् ॥ अप्रय-
त्नादवाप्नोतिद्वादशद्वादशीफलम् ॥ १९ ॥ प्रभातेविमलेजातेद्वादश्यांस्ना-
नमाचरेत् ॥ जलंमुवर्णंदत्वाचद्विजातिभ्योयथाविधि ॥ २० ॥ भुंजीतकृत-
कृत्यस्तुब्राह्मणैःसहितोवशी ॥ एवंकृतेतुयत्पुण्यंभीमसेनशृणुष्वतत् ॥ २१ ॥
संवत्सरस्ययामध्येएकादश्योभवंतिवै ॥ तासांफलमवाप्नोतिअत्रमेनास्तिसं-
शयः ॥ २२ ॥ इतिमांकेशवःप्राहशंखचक्रगदाधरः ॥ सर्वधर्मान्परित्यज्य
मामेकंशरणंब्रज ॥ २३ ॥ एकादश्यांनिराहारान्नरःपापात्प्रमुच्यते ॥ द्रव्य-
शुद्धिःकलौनास्तिसंस्कारःस्मार्तएवच ॥ २४ ॥ वैदिकश्चकुतश्चास्तेप्राप्तेदुष्टे
कलौयुगे ॥ किंनुतेबहुनोक्तेनवायुपुत्रपुनःपुनः ॥ २५ ॥ एकादश्यांनभुंजीत

पक्षयोरुभयोरपि ॥ एकादश्यांसितेपक्षेज्येष्ठस्योदकवर्जितम् ॥ २६ ॥ उपो-
ष्यफलमाप्नोति तच्छृणुष्ववृकोदर ॥ सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं सर्वदानेषु यत्फलम् ॥
२७ ॥ तत्फलं समवाप्नोति इमां कृत्वा वृकोदर ॥ संवत्सरेण याश्च स्युः शुक्लाः कृ-
ष्णा वृकोदर ॥ २८ ॥ उपोषितास्ताः सर्वाः स्युरेकादश्या न संशयः ॥ धनधा-
न्यमहायुर्दाः पुत्रारोग्यफलप्रदाः ॥ २९ ॥ उपोषितान रव्याघ्र इति सत्यं वदा-
मि ते ॥ यमदूता महाकायाः करालाः कृष्णपिंगलाः ॥ ३० ॥ दंडपाशधरा रौ-
द्रानोपसर्पेति तं नरं ॥ पीतांबरधराः सौम्याश्च ब्रह्मस्तामनोजवाः ॥ ३१ ॥ अं-
तकालेन यंत्येव मानवं वैष्णवीं पुरीम् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सोपोष्योदकवर्जिता
॥ ३२ ॥ जलधेनुं ततोदत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ इति श्रुत्वा तदा चक्रुः पां-

डवाजनमेजय ॥ ३३ ॥ तथात्वमपिभूपालसोपवासार्चनंहरेः ॥ कुरुष्वचप्र-
 यत्नेनसर्वपापप्रशान्तये ॥ ३४ ॥ करिष्याम्यद्यदेवेशजलवर्जमुपोषणम् ॥
 भोक्ष्येपरेह्निदेवेशह्यन्नंवौतववासरात् ॥ ३५ ॥ इत्युच्चार्यततोमंत्रमुपवासप-
 रोभवेत् ॥ सर्वपापविनाशायश्रद्धादमसमन्वितः ॥ ३६ ॥ मेरुमंदरमानंतु-
 स्त्रियोऽघंपुरुषस्यवा ॥ सर्वतद्गस्मतांयातिएकादश्याःप्रभावतः ॥ ३७ ॥ स-
 कांचनःप्रदातव्योघटोवस्त्रेणसंवृतः ॥ तोयस्यनियमंतस्यांकुरुतेयःसपुण्यभा-
 क् ॥ ३८ ॥ पलकोटिसुवर्णस्ययामेयामेऽश्नुतेफलम् ॥ स्नानंदानंजपंहोमंयद-
 स्यांकुरुतेनरः ॥ ३९ ॥ तत्सर्वंचाक्षयंप्रोक्तमेतत्कृष्णस्यभाषितम् ॥ किंवा
 परेणधर्मेणनिर्जलैकादशीनृप ॥ ४० ॥ उपोषिताचविधिवद्वैष्णवंपदमाप्नुया-

त् ॥ सुवर्णमन्नं वासांसि यदस्यां संप्रदीयते ॥ ४१ ॥ तदेव च कुरु श्रेष्ठ सर्वचा-
प्यक्षयं भवेत् ॥ एकादशीदिने योऽन्नं भुंक्ते पापं भुनक्ति सः ॥ ४२ ॥ इह लोके स
चांडालो मृतः प्राप्नोति दुर्गतिम् ॥ ये प्रदास्यंति दानानि द्वादशीं समुपोष्य च ॥
४३ ॥ ज्येष्ठमासि सिते पक्षे प्राप्स्यंति परमं पदम् ॥ ब्रह्महामद्यपस्ते नो गुरुद्वे-
ष्टा सदाऽनृती ॥ ४४ ॥ मुच्यंते पातकैः सर्वैर्द्वादशीरुपोषिता ॥ विशेषं शृणु
कौंतेय निर्जलैकादशीदिने ॥ ४५ ॥ यत्कर्तव्यं नरैः स्त्रीभिः श्रद्धादमसमन्वि-
तैः ॥ जलशायी तु संपूज्यो देयाधेनुश्च तन्मयी ॥ ४६ ॥ प्रत्यक्षं वानृपश्रेष्ठ घृत-
धेनुमथापि वा ॥ दक्षिणाभिश्च श्रेष्ठाभिर्मिष्टान्नैश्च पथग्विधैः ॥ ४७ ॥ तोषणी-
याः प्रयत्नेन द्विजाधर्मभृतां वर ॥ तुष्टो भवति वै क्षिप्रं तैस्तुष्टैर्मोक्षदोहरिः ॥ ४८ ॥

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

आत्मद्रोहः कृतस्तैस्तुयैर्नैषासमुपोषिता ॥ पापात्मानोदुरात्कारादुष्टास्तेनात्र-
संशयः ॥ ४९ ॥ कुलानांचशतंसाग्रमनाचाररतंसदा ॥ आत्मनासहसन्नी-
तंवासुदेवस्यमंदिरम् ॥ ५० ॥ शांतैर्दानपरैश्चैवअर्चद्भिश्चतथाहरिम् ॥ कुर्व-
द्भिर्जागरंरात्रौयैर्नरैःसमुपोषिता ॥ ५१ ॥ अन्नपानंतथागावोवस्त्रंशय्याऽऽ-
सनंशुभम् ॥ कर्मडलुस्तथाछत्रंदातव्यंनिर्जलादिने ॥ ५२ ॥ उपानहौचयो-
दद्यात्पात्रभूतेद्विजोत्तमे ॥ ससौवर्णेनयानेनस्वर्गलोकेव्रजेध्रुवम् ॥ ५३ ॥ य-
श्चेमांशृणुयाद्भक्त्यायश्चापिपरिकीर्तयेत् ॥ उभौतौस्वर्गतौस्यातांनात्रका-
र्याविचारणा ॥ ५४ ॥ यत्फलंतुसिनीवाल्यांराहुग्रस्तेदिवाकरे ॥ कृत्वा
श्राद्धंलभेन्मर्त्यस्तदस्याःश्रवणादपि ॥ ५५ ॥ नियमंचप्रकुर्वीतदंतधावनपू-

र्वकम् ॥ एकादश्यांनिराहारोवर्जयिष्यामिवैजलम् ॥ ५६ ॥ केशवप्रीणना-
 र्थायअन्यदाचमनादृते ॥ द्वादश्यांदेवदेवेशःपूजनीयस्त्रिविक्रमः ॥ ५७ ॥ गं-
 धपुष्पैस्तथादीपैर्वारिभिःप्रीणयेद्वारिम् ॥ पूजयित्वाविधानेनमंत्रमेतमुदीर-
 येत् ॥ ५८ ॥ देवदेवहृषीकेशसंसारार्णवतारक ॥ उदकुंभप्रदानेननयमांप-
 रमांगतिम् ॥ ५९ ॥ ततःकुंभाःप्रदातव्याब्राह्मणेभ्यःस्वशक्तितः॥ सान्नावस्त्र-
 युताभीमच्छत्रोपानत्फलान्विताः ॥ ६० ॥ दानान्यन्यानिदेयानिजलधेनुर्वि-
 शेषतः ॥ भोजयित्वाततोविप्रान्स्वयंभुंजीतवाग्यतः ॥ ६१ ॥ एवंयःकुरु-
 तेपूर्णाद्द्वादशींपापनाशिनीम् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तःपदंगच्छत्यनामयम् ॥ ६२ ॥
 ततःप्रभृतिभीमेनकृताह्येकादशीशुभा ॥ पांडवद्द्वादशीनाम्नालोकेख्याताब-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

भूवह ॥ ६३ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्तपुराणे ज्येष्ठशुक्लनिर्जलैकादशीमाहा-
त्म्यं समाप्तम् ॥ ॥ अथाषाढकृष्णैकादशीकथा ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
ज्येष्ठशुक्ले निर्जलायामाहात्म्यं वै श्रुतं मया ॥ आषाढकृष्णपक्षे तु किं नामैकाद-
शी भवेत् ॥ १ ॥ कथयस्व प्रसादेन ममाग्रे मधुसूदन ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
॥ व्रतानामुत्तमं राजन् कथयामि तवाग्रतः ॥ २ ॥ सर्वपापक्षयकरं भुक्तिमुक्ति-
प्रदायकम् ॥ आषाढस्यासिते पक्षे योगिनी नामनामतः ॥ ३ ॥ एकाद-
शी नृपश्रेष्ठ महापातकनाशिनी ॥ संसारार्णवमग्नानां पोतरूपा सनातनी ॥ ४ ॥
जगत्रये सारभूता योगिनी तिनराधिप ॥ कथयामि कथां तस्याः पौराणीं पाप-
हारिणीम् ॥ ५ ॥ अलकाधिपतिर्नाम्ना कुबेरः शिवपूजकः ॥ तस्यासी-

त्पुष्पवटुकोहेममालीतिनामतः ॥ ६ ॥ तस्यपत्नीसुरूपाचविशालाक्षीतिना-
मतः ॥ सतस्यांस्नेहसंयुक्तःकामपाशवशंगतः ॥ ७ ॥ मानसात्पुष्पनिचय-
मानीयस्वगृहेस्थितः ॥ पत्नीप्रेमसमायुक्तोनकुबेरालयंगतः ॥ ८ ॥ कुबेरो
देवसदनेकरोतिशिवपूजनम् ॥ मध्याह्नसमयेराजन्पुष्पाणिप्रसमीक्षते ॥ ९ ॥
हेममालीस्वभवर्नैरमतेकांतयासह ॥ यक्षराट्प्रत्युवाचाथकालातिक्रमकोपि-
तः ॥ १० ॥ कस्मान्नायातिभोयक्षाहेममालीदुरात्मवान् ॥ निश्चयःक्रियतांम-
स्यप्रत्युवाचपुनःपुनः ॥ ११ ॥ ॥यक्षाऊचुः॥ ॥वनिताकामुकोगेहेरमतेस्वेच्छया-
नृप ॥ तेषांवाक्यंसमाकर्ण्यकुबेरःकोपपूरितः ॥ १२ ॥ आह्वयामासतंतूर्णंबटुकंहे-
ममालिनम् ॥ ज्ञात्वाकालात्ययंसोऽपिभयव्याकुललोचनः ॥ १३ ॥ आजगाम

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

नमस्कृत्यकुबेरस्याग्रतःस्थितः ॥ तं दृष्ट्वा धनदः क्रुद्धः कोपसंरक्तलोचनः ॥ १४ ॥
प्रत्युवाच रुषाविष्टः कोपाद्विस्फुरिताधरः ॥ धनद उवाच ॥ रे पापदुष्टदुर्वृत्तकृतवा-
न्देव हेलनम् ॥ १५ ॥ अतो भव श्वित्रयुक्तो वियुक्तः कांतया सदा ॥ अस्मात्स्थानाद-
पध्वस्तो गच्छ स्थानमथाधमम् ॥ १६ ॥ इत्युक्तेवचने तेन तस्मात्स्थानात्पपात-
सः ॥ महादुःखाभिभूतश्च कुष्ठपीडितविग्रहः ॥ १७ ॥ न वै तोयं न भक्ष्यं च वने रौद्रेल-
भत्यसौ ॥ न सुखं दिवसे तस्य न निद्रां लभते निशि ॥ १८ ॥ छायायां पीडित-
तनुर्निदाघेऽत्यंतपीडितः ॥ शिवपूजाप्रभावेण स्मृतिस्तस्य न लुप्यते ॥ १९ ॥
पातकेनाभिभूतोऽपि कर्मपूर्वमनुस्मरन् ॥ भ्रममाणस्ततोऽगच्छद्विमाद्रिं पर्वतो-
त्तमम् ॥ २० ॥ तत्रापश्यन्मुनिवरं मार्कण्डेयं तपोनिधिम् ॥ यस्यायुर्विद्यते राज-

न्ब्रह्मणोदिनसप्तकम् ॥ २१ ॥ आश्रमंसगतस्तस्य ऋषेर्ब्रह्मसदःसमम् ॥
 ववंदेचरणौतस्य दूरतः पापकर्मकृत् ॥ २२ ॥ मार्कण्डेयो मुनिवरो दृष्ट्वा तं कुष्ठिनं
 तदा ॥ परोपकरणार्थाय समाहूयेदमब्रवीत् ॥ २३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥
 ॥ कस्मात्कुष्ठाभिभूतस्त्वं कुतो निधतरो ह्यसि ॥ इत्युक्तः प्रत्युवाचाथ मार्कण्डेये-
 न धीमता ॥ २४ ॥ ॥ हेममाल्युवाच ॥ ॥ यक्षराजस्यानुचरो हेममाली-
 ति नामतः ॥ मानसात्पुष्पनिचयमानीय प्रत्यहं मुने ॥ २५ ॥ शिवपूजनवेलायां
 कुबेराय समर्पये ॥ एकस्मिन् दिवसे काललोपश्च विहितो मया ॥ २६ ॥ पत्नी सौ-
 ख्यप्रसक्तेन कामव्याकुलचेतसा ॥ ततः क्रुद्धेन शप्तोऽहं राजराजेन वै मुने ॥ २७ ॥
 कुष्ठाभिभूतः संजातो विभक्तः कांतया सह ॥ अधुना तव सान्निध्यं प्राप्तोऽस्मि शु-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

भकर्मणा ॥ २८ ॥ सतांस्वभावतश्चित्तंपरोपकरणक्षमम् ॥ इतिज्ञात्वामुनि-
श्रेष्ठशाधिमांचकृतेनसम् ॥ २९ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ त्वयासत्य-
मिहप्रोक्तंनासत्यंभाषितंयतः ॥ अतोब्रतोपदेशंतेकरिष्यामिशुभप्रदम् ॥ ३० ॥
आषाढेकृष्णपक्षेत्वंयोगिनीव्रतमाचर ॥ अस्यव्रतस्यपुण्येनकुष्ठात्त्वंमुच्यसे
ध्रुवम् ॥ ३१ ॥ इतिवाक्यंमुनेःश्रुत्वादंडवत्पतितोभुवि ॥ उत्थापितश्चमुनि-
नाबभूवातीवहर्षितः ॥ ३२ ॥ मार्कण्डेयोपदेशेनकृतंतेनव्रतोत्तमम् ॥ तद्रत-
स्यप्रभावेणदेवरूपोबभूवसः ॥ ३३ ॥ संयोगंकांतयालेभेबुभुजेसौख्यमुत्तम-
म् ॥ ईदृग्विधंनृपश्रेष्ठकथितंयोगिनीव्रतम् ॥ ३४ ॥ अष्टाशीतिसहस्राणिद्वि-
जान्भोजयतेतुयः ॥ तत्फलंसमवाप्नोतियोगिनीव्रतकृन्नरः ॥ ३५ ॥ महा-

पापप्रशमनीमहापुण्यफलप्रदा ॥ शुचौकृष्णैकादशीचकथितायोगिनीनृप ॥
 ३६ ॥ ॥ इतिश्रीब्रह्मवैवर्तेआषाढकृष्णैकादशीयोगिनीमाहात्म्यंसमाप्तम् ॥
 ॥ अथाषाढशुक्लैकादशीकथा ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ आषाढस्यसितेप-
 क्षेकिंनामैकादशीभवेत् ॥ कोदेवःकोविधिस्तस्याएतदाख्याहिकेशव ॥ १ ॥
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ कथयामिमहीपालकथामाश्चर्यकारिणीम् ॥ कथया-
 मासयांब्रह्मानारदायमहात्मने ॥ २ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ कथयस्वप्रसादेन
 विष्णोराराधनायमे ॥ आषाढशुक्लपक्षेतुकिंनामैकादशीभवेत् ॥ ३ ॥ ॥ ब्र-
 ह्मोवाच ॥ ॥ वैष्णवोऽसिमुनिश्रेष्ठसाधुपृष्ठंकलिप्रिय ॥ नातःपरतरंलोके
 पावित्रंहारिवासरात् ॥ ४ ॥ कर्तव्यंतुप्रयत्नेनसर्वपापापनुत्तये ॥ तस्मात्तेऽहं

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

प्रवक्ष्यामिशुक्लएकादशीव्रतम् ॥ ५ ॥ एकादश्याव्रतंपुण्यंपापघ्नंसर्वकामद-
म् ॥ नकृतंयैर्नरैर्लोकैतेनरानिरयैषिणः ॥ ६ ॥ पद्मानामेतिविख्याताशुचौ-
ह्येकादशीसिता ॥ हृषीकेशप्रीतयेतुकर्तव्यंव्रतमुत्तमम् ॥ ७ ॥ कथयामितवा-
ग्रेऽहंकथांपौराणिकींशुभाम् ॥ यस्याःश्रवणमात्रेणमहापापंप्रणश्यति ॥ ८ ॥
मांधातानामराजर्षिर्विवस्वद्वंशसंभवः ॥ बभूवचक्रवर्तीससत्यसंधःप्रतापवान् ॥
९ ॥ धर्मतःपालयामासप्रजाःपुत्रानिवौरसान् ॥ नतस्यराज्येदुर्मिक्षंनाधयोव्या-
धयस्तथा ॥ १० ॥ निरातंकाःप्रजास्तस्यधनधान्यसमन्विताः ॥ नान्यायोपार्जितं
द्रव्यंकोशेतस्यमहीपतेः ॥ ११ ॥ तस्यैवंकुर्वतोराज्यंबहुवर्षगणोगतः ॥ अथोक-
दाचित्संप्राप्तेविपाकेपापकर्मणः ॥ १२ ॥ वर्षत्रयंतद्विषयेनववर्षबलाहकः ॥

तेनोद्विग्नाः प्रजास्तत्र बभूवुः क्षुधया दिताः ॥ १३ ॥ स्वाहास्वधावषट्कारवेदा-
 ध्ययनवर्जिताः ॥ बभूवुर्विषयास्तस्य सस्याभावेन पीडिताः ॥ १४ ॥ अथ प्र-
 जाः समागत्य राजानमिदमब्रुवन् ॥ श्रूयतां वचनं राजन् प्रजानां हितकारकम्
 ॥ १५ ॥ आपो नारा इति प्रोक्ताः पुराणेषु मनीषिभिः ॥ अयनं तां भगवतस्तेन नारा-
 यणः स्मृतः ॥ १६ ॥ पर्जन्यरूपी भगवान्विष्णुः सर्वगतः सदा ॥ स एव कुरुते
 वृष्टिं वृष्टेरन्नं ततः प्रजाः ॥ १७ ॥ तदभावेन नृपते क्षयं गच्छंति वै प्रजाः ॥ तथा
 कुरु नृप श्रेष्ठयोगक्षेमो यथा भवेत् ॥ १८ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ सत्यमुक्तं
 च भवतानमिथ्याभिहितं वचः ॥ अन्नं ब्रह्म मयं प्रोक्तमन्ने सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ १९ ॥
 अन्नाद्भवंति भूतानि जगदन्नेन वर्तते ॥ इत्येवं श्रूयते लोके पुराणे बहुविस्तरे ॥ २० ॥

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

नृपाणामपचारेणप्रजानांपीडनंभवेत् ॥ नाहंपश्याम्यात्मकृतंदोषंबुद्ध्याविचार-
यन् ॥ २१ ॥ तथापिप्रयतिष्यामिप्रजानांहितकाम्यया ॥ इतिकृत्वामतिरा-
जापरिमेयबलान्वितः ॥ २२ ॥ नमस्कृत्यविधातारंजगामगहनंवनम् ॥
चचारमुनिमुख्यानामाश्रमांस्तपसैधितान् ॥ २३ ॥ ददर्शाथब्रह्मसुतमृषि-
मंगिरसंनृपः ॥ तेजसाद्योतितदिशंद्वितीयमिवपद्मजम् ॥ २४ ॥ तंदृष्ट्वाहर्षि-
तोराजाअवतीर्यचवाहनात् ॥ नमश्चक्रेऽस्यचरणौकृतांजलिपुटोवशी ॥ २५ ॥
मुनिस्तमभिनंद्याथस्वस्तिवाचनपूर्वकम् ॥ पप्रच्छकुशलंराज्येसप्तस्वंगेषु-
भपूतेः ॥ २६ ॥ निवेदयित्वाकुशलंप्रच्छानामयंनृपः ॥ ततश्चमुनि-
नापृष्ठोरजागमनकारणम् ॥ २७ ॥ अब्रवीन्मुनिशार्दूलंस्वस्यागमनका-

रणम् ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ भगवन्धर्मविधिनाममपालयतोमहीम् ॥
 अनावृष्टिःसंप्रवृत्तानाहंवेद्भ्यत्रकारणम् ॥ २८ ॥ संशयच्छेदनार्थेऽत्रह्यागतो-
 ऽहंतवांतिकम् ॥ योगक्षेमविधानेनप्रजानांनिर्वृतिंकुरु ॥ २९ ॥ ॥ ऋ-
 षिरुवाच ॥ ॥ एतत्कृतयुगंराजन्युगानामुत्तमंस्मृतम् ॥ अत्रब्रह्मोत्तरा-
 लोकाधर्मश्चात्रचतुष्पदः ॥ ३० ॥ अस्मिन्युगेतपोयुक्ताब्राह्मणानेतरेजनाः॥
 विषयेतवराजेंद्रवृषलोयत्तपस्यति ॥ ३१ ॥ अकार्यकरणात्तस्यनवर्षातिबला-
 हकः ॥ कुरुतस्यवधेयत्नंयेनदोषःप्रशाम्यति ॥ ३२ ॥ ॥ राजोवाच ॥
 नाहमेनंवधिष्यामितपस्यंतमनागसम् ॥ धर्मोपदेशंकथयउपसर्गविनाशनम्
 ॥ ३३ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ यद्येवंतर्हि नृपतेकुरुष्वैकादशीव्रतम् ॥ शुचिमा-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

सेसितेपक्षेपद्मानामेतिविश्रुता ॥३४॥ तस्याव्रतप्रभावेणसुवृष्टिर्भविताध्रुवम् ॥
 सर्वसिद्धिप्रदाह्येषासर्वोपद्रवनाशिनी ॥ ३५ ॥ अस्याव्रतंकुरुनृपसप्रजःसप-
 रिच्छदः ॥ इतिवाक्यंमुनेःश्रुत्वाराराजास्वगृहमागतः ॥ ३६ ॥ आषाढमासे
 संप्राप्तेपद्माव्रतमथाकरोत् ॥ प्रजाभिःसहसर्वाभिश्चातुर्वर्ण्यसमन्वितः ॥३७॥
 एवंकृतेव्रतेराजन्प्रववर्षबलाहकः ॥ जलेनप्लाविताभूमिरभवत्सस्यमालिनी
 ॥ ३८ ॥ हृषीकेशप्रसादेनजनाःसौख्यंप्रपेदिरे ॥ एतस्मात्कारणादेवकर्तव्यं
 व्रतमुत्तमम् ॥ ३९ ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदंचैवलोकानांसुखदायकम् ॥ पठनाच्छ्र-
 णादस्याःसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ४० ॥ इयमेकादशीराजन्शयनीत्यभिधीयते ॥
 विष्णोःप्रसादसिद्धयर्थमस्यांचशयनव्रतम् ॥ ४१ ॥ कर्तव्यंराजशार्दूलजनै-

मौक्षेच्छुभिःसदा ॥ चातुर्मास्यव्रतारंभोऽप्यस्यामेवविधीयते ॥ ४२ ॥ युधि-
ष्ठिरउवाच ॥ ॥ कथंकृष्णप्रकर्तव्यंश्रीविष्णोःशयनव्रतम् ॥ तद्ब्रूहि कृपयादे-
वचातुर्मास्यव्रतानिच ॥ ४३ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ शृणुपार्थप्रवक्ष्यामिगोविंद-
शयनव्रतम् ॥ चातुर्मास्येचयान्युक्तान्यासंस्तानिव्रतानिच ॥ ४४ ॥ कर्करा-
शिगतेसूर्येशुचौशुक्लेतुपक्षके ॥ एकादश्यांजगन्नाथंस्वापयेन्मधुसूदनम् ॥ ४५ ॥
तुलाराशिस्थितेतस्मिन्पुनरुत्थापयेद्वारिम् ॥ अधिमासेऽपिपतितेएषएव
विधिःक्रमात् ॥ ४६ ॥ नान्यथास्वापयेद्देवंतथैवोत्थापयेद्वारिम् ॥ आषाढस्य
सितेपक्षएकादश्यामुपोषितः ॥ ४७ ॥ चातुर्मास्यव्रतानांतु कुर्वीतपरिकल्पन-
म् ॥ एवंचप्रतिमांविष्णोःस्थापयित्वायुधिष्ठिर ॥ ४८ ॥ स्नापयेत्प्रतिमांविष्णोः

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

शंखचक्रगदाधराम् ॥ पीतांबरधरांसौम्यांपर्यंकैवैसितेशुभे ॥ सितवस्त्रसमा-
च्छन्नेसोपधानेयुधिष्ठिर ॥ ४९ ॥ इतिहासपुराणज्ञोब्राह्मणोवेदपारगः ॥
स्नापयित्वादधिक्षीरघृतक्षौद्रसितादिभिः ॥ ५० ॥ समालेप्यशुभैर्गंधैर्धूपदी-
पैश्चभूरिशः ॥ पूजयेत्कुसुमैःशस्तैर्मंत्रेणानेनपांडव ॥ ५१ ॥ शायितस्त्वंहृषी-
केशपूजयित्वाश्रियासह ॥ प्रसादंकुरुदेवेशलक्ष्म्यासहजनार्दन ॥ ५२ ॥ सु-
प्तेत्वायिजगन्नाथेजगत्सुप्तंचराचरम् ॥ एवंतांप्रतिमांविष्णोःस्थापयित्वायुधि-
ष्ठिर ॥ ५३ ॥ तस्याएवाग्रतःस्थित्वागृहीयान्नियमान्नरः ॥ चतुरोवाषिका-
न्मासान्देवस्योत्थापनावधि ॥ ५४ ॥ प्रातःसंध्यादिकंसर्वेनित्यंकर्मसमाप्यच
॥ ग्रहीष्येनियमान्शुद्धान्निर्विघ्नान्कुरुमेप्रभो ॥ ५५ ॥ इतिसंप्रार्थ्यदेवेशंप्र-

दुःसंशुद्धमानसः ॥ स्त्रीवानरोवामद्भक्तो धर्मार्थचधृतव्रतः ॥ ५६ ॥ गृहीया-
न्नियमानेतान्दंतधावनपूर्वकं ॥ व्रतप्रारंभकालास्तु प्रोक्ताः पंचैव विष्णुना ॥ ५७ ॥
उपक्रमंचतुर्मासव्रतानांचनरः शुचौ ॥ एकादशीद्वादशीच पूर्णिमा च तथा ऽष्ट-
मी ॥ ५८ ॥ कर्कटैव संक्रांतिस्तेषु कुर्याद्यथाविधि ॥ चतुर्धा गृह्य वै चूर्णं चा-
तुर्मास्यव्रतं नरः ॥ ५९ ॥ कार्तिकेशुक्लपक्षे तु द्वादश्यां तत्समापयेत् ॥ तेषां फ-
लानि वक्ष्यामि कर्तृणां ते पृथक् पृथक् ॥ ६० ॥ आषाढेशुक्लपक्षे तु एकादश्यामु-
पोषितः ॥ चातुर्मास्यव्रतं कुर्याद्यत्किंचिदवनीपते ॥ ६१ ॥ नान्यथा चाब्दिकं
पापं विनिहंति प्रयत्नतः ॥ न शैशवं च मौढ्यं च शुक्रगुर्वोर्न वार्धकम् ॥ ६२ ॥ खं-
डत्वे चिंतयेदादौ चातुर्मास्यविधौ नरः ॥ खंडांगव्यापि मार्तिंडो यद्यखंडा भवेत्ति-

थिः ॥ अशुचिर्वाशुचिर्वापियदिस्लीयदिवापुमान् ॥ ६३ ॥ व्रतमेकं नरः कृ-
 त्वामुच्यते सर्वपातकैः ॥ असंक्रांतं तथा मासं देवेष्वप्येव कर्माणि ॥ ६४ ॥ म-
 लरूपमशौचं च वर्जयेन्मतिमान्नरः ॥ प्रतिवर्षं तु यः कुर्याद्व्रतं वै संस्मरन् हरिम् ॥
 ६५ ॥ देहांतेऽतिप्रदीप्तेन विमानेनार्कतेजसा ॥ मोदते विष्णुलोकेऽसौ यावदा-
 भूतसंल्लवम् ॥ ६६ ॥ देवताऽऽयतने नित्यं मार्जनं जलसेचनम् ॥ प्रलेपनं गो-
 मयेन रंगवल्ल्यादिकं तथा ॥ ६७ ॥ यः करोति नरश्रेष्ठ चातुर्मास्यमतं द्रितः ॥
 समाप्तौ च यथाशक्त्या कृत्वा ब्राह्मणभोजनम् ॥ ६८ ॥ सप्तजन्मसु विप्रैर्द्रुतः सत्य-
 धर्मपरो भवेत् ॥ दधनाक्षीरेण चाज्येन क्षौद्रेण सितया तथा ॥ ६९ ॥ स्नापयेद्वि-
 धिना देवं चातुर्मास्ये जनाधिप ॥ स याति विष्णुसारूप्यं सुखमक्षय्यमश्नुते ॥ ७० ॥

नृपेणभूमिर्दातव्यायथाशक्त्याचकांचनम् ॥ विप्रायदेवमुद्दिश्यसफलंचसद-
क्षिणम् ॥ ७१ ॥ अक्षयौल्लभतेभोगान्स्वर्गइंद्रइवापरः ॥ लोकंचसमवाप्नोति
विष्णोरन्नसंशयः ॥ ७२ ॥ देवायहेमपद्मंतुदद्यान्नैवेद्यसंयुतम् ॥ गंधपुष्पा-
क्षताद्यैर्योदेवब्राह्मणयोरपि ॥ ७३ ॥ पूजांयःकुरुतेनित्यंचातुर्मास्येव्रतीनरः ॥
अक्षय्यंसुखमाप्नोतिपुरंदरपुरं व्रजेत् ॥ ७४ ॥ यस्तुवैचतुरोमासान्तुलस्याह-
रिमर्चयेत् ॥ तुलसीकांचनींकृत्वाब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ ७५ ॥ कांचनेनवि-
मानेनवैष्णवींलभतेगतिम् ॥ देवायगुग्गुलुंयोवैदीपंचार्पयतेनरः ॥ ७६ ॥ स-
भोगीजायतेश्रीमान्तथासौभाग्यवानपि ॥ समाप्तौभूमिकांदद्याद्दीपिकांचम-
हामते ॥ ७७ ॥ प्रदक्षिणांतुयःकुर्यान्नमस्कारंविशेषतः ॥ अश्वत्थस्याथवा

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

विष्णोःकार्तिक्यामवधिर्भवेत् ॥ ७८ ॥ पादंपादांतरेन्यस्यकरौकृत्वाचसंयतौ
॥ स्तुतिंवाचिहृदिज्ञानंचतुरंगाप्रदक्षिणा ॥ ७९ ॥ संध्यादीपप्रदोयस्तुप्रांग-
णेद्विजदेवयोः ॥ समाप्तौदीपिकांदद्याद्वस्त्रंतैलंसकांचनम् ॥ ८० ॥ वायुमा-
लभतेयस्तुतेजस्वीसभवेदिह ॥ वैमानिकोभवेद्देवोगंधर्वाप्सरसेवितः ॥ ८१ ॥
विष्णुपादोदकंयस्तुपिबेच्छद्वासमन्वितः ॥ विष्णोर्लोकमवाप्नोतिनचा-
स्मिन्जायतेनरः ॥ ८२ ॥ शतमष्टोत्तरंयस्तुगायत्रीजपमाचरेत् ॥ त्रिकालं
वैष्णवेहर्म्येनसपापेनलिप्यते ॥ ८३ ॥ अक्षसूत्रंपुस्तकंचधत्तेपद्मंकमंडलुम् ॥
चतुर्वक्त्रातुगायत्रीश्रोत्रियाणांगृहेस्थिता ॥ ८४ ॥ सर्वलोकमयीदेवीगायत्री
यात्रयीमयी ॥ नित्याशास्त्रसमाख्यातालोकान्यातुप्रबोधयेत् ॥ ८५ ॥ व्या-

सस्तुष्यतितस्याशुविष्णुलोकंसगच्छति ॥ अत्रचोद्यापनेशास्त्रपुस्तकंदानमे-
वच ॥ ८६ ॥ सर्वविद्यामयंशास्त्रकरणंललिताक्षरम् ॥ पुस्तकंसंप्रयच्छामि
प्रीताभवतुभारती ॥ ८७ ॥ पुराणंशृणुयान्नित्यंधर्मशास्त्रमथापिवा ॥ पुण्य-
वान्धनवान्भोगीसत्यशौचपरायणः ॥ ८८ ॥ ज्ञानवाँल्लोकविख्यातोवहु-
शिष्यःसुधार्मिकः ॥ कांचनेनयुतंवस्त्रंपुस्तकंचनिवेदयेत् ॥ ८९ ॥ नाममंत्र-
व्रतपरःशंभोर्वाकेशवस्यच ॥ समाप्तौप्रतिमांदद्यात्तस्यदेवस्यकांचनीम्॥९०॥
पंचवक्त्रोवृषारूढःप्रतिवक्त्रंत्रिलोचनः ॥ कपालशूलखट्वांगीचंद्रमौलिःसदा-
शिवः ॥९१॥ त्वयासुराणाममृतंविहायहालाहलंसंहतमेवयस्मात् ॥ तथाऽसु-
राणांत्रिपुरंचदग्धमेकेषुणालोकहितार्थमीश ॥ ९२ ॥ त्वद्रूपदानाद्बहुपुण्य-

॥ एकादशीमाहान्त्य ॥

वांश्चदोषैर्विमुक्तश्च गुणालयोऽहम् ॥ तथा कुरुत्वांशरणं प्रपद्ये मम प्रभो देववरप्र-
सीद ॥ ९३ ॥ कृतनित्यक्रियां भूत्वा सूर्याया ध्ये निवेदयेत् ॥ सूर्यमंडलमध्यस्थं
देवं ध्यात्वा जनार्दनम् ॥ ९४ ॥ समाप्तौ कांचनं दद्याद्रक्तवस्त्रं च गां तथा ॥ आ-
रोग्यं पूर्णमायुश्च कीर्तिर्लक्ष्मीर्बलं भवेत् ॥ ९५ ॥ तिलहोमं तु यः कुर्याच्चातुर्मा-
स्येदिनेदिने ॥ भक्त्या व्याहृतिभिर्मंत्रैर्गायत्र्या वा ब्रतान्वितः ॥ ९६ ॥ अष्टोत्तरशतं
चाथ अष्टाविंशतिरेव वा ॥ तिलपात्रं समाप्तौ तु दद्याद्विप्राय धर्मिते ॥ ९७ ॥ वाङ्मनः-
कायजनि तैः पापैर्मुच्येत संचितैः ॥ नरोगैरभिभूयेत लभेत्संततिमुत्तमाम् ॥ ९८
देवदेव जगन्नाथ वांछितार्थफलप्रद ॥ तिलपात्रं प्रदास्यामितेन पापं व्यपोहतु
॥ ९९ ॥ अन्नहोमं तु यः कुर्याच्चातुर्मास्यमतंद्रितः ॥ समाप्तौ घृतकुंभं तु वस्त्र-

कांचनसंयुतम् ॥ १०० ॥ आरोग्यंकांतिमतुलांपुत्रसौभाग्यसंपदः ॥ शत्रु-
क्षयंचलभतेब्रह्मणाप्रतिमोभवेत् ॥ १ ॥ अश्वत्थसेवांयःकुर्यात्सर्वपापैःप्र-
मुच्यते ॥ विष्णुभक्तोभवेत्पश्चादंतेवस्त्रंप्रदापयेत् ॥ २ ॥ सकांचनंब्राह्मणा-
यनैवरोगान्सर्विंदते ॥ तुलसीधारयेद्यस्तुविष्णुप्रीतिकरांशुभाम् ॥ ३ ॥
विष्णुलोकमवाप्नोतिसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाद्विष्णुमुद्दि-
श्यपांडव ॥ ४ ॥ यस्तुसुप्तेहृषीकेशेदूर्वाममृतसंभवाम् ॥ सदाप्रातर्वहेन्मूर्ध्नि
शुद्धात्माचक्रतुद्वये ॥ ५ ॥ मंत्रेणानेनराजेंद्रलक्ष्मीनाथस्यतुष्टये ॥ त्वंदूर्वेऽमृ-
तजन्मासिवंदिताऽसिसुरासुरैः ॥ ६ ॥ सौभाग्यंसंततिंदत्त्वासद्यःकार्यकरीभव
॥ व्रतांतैचकुरुश्रेष्ठदूर्वास्वर्णविनिमिताम् ॥ ७ ॥ साग्रसर्वदलोपेतांसवस्त्रांदि-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

जपुंगवे ॥ दद्याद्दक्षिणयासार्धमंत्रेणानेनमुब्रत ॥ ८ ॥ यथाशाखाप्रशाखा-
भिर्विस्तृतासिमहीतले ॥ तथाममापिसंतानंदेहित्वमजरामरम् ॥ ९ ॥ एवं
व्रतयःकुर्वीतचातुर्मास्यमतंद्रितः ॥ नचदुःखभयंतस्यनचरोगभयंभवेत्॥१०॥
नाशुभंप्राप्नुयाज्जातुपापेभ्यःप्रविमुच्यते ॥ भुक्त्वातुसकलान्भोगान्स्वर्गलो-
केमहीयते ॥११॥ गीतंतुदेवदेवस्यकेशवस्यशिवस्यवा ॥ करोतिनित्यमाप्नोति
नरोजागरणेफलम् ॥१२॥ व्रतांतेचव्रतीदद्याद्धंटांदेवायसुस्वराम् ॥ गुरोरवज्ञ-
यायच्चानध्यायेऽध्ययनंकृतम् ॥ १३ ॥ सरस्वतिजगन्नाथेजगज्जाड्यापहा-
रिणि ॥ साक्षाद्ब्रह्मकलत्रंचविष्णुरुद्रादिभिःस्तुता ॥ १४ ॥ तन्ममाध्ययनो-
त्पन्नंजाड्यंहरवरानने ॥ घंटानादेनतुष्टात्वंब्रह्माणीलोकपावनी ॥ १५ ॥ वि-

प्रपादविनिर्मुक्तंतोयंयःप्रत्यहंपिबेत् ॥ चातुर्मास्येनरोभक्तयामद्रूपंब्राह्मणंस्मर-
न्॥१६॥ मनोवाक्कायजनितैर्मुक्तोभवतिकिल्बिषैः ॥ व्याधिभिर्नाभिभूयेतश्री-
रायुस्तस्यवर्धते ॥ १७ समाप्तौगोयुगंदद्याद्भामेकांवापयस्विनीम् ॥ तत्राप्य-
शक्तौराजेंद्रदद्याद्वासोयुगंव्रती ॥ १८ ॥ ब्राह्मणंवंदतेयस्तुसर्वदेवमयंस्मृतम्॥
कृतकृत्योभवेत्सद्यःसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ १९ ॥ अक्षय्यंसुखमाप्नोतिपितृभ-
क्तिपरोनरः ॥ समाप्तौभोजयोद्विप्रानायुर्वित्तंचविंदति ॥ २० ॥ संध्याध्यानंन-
रःकृत्वासमाप्तौघृतकुंभदः ॥ वस्त्रयुग्मतिलान्घंटांब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ २१
सारस्वतंयातितत्त्वंविद्यावांस्तुभवेदिति ॥ संस्पृशेत्कपिलांयोवैनित्यंभक्तिस-
मान्वितः ॥ २२ ॥ तामेवालंकृतांदद्यात्सर्वाभूमिमथापिवा ॥ सार्वभौमोभवे-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

द्राजादीर्घायुश्चप्रतापवान् ॥ २३ ॥ दानशीलःसदारंभःसर्वकंठकवर्जितः ॥
रूपवान्भाग्यसंपन्नोलभतेसुखमक्षयम् ॥ २४ ॥ सवसेदिंद्रवत्स्वर्गेवत्सरान्
रोमसंमितान् ॥ नमस्करोतियःसूर्येगणेशंवापिनित्यशः ॥ २५ ॥ आयुरारो-
ग्यमैश्वर्येऽलभतेकांतिमुत्तमाम् ॥ विघ्नराजप्रसादेनप्राप्नुयादीप्सितंफलम् ॥
२६ ॥ सर्वत्रविजयंचैवनात्रकार्याविचारणा ॥ रविःकार्यःसुवर्णस्यसिंदूरारु-
णसन्निभः ॥ २७ ॥ निवेदयेद्ब्राह्मणायसर्वकामार्थसिद्धये ॥ उरसाशिरसाह-
ष्ठ्यामनसावचसातथा ॥ २८ ॥ पद्भ्यांकराभ्यांजानुभ्यांप्रणामोऽष्टांगउच्यते ॥
अष्टांगसहितंभूमौनमस्कारेणयोऽर्चयेत् ॥ २९ ॥ सयांगतिमवाप्नोतिनतां
क्रतुशतैरपि ॥ यस्तुरौप्यंशिवप्रीत्यैदद्याद्वर्षाऋतुद्वये ॥ ३० ॥ ताम्रंवाप्रत्य-

हंदद्यात्स्वशक्त्याशिवतुष्टये ॥ सुरूपांल्लभतेपुत्रान् रुद्रभक्तिपरायणान् ॥ ३१ ॥
 समाप्तौमधुपूर्णंतुपात्रंराजतमुत्तमम् ॥ प्रदद्यात्ताम्रदानेनताम्रपात्रंगुडान्वि-
 तम् ॥ ३२ ॥ ताम्रंपुष्टिकरंसर्वदेवप्रियकरंशुभम् ॥ सर्वरक्षाकरंनित्यमतः
 शांतिंप्रयच्छमे ॥ ३३ ॥ यस्तुसुप्तेहृषीकेशेस्वर्णदानंस्वशक्तिः ॥ वस्त्रयुग्मं
 तिलैःसार्धंदत्वांपापैःप्रमुच्यते ॥ ३४ ॥ इहभुक्त्वामहाभोगानंतेशिवपुरं ब्र-
 जेत् ॥ सुवर्णंरजतंताम्रंनित्यदानंचधान्यकम् ॥ ३५ ॥ नित्यश्राद्धंदेवपूजां
 सर्वमेतत्सदाक्षिणम् ॥ वस्त्रदानंतुयःकुर्याच्चातुर्मास्येद्विजातये ॥ ३६ ॥ अ-
 भ्यर्च्यगंधपुष्पाद्यैःसविष्णुःप्रीयतामिति ॥ शय्यांदद्यात्समाप्तौतुवासःकांच-
 नपट्टिकाम् ॥ ३७ ॥ अक्षय्यंसुखमाप्नोतिधनंचधनदोपमम् ॥ योगोपीचंद-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

नंदद्यान्नित्यंवर्षासुमानवः ॥ ३८ ॥ श्रीपतिस्तस्यसंतुष्टोभुक्तिंमुक्तिंददाति
च ॥ यद्वैदेवांगसंलग्नंकुमादिविलेपनम् ॥ ३९ ॥ जलक्रीडासुगोपी-
नांद्वारवत्यामृदान्वितम् ॥ गोपीचंदनमित्युक्तंमुनींद्रैः किल्बिषापहम् ॥ ४० ॥
तस्माद्देयंप्रयत्नेनविष्णुर्दिशतिवाञ्छितम् ॥ समाप्तावपितद्दद्यात्तुलापरिमितं
शुभम् ॥ ४१ ॥ तदर्धेवातदर्धेवासवस्त्रंचसदक्षिणम् ॥ यस्तुसुप्तेहृषीकेशेप्र-
त्यहंतुव्रतान्वितः ॥ ४२ ॥ दद्याद्दक्षिणयासार्धंशर्करामपिवागुडम् ॥ अमृत-
स्यकलाप्रोक्ताइक्षुसारजशर्करा ॥ ४३ ॥ तस्यादानेनसंतुष्टोभानुर्दिशतिवां-
छितम् ॥ एवंव्रतेतुसंपूर्णेकुर्यादुद्यापनंबुधः ॥ ४४ ॥ कारयेत्ताम्रपात्राणिप्रत्येकं
तुफलाष्टकम् ॥ वित्तशाठ्यमकुर्वाणोयद्वाफलचतुष्टयम् ॥ ४५ ॥ अष्टौचत्वा-

र्यथैकंवाप्रत्येकंचसशर्करम् ॥ दक्षिणाफलवस्त्रेणप्रत्येकंवेष्टितानिच ॥ ४६ ॥
 सहधान्येनविप्रेभ्यःश्रद्धयाप्रतिपादयेत् ॥ ताम्रपात्रंसवस्त्रंचशर्कराहेमसंयु-
 तम् ॥ ४७ ॥ सूर्यप्रीतिकरंयस्माद्रोगघ्नंपापनाशनम् ॥ पुष्टिदंकीर्तिदंनृणां
 नित्यंसंतानकारकम् ॥ ४८ ॥ सर्वकामप्रदंस्वर्ग्यमायुर्वर्धनमुत्तमम् ॥ तस्मा-
 दस्यप्रदानेनकीर्तिरस्तुसदामम ॥ ४९ ॥ एवंव्रतंतुयःकुर्यात्तस्यपुण्यफलंशृ-
 णु ॥ गंधर्वविद्यासंपन्नःसर्वयोषित्प्रियोभवेत् ॥ ५० ॥ राजापिलभतेराज्यंपु-
 त्रार्थीलभतेसुतान् ॥ अर्थार्थीप्राप्नुयादर्थेनिष्कामोमोक्षमाप्नुयात् ॥ ५१ ॥
 यस्तुवैचतुरोमासान्शाकमूलफलादिकम् ॥ नित्यंददातिविप्रेभ्यःशक्त्यायत्सं-
 भवेद्विजः ॥ ५२ ॥ व्रतांतेवस्त्रयुग्मंचमक्त्यादद्यात्सदक्षिणम् ॥ सुखीभूत्वा

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

चिरंकालं राजयोगी भवेन्नरः ॥ ५३ ॥ सर्वदेवप्रियं यस्माच्छाकंतृप्तिकरं नृणाम्
॥ देवर्षिप्रीतिदं कंदमूलपत्रसपुष्पकम् ॥ ५४ ॥ ददामितेन देवाद्याः सदा कुर्वंतु
मंगलम् ॥ यस्तु सुप्ते हृषीकेशे प्रत्यहं तु ऋतुद्वये ॥ ५५ ॥ दद्यात्कटुत्रयं म-
त्यो गृहपर्याप्तमादरात् ॥ ब्राह्मणाय सुशीलाय दिने शप्रीतयेऽनघ ॥ ५६ ॥
दक्षिणा सहितं विभ्रेमंत्रेणानेन सुव्रत ॥ कटुत्रयमिदं यस्माद्भोगधनं सर्वदेहिनाम्
॥ ५७ ॥ तस्मादस्य प्रदानेन प्रीतो भवतु भास्करः ॥ एवं कृत्वा व्रतं सम्यक् कुर्या-
दुद्यापनं बुधः ॥ ५८ ॥ कृत्वा स्वर्णमयीं शृंठीं मरीचीं मागधीमपि ॥ सवस्त्रां दक्षिणा-
युक्तां दद्याद्विप्राय धीमते ॥ ५९ ॥ एवं व्रतं यः कुरुते स जीवेच्छरदांशतम् ॥ प्रा-
प्नुयादीप्सितानर्थानंते स्वर्गं व्रजेदिति ॥ ६० ॥ मुक्ताफलानियोदद्यान्नित्यं वि-

प्रायसन्मतिः ॥ अन्नवान्कीर्तिमान्श्रीमान्जायतेवसुधाधिप ॥ ६१ ॥ चा-
तुर्मास्येप्रत्यहंतुक्षीरकुंभंप्रदापयेत् ॥ वेष्टयित्वासुवस्त्रेणफलैर्दक्षिणयासह ॥
६२ ॥ सुवासिनीश्रियंमत्वागंधपुष्पैरथार्चयेत् ॥ तांबूलंफलमेकंवादद्याच्छी-
पतयेपुनः ॥ ६३ ॥ समाप्तौयोषितंविप्रंसूक्ष्मवस्त्रविभूषणैः ॥ मिथुनंपूजयि-
त्वातुजातीपुष्पैःसुशोभनैः ॥ ६४ ॥ पुमांस्तुस्त्रियमाप्नोतिनारीभर्तारमाप्नु-
यात् ॥ पुमांस्तुश्रियमाप्नोतिसकलामिवमाधवः ॥ ६५ ॥ तांबूलदानंयःकु-
र्याद्वर्जयेद्वाजितेन्द्रियः ॥ रक्तवस्त्रद्वयंदद्यात्करकंचसदक्षिणम् ॥ ६६ ॥ महा-
लावण्यमाप्नोतिसर्वरोगविवर्जितः ॥ मेधावीसुभगःप्राज्ञोरक्तकंठश्चजायते॥६७
गंधर्वत्वमवाप्नोतिस्वर्गलोकंचगच्छति ॥ तांबूलंश्रीकरंभद्रंब्रह्मविष्णुशिवात्म-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

कम् ॥ ६८ ॥ अस्यप्रदानाद्ब्रह्माद्याःश्रियंददतुपुष्कलाम् ॥ पूगेब्रह्माहरिःपत्रे
चूर्णेसाक्षान्महेश्वरः ॥ ६९ ॥ एतेषांसंप्रदानेनसंतुमेभाग्यसंपदः ॥ पूरितं
पूगचूर्णेननागवल्लीदलान्वितम् ॥ ७० ॥ सचूर्णखादिरंचैवपत्रीफलसमान्वितम् ॥
एलालवंगसंमिश्रंगंधर्वाप्सरसांप्रियम् ॥ ७१ ॥ कनकत्वंनिरातंकत्वंप्रसादा-
त्कुरुष्वमाम् ॥ चातुर्मास्यव्रतोपेतःसुवासिन्यैद्विजायच ॥ ७२ ॥ नारीवा
पुरुषोवापिहरिद्रांसंप्रयच्छति ॥ लक्ष्मीमुद्दिश्यगौरिंवातत्पात्रंदक्षिणान्वितम् ॥
७३ ॥ प्रदद्याद्भक्तिसंयुक्तंदेवीमेप्रीयतामिति ॥ भर्त्रासहसुखंभुंक्तेनारीनार्या
तथापुमान् ॥ ७४ ॥ सौभाग्यमक्षयंधान्यंधनपुत्रसमुन्नतिम् ॥ संप्राप्यरूप-
लावण्येदेवीलोकेमहीयते ॥ ७५ ॥ उमामहेशमुद्दिश्यचातुर्मास्येदिनेदिने ॥

संपूज्यविप्रमिथुनंतस्मैविप्रायशक्तिः ॥ ७६ ॥ दद्यात्सदक्षिणंहेमउमेशःप्री-
यतामिति ॥ उमेशप्रतिमांहैमांदद्यादुद्यापनेबुधः ॥ ७७ ॥ पंचोपचारैःसंपू-
ज्यधेन्वाचवृषभेणच ॥ भोजयेदपिमिष्टान्नंतस्यपुण्यफलंशृणु ॥ ७८ ॥ सौ-
भाग्यंपूर्णमायुष्यंसंपत्तिश्चानपायिनी ॥ संपत्तिरक्षयाकीर्तिर्जायतेव्रतवैभवा-
त् ॥ ७९ ॥ इहभुक्त्वाऽखिलान्कामानंतेशिवपुरंब्रजेत् ॥ तत्रस्थित्वाचिरंका-
लमुपभुज्यसुखंमहत् ॥ ८० ॥ पुण्यशेषादिहागत्यजायतेधरणीपतिः ॥ फ-
लदानंतुयःकुर्याच्चातुर्मास्यमतंद्भितः ॥ ८१ ॥ समाप्तौकलधौतानितानिद-
द्याद्विजातये ॥ सर्वान्मनोरथान्प्राप्यसंततिंचानपायिनीम् ॥ ८२ ॥ फलदा-
नस्यमाहात्म्यान्मोदतेनंदनेवने ॥ पुष्पदानव्रतेनापिस्वर्णपुष्पादिदापयेत् ॥

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

८३ ॥ ससौभाग्यं परंप्राप्य गंधर्वपदमाप्नुयात् ॥ वासुदेवे प्रसुप्ते तु चातुर्मास्य-
मतं द्रितः ॥ ८४ ॥ नित्यं वामनमुद्दिश्य दध्यन्नं स्वादुषट्सम् ॥ भोजयेदथ वा-
दद्यादेकादश्यां न भोजयेत् ॥ ८५ ॥ दानमेव प्रकुर्वीत ग्रहणादौ तथैव च ॥ अ-
शक्तौ नित्यदाने तु कुर्यात्पंचसुपर्वसु ॥ ८६ ॥ भूताष्टम्याममायांच पूर्णिमायां-
तथापि च ॥ प्रत्येकवारमथ वा प्रतिभार्गव वासरम् ॥ ८७ ॥ पक्षद्वयेऽपि द्वाद-
श्यामवश्यं दानमेव च ॥ एवं कृत्वा समाप्तौ तु यथाशक्ति महीं ददेत् ॥ ८८ ॥ अश-
क्तौ भूमिदाने तु धेनुं दद्यादलंकृताम् ॥ तथाप्यशक्तौ वा सश्वसरुक्मे पादुके तथा ॥
छत्रोपानद्वस्त्रयुतं दानं सर्वे प्रशस्यते ॥ ८९ ॥ द्विजानां भोजनं चैव क्षत्रियस्य य-
था सुखम् ॥ भूम्यादिमुनिशार्दूलवैश्यस्य वसुधां विना ॥ ९० ॥ ब्राह्मणस्या-

पिशक्तस्य शूद्रस्यापि तथामतम् ॥ कुबेरेण पुराचीर्णं शंकरस्योपदेशतः ॥ ९१ ॥
जहुना गौतमेनापिशक्रेणापि कृतं पुरा ॥ अक्षय्यमन्नमाप्नोति पुत्रपौत्रादिसंप-
दम् ॥ ९२ ॥ दृढांगः पूर्णमायुष्यं लभते वरैरिनाशनम् ॥ सुस्थिरां विष्णुभक्तिं च-
प्रयाति हरिर्मंदिरम् ॥ ९३ ॥ आरोग्यं सौख्यमतुलं रूपं संपत्तिमेव च ॥ नवं-
ध्यं जायते चेदमनंतफलदायकम् ॥ ९४ ॥ नित्यं पयस्विनीं दद्यात्सालंकारां-
शुभावहाम् ॥ दत्त्वा तु दक्षिणां शक्त्या स सर्वज्ञानवान्भवेत् ॥ ९५ ॥ न परप्रे-
ष्यतां याति ब्रह्मलोकं च गच्छति ॥ अक्षय्यं सुखमाप्नोति पितृभिः सहितो नरः
॥ ९६ ॥ वार्षिकांश्च तुरोमासान् प्राजापत्यं च रेन्नरः ॥ समाप्तौ गोयुगं दद्यात्कृ-
त्वा ब्राह्मणभोजनम् ॥ ९७ ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा याति ब्रह्मसनातनम् ॥ ए-

॥ एकादशमिहात्म्य ॥

कांतरोपवासेतुसीराण्यष्टौप्रदापयेत् ॥ ९८ ॥ वस्त्रकांचनयुक्तानिशय्या-
सहभामिनि ॥ अनडुद्वयसंयुक्तंलांगलंकर्षणक्षमम् ॥ ९९ ॥ सर्वोपस्करसं-
युक्तंददामिप्रीयतांहरिः ॥ शाकमूलफलैर्वापिचातुर्मास्यनयेन्नरः ॥ २०० ॥
समाप्तौगोप्रदानेनसगच्छेद्विष्णुमंदिरम् ॥ पयोव्रतीतथाऽऽप्नोतिब्रह्मलोकंस-
नातनम् ॥ १ ॥ व्रतांतेचतथादद्याद्दामेकांचपयास्विनीम् ॥ रंभाफलपलाशे-
षुयोभुंक्तेचक्रुतुद्वये ॥ २ ॥ वस्त्रयुग्मंचकांस्यंचशतयादद्यात्सुखीभवेत् ॥ कां-
स्येब्रह्माशिवोलक्ष्मीःकांस्यमेवविभावसुः ॥ ३ ॥ कांस्यंविष्णुमयंयस्मादतःशां-
तिंप्रयच्छमे ॥ नित्यंपलाशभोजीचतैलाभ्यंगविवर्जितः ॥ ४ ॥ सनिहंत्यति-
पापानितूलराशिमिवानलः ॥ ब्रह्मघ्नश्चसुरापश्चबालघातकरश्चयः ॥ ५ ॥

असत्यवादिनोयेचस्त्रीघातीव्रतघातकः ॥ अगम्यागामिनश्चैवविधवागामि-
नस्तथा ॥ ६ ॥ चांडालीगामिनश्चैवविप्रस्त्रीगामिनस्तथा ॥ तेसर्वेपापनि-
र्मुक्ताव्रतेनानेनकेशव ॥ ७ ॥ समाप्तौकांस्यपात्रंतुचतुःषष्टिपलैर्युतम् ॥ स-
वत्सांगांचवैदद्यात्सालंकारांपयस्विनीम् ॥ ८ ॥ अलंकृतायविदुषेसुवस्त्रायसु-
वेषिणे ॥ भूमौर्विलिप्ययोभुंक्तेदेवंनारायणंस्मरन् ॥ ९ ॥ दद्याद्भूमियथाश-
क्तिकृष्यांबहुजलांतिके ॥ आरोग्यपुत्रसंपन्नोराजाभवतिधार्मिकः ॥ १० ॥
शत्रोर्भयंनलभतेविष्णुलोकंसगच्छति ॥ अयाचितेत्वनडाहंसहिरण्यंसचंद-
नम् ॥ ११ ॥ षड्संभोजनंदद्यात्सयातिपरमांगातिम् ॥ यस्तुसुप्तेहृषीकेशेन-
क्तंचकुरुतेव्रतम् ॥ १२ ॥ ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाच्छिवलोकेमहीयते ॥ एक-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

भक्तनरः कृत्वामिताशीचट्टव्रतः ॥ १३ ॥ योऽर्चयेच्चतुरोमासान्वासुदेवंस-
नाकभाक् ॥ समाप्तौभोजयेद्विप्रान्शक्त्यादद्याच्चदक्षिणाम् ॥ १४ ॥ यस्तु
सुप्तेहृषीकेशोक्षितिशायीभवेन्नरः ॥ शय्यांसोपस्करांदद्याच्छिवलोकेमहीयते
॥ १५ ॥ पादाभ्यंगंनरोयस्तुवर्जयेच्चऋतुद्वये ॥ पादाभ्यंगंनरः कुर्याद्ब्राह्म-
णानांचभोजनम् ॥ १६ ॥ दक्षिणांचयथाशक्त्यासगच्छेद्विष्णुमंदिरम् ॥ आ-
षाढादिचतुर्मासान्वर्जयेन्नखकृतनम् ॥ १७ ॥ आरोग्यपुत्रसंपन्नो राजाभव-
तिधार्मिकः ॥ पायसंलवणंचैवमधुसर्पिःफलानिच ॥ १८ ॥ चातुर्मास्येवर्ज-
यतिगौरीशंकरतुष्टये ॥ कार्तिक्यांचपुनस्तानिब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ १९ ॥
सरुद्रलोकमाप्नोतिरुद्रव्रतनिषेवणात् ॥ यवान्नंभक्षयेद्यस्तुअथवाशालयः

शुभाः ॥ २० ॥ पुत्रपौत्रादिभिःसार्धंशिवलोकेमहीयते ॥ तैलाभ्यंगपरित्या-
गीविष्णुभक्तःसदाव्रती ॥ २१ ॥ वर्षासुविष्णुमभ्यर्च्यवैष्णवींलभतेगतिम् ॥
समाप्तौकांस्यपात्रंचसुवर्णेनसमन्वितम् ॥ २२ ॥ तैलेनपूरितंकृत्वाब्राह्म-
णायनिवेदयेत् ॥ वाषिंकांश्चतुरोमासान्शाकादिपरिवर्जयेत् ॥ २३ ॥
विष्णुलोकमवाप्नोतिपितृभूतिःप्रजायते ॥ व्रतांतेहरिमुद्दिश्यपात्रंराजतमे-
वहि ॥ २४ ॥ वस्त्रेणवेष्टयेद्बन्धपत्रपुष्पैःसमर्चयेत् ॥ मूलपत्रकरीराग्र-
फलकांडादिरूढकः ॥ २५ ॥ त्वक्पुष्पंकवचंचेतिशाकमष्टविधंस्मृतम् ॥
समभ्यर्च्ययथाशक्त्याब्राह्मणान्वेदपारगान् ॥ २६ ॥ दद्यादक्षिणयासार्धं
व्रतसंपूर्तिहेतवे ॥ शिवसायुज्यमाप्नोतिप्रसादाच्छूलपाणिनः ॥ २७ ॥

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

अपूपवर्जनंकृत्वाभोजनव्रतमाचरेत् ॥ कार्तिकेस्वर्णगोधूमान्वस्त्रंदत्वाऽश्वमे-
धकृत् ॥ २८ ॥ गोधूमाःसर्वजंतूनांबलपुष्टिविवर्धनाः ॥ मुख्याश्चहव्यकव्ये-
षुतस्मान्मेददतुश्रियम् ॥ २९ ॥ आषाढादिचतुर्मासान्वृताकंवर्जयेन्नरः ॥
कारवल्लीफलंवापिअलाबुंचपटोलकम् ॥ ३० ॥ यद्वातद्वाफलंवापियच्चप्रियत-
मंभवेत् ॥ चातुर्मास्येततोवृत्तेरौष्याण्येतानिकारयेत् ॥ ३१ ॥ मध्येविद्रुम-
युक्तानिह्यर्चयित्वातुशक्तिः ॥ दद्यादक्षिणयासार्धंब्राह्मणायातिभक्तिः॥३२॥
अभीष्टंदेवमुद्दिश्यदेवोमेप्रीयतामिति ॥ सदीर्घमायुरारोग्यंपुत्रपौत्रान्सुरूप-
ताम् ॥ ३३ ॥ अक्षय्यांसंततिकीर्तिलब्ध्वास्वर्गेमहीयते ॥ फलत्यागीभवेद्य-
स्तुविष्णुलोकेऽपूज्यते ॥ ३४ ॥ समाप्तौकलधौतानितानिदद्याद्विजातये ॥

श्रावणेवर्जयेच्छाकंदधिभाद्रपदेतथा ॥ ३५ ॥ दुग्धमाश्वयुजेमासिकार्तिके
 द्विदलंत्यजेत् ॥ चत्वार्येतानिनित्यानिचतुराश्रमवर्तिनाम् ॥ ३६ ॥ प्रथमे
 मासिकर्तव्यंनित्यंशाकव्रतंनरैः ॥ द्वितीयेमासिकर्तव्यंदधिव्रतमनुत्तमम् ॥
 ३७ ॥ पयोव्रतंतृतीयेतुचतुर्थेद्विदलंतथा ॥ कूष्मांडंराजमाषांश्वमूलकंगृजनं
 तथा ॥ ३८ ॥ करमर्दंक्षुदंडंचातुर्मास्येत्यजेन्नरः ॥ मसूरंबहुबीजंचवृताकं
 चैववर्जयेत् ॥ ३९ ॥ नित्यान्येतानिविप्रेन्द्रव्रतान्याहुर्मनीषिणः ॥ विशेषाद्-
 दरींधात्रीमलाबुंतितिणींत्यजेत् ॥ ४० ॥ जीर्णंधात्रीफलंग्राह्यंजीर्णाग्राह्याच
 तितिणी ॥ वार्षिकांश्चतुरोमासानप्रसुप्तेचजनार्दने ॥ ४१ ॥ मंचखट्वादि-
 शयनंवर्जयेद्भक्तिमान्नरः ॥ अनृतौवर्जयेद्धार्यामृतौगच्छन्नदुष्यति ॥ ४२ ॥

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

मधुवेलींचशिग्रुंचचातुर्मास्येत्यजेन्नरः ॥ वृंताकंचकलिंगंचबिल्वोदुंबरभिःस-
टाः ॥ ४३ ॥ उदरेयस्यजीर्यतेतस्यदूरतरोहरिः ॥ उपवासस्तथानक्तमेकम-
क्तमयाचितम् ॥ ४४ ॥ अशक्तस्तुयथाकुर्यात्सायंप्रातरखांडितम् ॥ स्नानपू-
जादिसंयुक्तःसनरोहरिलोकभाक् ॥ ४५ ॥ गीतवाद्यकरोविष्णोर्गांधर्वलोक-
माप्नुयात् ॥ मधुभुक्चभवेद्राजापुरुषोगुडवर्जनात् ॥ ४६ ॥ लभेच्चसंततिं
दीर्घांपुत्रपौत्रादिवर्धिनीम् ॥ तैलस्यवर्जनाद्राजन्सुदर्शांगःप्रजायते ॥ ४७ ॥
कौसुंभतैलसंत्यागाच्छत्रुनाशमवाप्नुयात् ॥ मधूक्तैलत्यागाच्चसुसौभाग्यफ-
लंलभेत् ॥ ४८ ॥ कटुतिक्तंचमधुरंकषायलवणान्रसान् ॥ वर्जयेत्सचवैरूप्यं
दौर्गंध्यंनाप्नुयात्सदा ॥ ४९ ॥ पुष्पादिभोगत्यागेनस्वर्गेविद्याधरोभवेत् ॥

योगाभ्यासीभवेद्यस्तुसब्रह्मपदवोमियात् ॥ २५० ॥ तांबूलवर्जनाद्रोगीस-
 द्योमुक्तामयोभवेत् ॥ पादाभ्यंगपरित्यागाच्छिरोभ्यंगस्यपार्थिव ॥ ५१ ॥
 दीप्तिमान्दीप्तकरणोयक्षद्रव्यपतिर्भवेत् ॥ दधिदुग्धपरित्यागीगोलोकंलभते
 नरः ॥ ५२ ॥ इहलोकमवाप्नोतिस्थालीपाकविवर्जनात् ॥ एकांतरोपवासेन
 ब्रह्मलोकेमहीयते ॥ ५३ ॥ चतुरोवाषिकान्मासान्नखरोमाणिधारयेत् ॥ क-
 ल्पस्थायीभवेद्राजन्सनरोनात्रसंशयः ॥ ५४ ॥ नमोनारायणायेतिजपित्वा
 ऽनंतकंफलम् ॥ विष्णुपादांबुजस्पर्शत्कृतकृत्योभवेन्नरः ॥ ५५ ॥ लक्षप्रद-
 क्षिणायस्तुकरोतिहरिमव्ययम् ॥ हंसयुक्तविमानेनसयातित्रैलोक्यपुरीम् ॥ ५६ ॥
 त्रिरात्रभोजनत्यागान्मोदतोदिविदेववत् ॥ परान्नवर्जनाद्राजन्देवोऽमानुषोभवे-

त् ॥ ५७ ॥ प्राजापत्यंचरेद्योवैचातुर्मास्यव्रतं नरः ॥ मुच्यते पातकैः सर्वैस्त्रिवि-
 धैर्नात्र संशयः ॥ ५८ ॥ तप्तं कृच्छ्राति कृच्छ्राभ्यां यः क्षिपेच्छयनं हरेः ॥ स या-
 ति परमं स्थानं पुनरावृत्तिवर्जितम् ॥ ५९ ॥ चांद्रायणेन यो राजन् क्षिपेन्मास-
 चतुष्टयम् ॥ दिव्यदेहो भवेत्सोऽथ शिवलोकं च गच्छति ॥ ६० ॥ चातुर्मास्येन-
 रो यो वैत्यजेदन्नादिभक्षणम् ॥ स गच्छेद्दरिसायुज्यं न भूयस्तु प्रजायते ॥ ६१ ॥
 भिक्षाभोजीनरो यो हि स भवेद्देदपारगः ॥ पयोव्रतेन यो राजन् क्षिपेन्मासचतुष्ट-
 यम् ॥ ६२ ॥ तस्य वंशसमुच्छेदः कदाचिन्नोपपद्यते ॥ पंचगव्याशनः पार्थ-
 चांद्रायणफलं लभेत् ॥ ६३ ॥ दिनत्रयं जलत्यागात्तारोगैरभिभूयते ॥ एवम-
 दिव्रतैः पार्थ तुष्टिमायाति केशवः ॥ ६४ ॥ दुग्धाब्धिवीचिशयने भगवाननंतो

यस्मिन्दिनेस्वपितिचाथविबुध्यतेच ॥ तस्मिन्ननन्यमनसामुपवासभाजांपुं-
सांददातिचगतिंगरुडासनोऽसौ ॥ २६५ ॥ ॥ इतिश्रीभविष्योत्तरपु-
राणेविष्णोःशयन्येकादशीचातुर्मास्यमाहात्म्यंसंपूर्णम् ॥ ॥ अथश्रावण-
कृष्णैकादशीकथा ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ आषाढशुक्लपक्षेतुयद्देवशय-
नव्रतम् ॥ तन्मयाश्रुतपूर्वंहिपुराणेबहुविस्तरं ॥ १ ॥ श्रावणेकृष्णपक्षेतुकिं-
नामैकादशीभवेत् ॥ एतत्कथयगोविंदवासुदेवनमोस्तुते ॥ २ ॥ ॥ श्रीकृ-
ष्णउवाच ॥ ॥ शृणुराजन्प्रवक्ष्यामिब्रतंपापप्रणाशनम् ॥ नारदायपुरारा-
जन्पृच्छतेचपितामहः ॥ ३ ॥ परंयदुक्तवांस्ताततदहंतेवदामिच ॥ ॥ ना-
रदउवाच ॥ ॥ भगवन्श्रोतुमिच्छामित्वत्तोऽहंकमलासन ॥ ४ ॥ श्रावण-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

स्यासितेपक्षे किं नामैकादशी भवेत् ॥ को देवः को विधिस्तस्याः किं पुण्यं कथय प्र-
भो ॥ ५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ शृणु नारद ते वच्मि लोकानां हितकाम्यया ॥
श्रावणैकादशी कृष्णा कामिकेति च नामतः ॥ ६ ॥ तस्याः श्रवणमात्रेण वा जपे-
यफलं लभेत् ॥ तस्यां यः पूजयेद्देवं शंखचक्रगदाधरम् ॥ ७ ॥ श्रीधराख्यं हरिं
विष्णुं माधवं मधुसूदनम् ॥ यजते ध्यायते यो वै तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ८ ॥ नगं-
गायां नकाश्यां वै नैमिषे न च पुष्करे ॥ तत्फलं समवाप्नोति यत्फलं विष्णुपूजना-
त् ॥ ९ ॥ केदारे च कुरुक्षेत्रे राहुग्रस्ते दिवाकरे ॥ न तत्फलमवाप्नोति यत्फलं कृ-
ष्णपूजनात् ॥ १० ॥ ससागरवनोपेतां यो ददाति वसुंधराम् ॥ गोदावर्यां गु-
रौ सिंहे व्यतिपाते च गण्डके ॥ ११ ॥ न तत्फलमवाप्नोति यत्फलं कृष्णपूजनात् ॥

कामिकाव्रतकारीचक्षुभौसमफलोऽस्मृतौ ॥ १२ ॥ प्रसूयमानांयोधेनुंदद्या-
त्सोपस्करांनरः ॥ तत्फलं समवाप्नोतिकामिकाव्रतकारकः ॥ १३ ॥ श्रावणे
श्रीधरं देवं पूजयेद्यो नरोत्तमः ॥ तेनैव पूजिता देवा गंधर्वो रगपन्नगाः ॥ १४ ॥
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कामिकादिवसे हरिः ॥ पूजनीयो यथाशक्त्या मनुष्यैः पाप-
भीरुभिः ॥ १५ ॥ संसारार्णवमग्राये पापपंकसमाकुलाः ॥ तेषामुद्धरणार्था-
य कामिकाव्रतमुत्तमम् ॥ १६ ॥ नातः परतरा काचित्पवित्रा पापहारिणी ॥
एवं नारदजानीहि स्वयमाह पुरा हरिः ॥ १७ ॥ अध्यात्मविद्यानिरतैर्यत्फलं
प्राप्यते नरैः ॥ ततो बहुतरं विद्धि कामिकाव्रतसेवनात् ॥ १८ ॥ रात्रौ जागरणं
कुर्यात्कामिकाव्रतकृन्नरः ॥ न पश्यति यमं रौद्रं नैव पश्यति दुर्गतिम् ॥ १९ ॥

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

नपश्यतिकुयोनिचकामिकाव्रतसेवनात् ॥ कामिकायाव्रतेनैवकैवल्ययोगिनो
गताः ॥ सर्वैःसर्वप्रयत्नेनकर्तव्यानियतात्मभिः ॥ २० ॥ तुलसीप्रभवैःपत्रैर्यो
नरःपूजयेद्धारिम् ॥ नवैसलिप्यतेपापैःपद्मपत्रमिवांभसा ॥ २१ ॥ सुवर्णभा-
रमेकंतुरजतंचचतुर्गुणम् ॥ तत्फलंसमवाप्नोतितुलसीदलसेवनात् ॥ २२ ॥
रत्नमौक्तिकवैदूर्यप्रवालादिभिरर्चितः ॥ नतुष्यतितथाविष्णुस्तुलसीपूजना-
द्यथा ॥ २३ ॥ तुलसीमंजरीभिस्तुपूजितोयेनकेशवः ॥ आजन्मकृतपापस्य
तेनसंमाजितालिपिः ॥ २४ ॥ यादृष्टानिखिलाघसंचशमनीस्पृष्टावपुःपावनी
रोगाणामभिवंदितानिरसनीसिक्तांसकत्रासिनी ॥ प्रत्यासत्तिविधायिनीभग-
वतःकृष्णस्यसंरोपितान्यस्तातच्चरणेविमुक्तिफलदातस्यैतुलस्यैनमः ॥ २५ ॥

दीपंददातियोमर्त्योदिवारात्रौहरेर्दिने ॥ तस्यपुण्यस्यसंख्यानंचित्रगुप्तोपिवे-
 त्तिन ॥ २६ ॥ कृष्णाग्रेदीपकोयस्यज्वलेदेकादशीदिने ॥ पितरस्तस्यतृप्यं-
 तिअमृतेनदिविस्थिताः ॥ २७ ॥ घृतेनदीपंप्रज्वाल्यतिलतैलेनवापुनः ॥
 प्रयातिसूर्यलोकेऽसौदीपकोटिशतैर्वृतः ॥ २८ ॥ अयंतवाग्रेकथितःकामिका-
 महिमामया ॥ अंतोनरैःप्रकर्तव्यासर्वपातकहारिणी ॥ २९ ॥ ब्रह्महत्याऽप-
 हरणीभूणहत्याविनाशिनी ॥ त्रिदिवस्थानदात्रीचमहापुण्यफलप्रदा ॥ ३० ॥
 श्रुत्वामाहात्म्यमेतस्यानरःश्रद्धासमन्वितः ॥ विष्णुलोकमवाप्नोतिसर्वपापैः
 प्रमुच्यते ॥ ३१ ॥ ॥ इतिश्रीब्रह्मवैवर्तपुराणेश्रावणकृष्णैकादशीकामिका-
 माहात्म्यंसमाप्तं ॥ ॥ अथश्रावणशुक्लैकादशीकथा ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच॥

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

॥ श्रावणस्यसितेपक्षेकिंनामैकादशीभवेत् ॥ कथयस्वप्रसादेनममाग्रेमधुसूद-
न ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ शृणुष्ववावहितोराजन्कथांपापहरांप-
राम् ॥ यस्याःश्रवणमात्रेणवाजपेयफलंलभेत् ॥ २ ॥ द्वापरस्ययुगस्यादौ
पुरामाहिष्मतीपुरे ॥ राजामहीजिदाख्यातोराज्यंपालयतिस्वयम् ॥ ३ ॥ पुत्र-
हीनस्यतस्यैवनतद्राज्यंसुखप्रदम् ॥ अपुत्रस्यसुखंनास्तिइहलोकेपरत्रच ॥ ४ ॥
यंततोऽस्यसुखप्राप्तौकालोबहुतरोगतः ॥ नप्राप्तश्चसुतोराज्ञासर्वसौख्यप्रदो
नृणाम् ॥ ५ ॥ दृष्ट्वाऽऽत्मानंप्रवयसंराजाचिंतापरोऽभवत् ॥ सदोगतःप्रजाम-
ध्येइदंवचनमब्रवीत् ॥ ६ ॥ इहजन्मनिभोलोकानमयापातकंकृतम् ॥ अ-
न्यायोपार्जितंवित्तंक्षिप्तंकोशेमयानहि ॥ ७ ॥ ब्रह्मस्वंदेवद्रविणंनगृहीतंमया

क्वचित् ॥ न्यासापहारो न कृतः परस्य बहुपापदः ॥ ८ ॥ सुतवत्पालिता लोका-
धर्मेण विजिता मही ॥ दुष्टेषु पातितो दण्डो बन्धुपुत्रोपमेष्वपि ॥ शिष्टाः सुपूजिता
लोका द्वेष्ट्याश्चापि महाजनाः ॥ ९ ॥ इत्येवं ब्रजतो मार्गे धर्मयुक्तो द्विजोत्तमाः ॥
कस्मान्मम गृहे पुत्रो न जातस्तद्विचार्यताम् ॥ १० ॥ इति वाक्यं द्विजाः श्रुत्वा स-
प्रजाः सपुरोहिताः ॥ मंत्रयित्वा नृपहितं जग्मुस्ते गहनं वनम् ॥ ११ ॥ इतस्त-
तश्च पश्यन्तश्चाश्रमानृषिसेवितान् ॥ नृपतेर्हितमिच्छन्तो ददृशुर्मुनिसत्तमम् ॥
१२ ॥ तप्यमानं तपोघोरं चिदानंदं निरामयम् ॥ निराहारं जितात्मानं जितक्रो-
धं सनातनम् ॥ १३ ॥ लोमशं धर्मतत्त्वज्ञं सर्वशास्त्रविशारदम् ॥ दीर्घायुषं म-
हात्मानमनेकब्रह्मसंमितम् ॥ १४ ॥ कल्पे गते यस्य एकमेकं लोमविशीर्यते ॥

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

अतो लोमशनामानं त्रिकालज्ञं महामुनिम् ॥ १५ ॥ तं दृष्ट्वा हर्षिताः सर्वे आज-
गमुस्तस्य सन्निधिम् ॥ यथान्यायं यथार्हं तेन मश्वक्रुर्यथोदितम् ॥ १६ ॥ विन-
याऽवनताः सर्वे ऊचुश्चैव परस्परम् ॥ अस्मद्भाग्यवशादेव प्राप्तोऽयं मुनिसत्तमः ॥
॥ १७ ॥ तांस्तथा प्रणतान् दृष्ट्वा ह्युवाच मुनिसत्तमः ॥ ॥ लोमश उवाच ॥
॥ किमर्थमिह संप्राप्ताः कथयध्वंसकारणं ॥ १८ ॥ मदृशनाह्लादगिरःस्तुवंत
इव मां किमु ॥ असंशयं करिष्यामि भवतां यद्वितं भवेत् ॥ १९ ॥ परोपकृतये
जन्ममादृशानां संशयः ॥ ॥ जना ऊचुः ॥ ॥ श्रूयतामभिधास्यामो वय-
मागमकारणम् ॥ २० ॥ संशयच्छेदनार्थाय तव सन्निधिमागताः ॥ पद्मयोनेः
परतरस्त्वत्तः श्रेष्ठो न विद्यते ॥ २१ ॥ अतः कार्यवशात्प्राप्ताः समीपं भवतो वय-

म् ॥ महीजिन्नामराजाऽसौपुत्रहीनोऽस्ति सांप्रतम् ॥ २२ ॥ वयंतस्य प्रजाब्र-
ह्मन्पुत्रवत्तेन पालिताः ॥ तंपुत्ररहितं दृष्ट्वा तस्य दुःखेन दुःखिताः ॥ २३ ॥ तपःकर्तु-
मिहायातामतिं कृत्वा तु नैष्ठिकीम् ॥ तस्य भाग्यवशाद्दृष्ट्वस्त्वमस्माभिर्द्विजोत्तम ॥
॥ २४ ॥ महतां दर्शने नैव कार्यसिद्धिर्भवेन्नृणाम् ॥ उपदेशं वद मुने राजः पुत्रो य-
था भवेत् ॥ २५ ॥ इति तेषां वचः श्रुत्वा मुहूर्तं ध्यानमास्थितः ॥ प्रत्युवाच मु-
निर्ज्ञात्वा तस्य जन्मपुरातनम् ॥ २६ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ पूर्वजन्म-
नि वैश्योऽयं धनहीनो नृशंसकृत् ॥ वाणिज्यकर्मनिरतो ग्रामाद्ग्रामांतरं भ्रमन् ॥
२७ ॥ ज्येष्ठमासि सिते पक्षे द्वादशी दिवसे तथा ॥ मध्याह्नेद्युमणौ प्राप्ते ग्रामसी-
म्नि जलाशयम् ॥ २८ ॥ कूपिकांसजलां दृष्ट्वा जलपाने मनोदधौ ॥ सद्यःसूता

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

सवत्साचधेनुस्तत्रसमागता ॥ २९ ॥ तृषातुरानिदाघार्तातस्यामापःपपौतु
सा ॥ पिबंतौवारयित्वातामसौतोयंस्वयंपपौ ॥ ३० ॥ कर्मणस्तस्यपापेनस
पुत्ररहितोनृपः ॥ पूर्वजन्मकृतात्पुण्यात्प्राप्तंराज्यमकंटकम् ॥ ३१ ॥ ॥ ज-
नाऊचुः ॥ ॥ पुण्यात्पापंक्षयंयातिपुराणेश्रूयतेमुने ॥ पुण्योपदेशंकथयये-
नपापक्षयोभवेत् ॥ ३२ ॥ यथाभवत्प्रसादेनपुत्रोऽस्यभवितातथा ॥ ॥ लो-
मशउवाच ॥ ॥ श्रावणेशुक्लपक्षेतुपुत्रदानामविश्रुता ॥ ३३ ॥ एकादशी
तिथिश्चास्तिकुरुध्वंतद्वतंजनाः ॥ यथाविधियथान्यायंयथोक्तंजागरान्वितं ॥
३४ ॥ तस्याःपुण्यंसुविमलंददंतुनृपतेर्जनाः ॥ एवंकृतेसुनियतंराज्ञःपुत्रोभ-
विष्यति ॥ श्रुत्वैतल्लोमशवचस्तंप्रणम्यद्विजोत्तमम् ॥ ३५ ॥ प्रजग्मुःस्वगृहा-

न्सर्वेहर्षोत्फुल्लविलोचनाः ॥ श्रावणंतुसमासाद्यश्रुत्वालोमशभाषितम् ॥ ३६ ॥
 राज्ञासहव्रतंचक्रुःसर्वेभ्रद्वासमन्विताः ॥ द्वादशीदिवसेपुण्यंददुर्नृपतयैजनाः ॥
 ३७ ॥ दत्तेपुण्येयथाराज्ञीगर्भमाधत्तशोभनम् ॥ प्राप्तेप्रसवकालेसासुषुवेपुत्र-
 मर्जितम् ॥ ३८ ॥ एवमेषानृपश्रेष्ठपुत्रदानामविश्रुता ॥ कर्तव्यासुखमिच्छ-
 द्विरिहलोकेपरत्रच ॥ ३९ ॥ श्रुत्वामाहात्म्यमेतस्याःसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ इ-
 हपुत्रसुखंप्राप्यपरत्रस्वर्गतिर्भवेत् ॥ ४० ॥ इतिश्रीभविष्योत्तरपुराणेश्राव-
 णशुक्लेकादशीपुत्रदामाहात्म्यंसमाप्तम् ॥ ॥ अथभाद्रपदकृष्णैकादशीकथा॥
 ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ भाद्रस्यकृष्णपक्षेतुकिंनामैकादशीभवेत् ॥ एतदि-
 च्छाम्यहंश्रोतुंकथयस्वजनार्दन ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ शृणु-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

ष्वैकमनाराजन्कथयिष्यामिविस्तरात् ॥ अजानाम्नीतिविख्यातासर्वपाप-
प्रणाशिनी ॥ २ ॥ पूजयित्वाहृषीकेशं व्रतं तस्याः करोति यः ॥ पापानि तस्य
नश्यन्ति व्रतस्य श्रवणादपि ॥ ३ ॥ नातः परतराराजं लोकद्वयहितावहा ॥ स-
त्यमुक्तं मया ह्येतन्नासत्यं भाषितं मम ॥ ४ ॥ हरिश्चन्द्र इति ख्यातो बभूव नृपतिः
पुरा ॥ चक्रवर्ती सत्यसंधः समस्ताया भुवः पतिः ॥ ५ ॥ तस्यापि कर्मणो योगा-
द्राज्यभ्रष्टो बभूव सः ॥ विक्रीत्यावनितां पुत्रं स च कारात्मविक्रयम् ॥ ६ ॥ पुल्क-
सस्य च दासत्वं गतो राजा स पुण्यकृत् ॥ सत्यमालम्ब्य राजेन्द्रमृतचैलापहारकः ॥
७ ॥ सोऽभवन्नृपतिश्चेष्टो न सत्याच्चलितस्तथा ॥ एवं गतस्य नृपतेर्बहवो वत्सरा-
गताः ॥ ८ ॥ ततश्चितापरो राजा बभूव अत्यंतदुःखितः ॥ किं करोमि क्व गच्छा-

मिनिष्कृतिर्मेकथंभवेत् ॥ ९ ॥ इतिचिंतयतस्तस्यमग्नस्यवृजिनार्णवे ॥ आ-
जगाममुनिःकश्चिज्ज्ञात्वाराजानमातुरम् ॥ १० ॥ परोपकरणार्थायनिर्मितो
ब्रह्मणाद्विजः ॥ सतंहृष्टाद्विजवरंननामनृपसत्तमः ॥ ११ ॥ कृतांजलिपुटोभू-
त्वागौतमस्याग्रतःस्थितः ॥ कथयामासवृत्तांतमात्मनोदुःखसंयुतम् ॥ १२ ॥
श्रुत्वानृपतिवाक्यानिगौतमोविस्मयान्वितः ॥ उपदेशंनृपतयेव्रतस्यास्यमु-
निर्ददौ ॥ १३ ॥ मासिभाद्रपदेराजन्कृष्णपक्षेतुशोभना ॥ एकादशीसमाया-
ताअजानामन्यतिपुण्यदा ॥ १४ ॥ तस्याःकुरुव्रतंराजन्पापनाशोभविष्य-
ति ॥ तवभाग्यवशादेषासप्तमेऽह्निसमागता ॥ १५ ॥ उपवासपरोभूत्वारात्रौ
जागरणंकुरु ॥ एवंतस्याव्रतेचीर्णेसर्वपापक्षयोभवेत् ॥ १६ ॥ तवपुण्यप्रभा-

वेणचागतोऽहं नृपोत्तम ॥ इत्येवं कथयित्वा तु मुनिरंतरधीयत ॥ १७ ॥ मुनि-
वाक्यं नृपः श्रुत्वा चकार व्रतमुत्तमम् ॥ कृते तस्मिन् व्रते राज्ञः पापस्यांतोऽभवत्क्ष-
णात् ॥ १८ ॥ श्रूयतां राजशार्दूलप्रभावोऽस्य व्रतस्य च ॥ यद्दुःखं बहुभिर्वर्षै-
र्भोक्तव्यं तत्क्षयो भवेत् ॥ १९ ॥ निस्तीर्णदुःखो राजा सीद्व्रतस्यास्य प्रभावतः ॥
पत्न्या सह समायोगं पुत्रजीवनमापसः ॥ २० ॥ देवदुंदुभयो नेदुःपुष्पवर्षमभू-
द्विवः ॥ एकादश्याः प्रभावेण प्राप्तं राज्यमकंटकम् ॥ २१ ॥ स्वर्गं लभे हरिश्चंद्रः
स पुरः स परिच्छदः ॥ ईदृग्विधं व्रतं राजन्ये कुर्वेति द्विजोत्तमाः ॥ २२ ॥ सर्वपाप-
विनिर्मुक्तास्त्रिदिव्यांति तेषु वम् ॥ पठनाच्छ्रवणाद्राजन्नश्वमेधफलं लभेत् ॥
॥ २३ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्तपुराणे भाद्रपदकृष्णअजानामैकादशीमा-

हात्म्यंसमाप्तम् ॥ ॥ अथभाद्रपदशुक्लैकादशीकथा ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
 नभस्यसितपक्षेतुकिं नामैकादशी भवेत् ॥ को देवः को विधिस्तस्याः किं पुण्यं च व-
 दस्वनः ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ कथयामि महापुण्यां स्वर्गमोक्ष-
 प्रदायिनीम् ॥ वामनैकादशीं राजन् सर्वपापहरां पराम् ॥ २ ॥ इमामेव जयं-
 त्याख्यां प्राहुरेकादशीं नृप ॥ यस्याः श्रवणमात्रेण सर्वपापक्षयो भवेत् ॥ ३ ॥
 वाजपेयफलं प्रोक्तं नातः परतरं नृणाम् ॥ पापिनां पापशमनं जयंती ब्रतमुत्तमम् ॥
 ४ ॥ नातः परतरा राजन्न वै मोक्षप्रदायिनी ॥ एतस्मात्कारणाद् राजन् कर्तव्याग-
 तिमिच्छता ॥ ५ ॥ वैष्णवैर्मम भक्तैस्तु मनुजैर्मत्परायणैः ॥ नभस्यै वामनो यै-
 स्तु पूजितस्तैर्जगत्रयम् ॥ ६ ॥ पूजितं नात्र संदेहस्तेयांति हरि सन्निधिम् ॥ वा-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

मनःपूजितोयेनकमलैःकमलेक्षणः ॥ ७ ॥ नभस्यसितपक्षेतुजयंत्येकादशी-
दिने ॥ तेनार्चितंजगत्सर्वेत्रयोदेवाःसनातनाः ॥ ८ ॥ एतस्मात्कारणाद्राज-
न्कर्तव्योहरिवासरः ॥ अस्मिन्कृतेनकर्तव्यंकिंचिदस्तिजगन्त्रये ॥ ९ ॥ अ-
स्यांप्रसुप्तोभगवानेत्यंगपरिवर्तनम् ॥ तस्मादेनांजनाःसर्वेवदंतिपरिवर्तिनी-
म् ॥ १० ॥ ॥, युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ संशयोऽस्तिमहान्मह्यंश्रूयतांचज-
नार्दन ॥ कथंसुप्तोऽसिदेवेशकथंयास्यंगवर्तनम् ॥ ११ ॥ किमर्थंदेवदेवेशब-
लिर्बद्धस्त्वयाऽसुरः ॥ संतुष्टाःपृथिवीदेवाःकिमकुर्वन्जनार्दन ॥ १२ ॥ को
विधिःकिं व्रतंचैवचातुर्मास्यमुपासताम् ॥ त्वयिसुप्तेजगन्नाथकिंकुर्वंतिजनाः
प्रभो ॥ १३ ॥ एतद्विस्तरतोब्रूहिसंशयंहरमेप्रभो ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥

॥ शृणुष्वराजशार्दूलकथांपापहरांपरां ॥ १४ ॥ बलिवेदानवःपूर्वमासीत्रेता-
युगेनृप ॥ अपजयंश्चमांनित्यमद्रक्तोमत्परायणः ॥ १५ ॥ जपैस्तुविविधैः
सूक्तैर्यजतेमांसनित्यशः ॥ द्विजानांपूजकोनित्यंयज्ञकर्मकृताशयः ॥ १६ ॥
कथंचिदकृतद्वेषीदेवलोकमजीजयत् ॥ मदत्तमिहलोकंवैजितंतेनमहात्मना ॥
१७ ॥ विलोक्यचंततःसर्वेदेवाःसंहत्यमंत्रयन् ॥ सर्वैर्मिलित्वागंतव्यंदेवंवि-
ज्ञापितुंप्रभुम् ॥ १८ ॥ ततश्चदेवऋषिभिःसाकमिंद्रोगतःप्रभुम् ॥ शिरसाह्य-
वनींगत्वास्तुतइंद्रेणमूक्तिभिः ॥ १९ ॥ गुरुणादैवतैःसार्धंबहुधापूजितोह्यह-
म् ॥ ततोवामनरूपेणह्यवतीर्णश्चपंचमे ॥ २० ॥ अत्युग्ररूपेणतदासर्वब्रह्मां-
डरूपिणा ॥ बालकेनजितोऽसौवैसत्यमालंब्यतस्थिवान् ॥ २१ ॥ ॥ युधि-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

ष्ठिरउवाच ॥ ॥ त्वयावामनरूपेणसोऽसुरश्चजितःकथम् ॥ एतत्कथयदेवे-
शमह्यंभक्तायविस्तरात् ॥ २२ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥मयाऽलीकेनस-
बलिःप्रार्थितोबटुरूपिणा ॥ पदत्रयमितांभूमिंदेहिमेभुवनत्रयम् ॥ २३ ॥ द-
त्तंभवतितेराजन्नात्रकार्याविचारणा ॥ इत्युक्तश्चमयाराजादत्तवांस्त्रिपदांभुवम् ॥
॥ २४ ॥ संकल्पमात्राद्वृधेदेहस्रैविक्रमःपरम् ॥ भूर्लोकेतुकृतौपादौभुवर्लोके
तुजानुनी ॥ २५ ॥ स्वर्लोकेतुकटिन्यस्यमहर्लोकेतथोदरम् ॥ जनलोकेतुह-
दयंतपोलोकेचकंठकम् ॥ २६ ॥ सत्यलोकेमुखंस्थाप्यउत्तमांगंतथोर्ध्वतः ॥
चंद्रसूर्यग्रहाश्चैवभगणोयोगसंयुतः ॥ २७ ॥ सेंद्राश्चैवतदादेवानागाःशेषाद-
यःपरे ॥ स्तुवंतोवेदसंभूतैःसूक्तैश्चविविधैस्तुमाम् ॥ २८ ॥ करेगृहीत्वातु

बलिमब्रुवंवचनंतदा ॥ एकेनपूरितापृथ्वीद्वितीयेनत्रिविष्टपम् ॥ २९ ॥ तृ-
 तीयस्यतुपादस्यस्थानंदेहिममानघ ॥ एवमुक्तेमयासोपिमस्तकंदत्तवान्बलिः ॥
 ॥ ३० ॥ ततोवैमस्तकेह्येकंपदंदत्तमयातदा ॥ क्षिप्तोरसातलेराजन्दानवो
 ममपूजकः ॥ ३१ ॥ विनयावनतंदृष्ट्वाप्रसन्नोऽस्मिजनार्दनः ॥ बलेवसामिस-
 ततंसन्निधौतवमानद ॥ ३२ ॥ इत्यवोचंमहाभागंबलिंवैरोचनितदा ॥ न-
 भस्यशुक्लपक्षेतुपरिवर्तिनिवासरे ॥ ३३ ॥ समैकातत्रमूर्तिंश्वबलिमाश्रित्य
 तिष्ठति ॥ द्वितीयाशेषपृष्ठेवैक्षीराब्धौसागरोत्तमे ॥ ३४ ॥ सुप्यतेचहृषीकेशो
 यावच्चायातिकातिंकी ॥ तावद्भवतितत्पुण्यंसर्वपुण्योत्तमोत्तमं ॥ ३५ ॥ ए-
 तस्मात्कारणाद्राजन्कर्तव्यैषाप्रयत्नतः ॥ एकादशीमहापुण्यापवित्रापापहा-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

रिणी ॥ ३६ ॥ अस्यांप्रसुप्तोभगवानेत्यंगपरिवर्तनम् ॥ एतस्यांपूजयेद्देवत्रै-
लोक्यस्यपितामहम् ॥ ३७ ॥ दधिदानंप्रकर्तव्यंरौप्यतंडुलसंयुतम् ॥ रात्रौ
जागरणंकृत्वामुक्तोभवतिमानवः ॥ ३८ ॥ एवंयःकुरुतेराजन्नेकादश्याव्रतंशु-
भम् ॥ सर्वपापहरंचैवभुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ ३९ ॥ सदेवलोकंसंप्राप्यभ्राज-
तेचंद्रमायथा ॥ शृणुयाच्चैवयोमर्त्यःकथांपापहरांपराम् ॥ अश्वमेधसहस्रस्यफ-
लंप्राप्नोतिमानवः ॥ ४० ॥ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेभाद्रपदशुक्लपरिवर्ति-
नीनामैकादशीमाहात्म्यंसमाप्तम् ॥ ॥ अथाश्विनकृष्णैकादशीकथा ॥
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ कथयस्वप्रसादेनममाग्रेमधुसूदन ॥ आश्विनेकृष्ण-
पक्षेतुकिंनामैकादशीभवेत् ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ आश्विनस्या-

सितेपक्षेइंदिरानामनामतः ॥ तस्याव्रतप्रभावेणमहापापंप्रणश्यति ॥ २ ॥
 अधोयोनिगतानांचपितृणांगतिदायिनी ॥ शृणुष्ववहितोराजन्कथांपापह-
 रांपराम् ॥ ३ ॥ यस्याःश्रवणमात्रेणवाजपेयफलंलभेत् ॥ पुराकृतयुगेराजा
 बभूवरिपुसूदनः ॥ ४ ॥ इंद्रसेनइतिख्यातःपुरींमाहिष्मतींप्रति ॥ सराज्यं
 पालयामासधर्मेणयशसाऽन्वितः ॥ ५ ॥ पुत्रपौत्रसमायुक्तो धनधान्यसमन्वि-
 तः ॥ माहिष्मत्यधिपोराजाविष्णुभक्तिपरायणः ॥ ६ ॥ जपन्गोविंदनामा-
 निमुक्तिदानिनराधिपः ॥ कालंनयतिविधिवदध्यात्मस्यविचिंतकः ॥ ७ ॥
 एकस्मिन्दिवसेराजिसुखासीनेसदोगते ॥ अवतीर्यागमद्दीमानंबरान्नारदोमु-
 निः ॥ ८ ॥ तमागतमभिप्रेक्ष्यप्रत्युत्थायकृतांजलिः ॥ पूजयित्वाऽर्घविधिना

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

चासनेसंन्यवेशयत् ॥ ९ ॥ सुखोपविष्टःसमुनिःप्रत्युवाचनृपोत्तमम् ॥ कुश-
लंतवराजेंद्रसप्तस्वंगेषुवर्तते ॥ १० ॥ धर्मेमतिर्वर्ततेतेविष्णुभक्तिरतिस्तथा ॥
इतिवाक्यंतुदेवर्षेःश्रुत्वाराजातमब्रवीत् ॥ ११ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ त्व-
त्प्रसादान्मुनिश्रेष्ठसर्वत्रकुशलंमम ॥ अद्यक्रतुक्रियाःसर्वाःसफलास्तवदर्शना-
त् ॥ १२ ॥ प्रसादंकुरुविप्रर्षेब्रूह्यागमनकारणम् ॥ इतिराज्ञोवचःश्रुत्वादेव-
र्षिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ १३ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ श्रूयतांराजशार्दूलमद्व-
चोविस्मयप्रदम् ॥ ब्रह्मलोकादहंप्राप्तोयमलोकंद्विजोत्तम ॥ १४ ॥ शमनेना-
र्चितोभक्त्याउपविष्टोवरासने ॥ धर्मशीलःसत्यवांस्तुभास्करींसमुपासते ॥
॥ १५ ॥ बहुपुण्यप्रकर्ताचव्रतवैकल्यदोषतः ॥ सभायांश्राद्धदेवस्यमयादृष्टः

पितातव ॥ १६ ॥ कथितस्तेनसंदेशस्तंनिबोधजनेश्वर ॥ इंद्रसेनइतिख्या-
 तोराजामाहिष्मतीप्रभुः ॥ १७ ॥ तस्याग्रेकथयब्रह्मन्स्थितंमांयमसन्निधौ ॥
 केनापिचांतरायेणपूर्वजन्मोद्धवेनवै ॥ १८ ॥ स्वर्गप्रेषयमांपुत्रइंदिराव्रतदान-
 तः ॥ इत्युक्तोऽहंसमायातःसमीपंतवपार्थिव ॥ १९ ॥ पितुःस्वर्गतयेराजन्नि-
 दिराव्रतमाचर ॥ तेनव्रतप्रभावेणस्वर्गयास्यतितेपिता ॥ २० ॥ ॥ राजो-
 वाच ॥ ॥ कथयस्वप्रसादेनभगवन्निंदिराव्रतम् ॥ विधिनाकेनकर्तव्यंकस्मि-
 न्पक्षेतिथौतथा ॥ २१ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ शृणुराजन्हितंवच्मिव्रत-
 स्यास्यविधिंशुभम् ॥ आश्विनस्यासितेपक्षेदशमीदिवसेशुभे ॥ २२ ॥ प्रातः
 स्नानंप्रकुर्वीतश्रद्धायुक्तेनचेतसा ॥ ततोमध्याह्नसमयेस्नानंकृत्वाबहिर्जले ॥

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

२३ ॥ पितृणांप्रीतये श्राद्धं कुर्याच्छुद्धासमन्वितः ॥ एकभक्तंततः कृत्वा रात्रौ भू-
मौ शयीत च ॥ २४ ॥ प्रभाते विमले जाते प्राप्ते चैकादशीदिने ॥ मुखप्रक्षालनं
कुर्याद्व्रतधावनपूर्वकम् ॥ २५ ॥ उपवासस्य नियमं गृहीयाद्वक्तिभावतः ॥ अ-
द्यस्थित्वानिराहारः सर्वभोगविवर्जितः ॥ २६ ॥ श्वोभोक्ष्ये पुण्डरीकाक्षशरणं मे-
भवाच्युत ॥ इत्येवं नियमं कृत्वा मध्याह्नसमये तथा ॥ २७ ॥ शालग्रामशिला-
ग्रे तु श्राद्धं कृत्वा यथाविधि ॥ भोजयित्वा द्विजान् शुद्धान् दक्षिणाभिः सुपूजितान् ॥
२८ ॥ पितृशेषं समाधाय गवे दद्याद्विचक्षणः ॥ पूजयित्वा हृषीकेशं धूपगंधादि-
भिस्तथा ॥ २९ ॥ रात्रौ जागरणं कुर्यात्केशवस्य समीपतः ॥ ततः प्रभातसमये
संप्राप्ते द्वादशीदिने ॥ ३० ॥ अर्चयित्वा हरिं भक्त्या भोजयित्वा द्विजान् तथा ॥ बं-

धुदौहित्रपुत्राद्यैःस्वयंभुंजीतवाग्यतः ॥ ३१ ॥ अनेनविधिनाराजन्कुरुव्रतम-
तंद्रितः ॥ विष्णुलोकंप्रयास्यंतिपितरस्तवभूपते ॥ ३२ ॥ इत्युक्त्वानृपतिं
राजन्मुनिरंतरधीयत ॥ यथोक्तविधिनाराजाचकारव्रतमुत्तमम् ॥ ३३ ॥ अंतः-
पुरेणसहितःपुत्रभृत्यसमन्वितः ॥ कृतेव्रतेतुकोंतेयपृष्पवृष्टिरभूदिवः ॥ ३४ ॥
तत्पितागरुडारूढोजगामहरिमंदिरम् ॥ इंद्रसेनोऽपिराजर्षिःकृत्वाराज्यमकंट-
कम् ॥ ३५ ॥ राज्येनिवेश्यतनयंजगामत्रिदिवंस्वयम् ॥ इंद्रिराव्रतमाहात्म्यं
तवाग्रेकथितंमया ॥ ३६ ॥ पठनाच्छ्रवणाच्चास्यसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ भुक्त्वे-
हनिखिलान्भोगान्विष्णुलोकेवसेच्चिरम् ॥ ३७ ॥ ॥ इतिश्रीब्रह्मवैवर्तपु-
राणेआश्विनकृष्णैकादशीइंदिरामाहात्म्यंसमाप्तम् ॥ ॥ अथाश्विनशुक्लैका-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

दशीकथा ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कथयस्व प्रसादेन भगवन्मधुसूदन ॥
इषस्य शुक्लपक्षे तु किं नामैकादशी भवेत् ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ शृ-
णुराजेंद्र वक्ष्यामि माहात्म्यं पापनाशनम् ॥ शुक्लपक्षे चाश्वयुजि भवेदेकादशी तु-
या ॥ २ ॥ पाशांकुशेति विख्याता सर्वपापहरा परा ॥ पद्मनाभाभिधानं तु पूज-
येत्तत्र मानवः ॥ ३ ॥ सर्वाभीष्टफलप्राप्त्यै स्वर्गमोक्षप्रदं नृणाम् ॥ तपस्तप्त्वा
नरस्तीव्रं चिरं सुनियतौ द्वियः ॥ ४ ॥ यत्फलं समवाप्नोति तन्न त्वागरुडध्वजम् ॥
कृत्वापि बहुशः पापं नरो मोहसमन्वितः ॥ ५ ॥ नयाति नरकं घोरं न त्वापापहरं
हरिम् ॥ पृथिव्यां यानि तीर्थानि पुण्यान्याय तनानि च ॥ ६ ॥ तानि सर्वाण्यवा-
प्नोति विष्णोर्नामानुकीर्तनात् ॥ देवं शार्ङ्गधरं विष्णुं ये प्रपन्ना जनार्दनम् ॥ ७ ॥

नतेषांयमलोकश्चनृणांवैजायतेकचित् ॥ उपोष्यैकादशीमेकांप्रसंगेनापिमान-
वाः ॥ ८ ॥ नयांति यातनांयाम्यां पापंकृत्वा तु दारुणम् ॥ वैष्णवः पुरुषोभूत्वा
शिवनिंदां करोति यः ॥ ९ ॥ योनिं देहैष्णवं लोके स याति नरकं ध्रुवम् ॥ अश्वमे-
धसहस्राणिराजसूयशतानि च ॥ १० ॥ एकादश्युपवासस्य कलां नार्हति षो-
डशीम् ॥ एकादशी समं पुण्यं किंचिल्लोकेन विद्यते ॥ ११ ॥ नेष्टृशं पावनं किंचि-
त्रिषु लोकेषु विद्यते ॥ यादृशं पद्मनाभस्य दिनं पातकहानिदम् ॥ १२ ॥ यावन्नो-
पोष्यते जंतुः पद्मनाभदिनं शुभम् ॥ व्याजेनापि कृतं राजन्नदर्शयति भास्करीम् ॥
१३ ॥ स्वर्गमोक्षप्रदाह्येषा शरीरारोग्यदायिनी ॥ सुकलत्रप्रदाह्येषा धनधान्य-
प्रदायिनी ॥ १४ ॥ नगंगानगयाराजन्नकाशीनचपुष्करम् ॥ नचापिकौरवं

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

क्षेत्रं पुण्यं भूपहरेर्दिनात् ॥ १५ ॥ रात्रौ जागरणं कृत्वा समुपोष्य हरेर्दिनम् ॥
अनायासेन भूपालप्राप्य ते वैष्णवं पदम् ॥ १६ ॥ दशवैमातृके पक्षे दशराजेंद्रपै-
तृके ॥ प्रियाया दशपक्षे तु पुरुषानुद्धरेन्नरः ॥ १७ ॥ चतुर्भुजा दिव्यरूपानागा-
रि कृतकेतनाः ॥ स्रग्विणः पीतवस्त्राश्च प्रयांति हरि मंदिरम् ॥ १८ ॥ बालत्वे
यौवने चापि वृद्धत्वेऽपि नृपोत्तम ॥ उपोष्य द्वादशीं नूनं नैति पापोऽपि दुर्गतिम् ॥ १९ ॥
पाशांकुशामुपोष्यैव आश्विने चासिते तरे ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो हरिलोकं सग-
च्छति ॥ २० ॥ दत्त्वा हेमतिलान् भूमिं गामन्नमुदकं तथा ॥ उपान द्वस्त्रच्छत्रादि-
न पश्यति यमं नरः ॥ २१ ॥ यस्य पुण्यविहीनानि दिनान्यपगतानि च ॥ स लो-
हकारमस्रैव श्वसन्नपि न जीवति ॥ २२ ॥ अवंध्यं दिवसं कुर्याद् हरिद्रोऽपि नृपोत्तम ॥

समाचरन् यथाशक्तिस्त्रानदानादिकाः क्रियाः ॥ २३ ॥ तडागारामसौधानांस-
 त्राणां पुण्यकर्मणाम् ॥ कर्तारो नैव पश्यन्ति धीरास्तान्यमयातनाम् ॥ २४ ॥ दी-
 र्घायुषोधनाढ्याश्च कुलीनारोगवर्जिताः ॥ दृश्यन्ते मानवा लोके पुण्यकर्तार ईदृ-
 शाः ॥ २५ ॥ किमत्र बहुनोक्तेन यात्यधर्मेण दुर्गतिम् ॥ आरोहन्ति दिवं धर्मेर्ना-
 त्र कार्या विचारणा ॥ २६ ॥ इति ते कथितं राजन्यत्पृष्टोऽहं त्वयाऽनघ ॥
 पाशांकुशायामाहात्म्यं किमन्यच्छ्रेतुमिच्छसि ॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मां-
 डपुराणे आश्विनशुक्लैकादशीपाशांकुशामाहात्म्यं समाप्तम् ॥ ॥ अथ कार्ति-
 ककृष्णैकादशीकथा ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कथयस्व सादे-
 नममस्नेहाज्जनार्दन ॥ कार्तिकस्यासिते पक्षे किं नामैकादशी भवेत् ॥ १ ॥

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ श्रूयतां राजशार्दूलकथयामितवाग्रतः ॥ कार्तिके
कृष्णपक्षे तुरमानाम्नीसुशोभना ॥ २ ॥ एकादशीसमाख्याता महापापहराप-
रा ॥ अस्याः प्रसंगतो राजन्माहात्म्यं प्रवदामिते ॥ ३ ॥ मुचुकुन्द इति ख्यातो
बभूव नृपतिः पुरा ॥ देवेन्द्रेण समं यस्य मित्रत्वमभवन्नृप ॥ ४ ॥ यमेन वरुणेनैव
कुबेरेण समं तथा ॥ विभीषणेन चैतस्य सखित्वमभवत्सह ॥ ५ ॥ विष्णुभक्तः
सत्यसंधो बभूव नृपतिः सदा ॥ तस्यैवं शासतो राजन् राज्यं निहतकण्टकं ॥ ६ ॥
बभूव दूहिताग्रे हेचन्द्रभागा सरिद्वरा ॥ शोभनाय च सादत्ता चन्द्रसेनसुताय वै ॥
७ ॥ सकदाचित्समायातः श्वशुरस्य गृहे नृप ॥ एकादशीव्रतमिदं समायातं सु-
पुण्यदम् ॥ ८ ॥ समागते व्रतदिने चन्द्रभागा त्वचिंतयत् ॥ किं भविष्यति देवे-

शममभर्तापिऽदुर्बलः ॥ ९ ॥ क्षुधांनसहतेसोऽदुःपिताचैवोग्रशासनः ॥ पटह-
स्ताड्यतेयस्यसंप्राप्तेदशमीदिने ॥ १० ॥ नभोक्तव्यंनभोक्तव्यंनभोक्तव्यंहरे-
दिने ॥ श्रुत्वापटहनिर्घोषंशोभनस्त्वब्रवीत्प्रियाम् ॥ ११ ॥ किंकर्तव्यंमया
कांतेदेहिभिक्षांमुशोभने ॥ कृतेनयेनमेसम्यक्जीवितंनविनश्यति ॥ १२ ॥
॥ चंद्रभागोवाच ॥ ॥ मत्पितुर्वैश्मनिविभोभोक्तव्यंनापिकेनचित् ॥ गजैर-
श्वैस्तथाचोष्ट्रैरन्यैःपशुभिरेवच ॥ १३ ॥ तृणमन्नंतथावारिनभोक्तव्यंहरेदिने॥
मानवैश्चकुतःकांतभुज्यतेहरिवासरे ॥ १४ ॥ यदित्वंभोक्ष्यसेकांतततोगेहा-
त्प्रयास्यताम् ॥ एवंविचार्यमनसासुदृढंमानसंकुरु ॥ १५ ॥ ॥ शोभनउ-
वाच ॥ ॥ सत्यमेतत्त्वयैवोक्तंकारिष्येऽहमुपोषणम् ॥ दैवेनविहितंयद्वैततत्तथैव

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

भविष्यति ॥ १६ ॥ इतिदिष्टेमतिकृत्वाचकारव्रतमुत्तमम् ॥ क्षुत्तृषापीडितत-
नुःसबभूवातिदुःखितः ॥ १७ ॥ इतिचिंतयतस्तस्यह्यादित्योऽस्तमगाद्विरिम् ॥
वैष्णवानांनराणांसानिशाहर्षविवर्धिनी ॥ १८ ॥ हरिपूजारतानांचजागरास-
क्तचेतसाम् ॥ बभूवनृपशार्दूलशोभनस्यातिदुःसहा ॥ १९ ॥ रवेरुदयवेला-
यांशोभनःपंचतंगतः ॥ दाहयामासराजातंराजयोग्यैश्चदारुभिः ॥ २० ॥
चंद्रभागानात्मदेहंददाहपितृवारिता ॥ कृत्वौर्ध्वदेहिकंतस्यतस्थौजनकवेश्म-
नि ॥ २१ ॥ शोभनेननृपश्रेष्ठरमाव्रतप्रभावतः ॥ प्राप्तंदेवपुरंरम्यंमंदराचल-
सानुनि ॥ २२ ॥ अनुत्तममनाधृष्यमसंख्येयगुणान्वितम् ॥ हेमस्तंभमयैः
सौधैरत्नवैदूर्यमंडितैः ॥ २३ ॥ स्फटिकैर्विविधाकारैर्विचित्रैरुपशोभितम् ॥

सिंहासनसमारूढः सुश्वेतच्छत्रचामरः ॥ २४ ॥ किरीटकुण्डलयुतो हारकेयूरभूषितः ॥ स्तूयमानश्च गन्धर्वैरप्सरोगणसेवितः ॥ २५ ॥ शोभनः शोभते तत्र देवराडपरो यथा ॥ सोमशर्मेति विख्यातो मुचुकुन्दपुरे वसन् ॥ तीर्थयात्राप्रसंगेन भ्रमन् विप्रो ददर्शितम् ॥ २६ ॥ नृपजामातरं ज्ञात्वा तत्समीपं जगाम सः ॥ आसनादुत्थितः शीघ्रं नमश्चक्रे द्विजोत्तमम् ॥ २७ ॥ चकार कुशलप्रश्नं श्वशुरस्य नृपस्य च ॥ कांतायाश्चन्द्रभागायास्तथैव नगरस्य च ॥ २८ ॥ ॥ सोमशर्मो वाच ॥ ॥ कुशलं वर्तते राजन् श्वशुरस्य गृहे तव ॥ चन्द्रभागा कुशलिनी सर्वतः कुशलं पुरे ॥ २९ ॥ स्ववृत्तं कथ्यतां राजन् आश्चर्यं परमं मम ॥ पुरं विचित्रं रुचिरं नदृष्टं केनचित्कचित् ॥ ३० ॥ एतदाचक्ष्व नृपते कुतः प्राप्तमिदं त्वया ॥ ॥

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

॥ शोभनउवाच ॥ ॥ कार्तिकस्यासितेपक्षेनाम्नाचैकादशीरमा ॥ ३१ ॥
तामुपोष्यमयाप्राप्तं द्विजेंद्रपुरमध्रुवम् ॥ ध्रुवंभवतियेनैवतत्कुरुष्वद्विजोत्तम ॥
३२ ॥ ॥ द्विजेंद्रउवाच ॥ ॥ कथमुवमेतद्विकथं हि भवति ध्रुवम् ॥ तत्त्वं कथय-
राजेंद्र तत्करिष्यामि नान्यथा ॥ ३३ ॥ ॥ शोभनउवाच ॥ ॥ मयैतद्विहि-
तं विप्रश्रद्धाहीनं ब्रूतोत्तमम् ॥ तेनाहमध्रुवं मन्ये ध्रुवं भवति तच्छृणु ॥ ३४ ॥ मुचुकुं-
दस्य दुहिता चंद्रभागा सुशोभना ॥ तस्यैकथयवृत्तांतं ध्रुवमेतद्विष्यति ॥ ३५ ॥
तच्छ्रुत्वाऽथ द्विजवरस्तस्यै सर्वं न्यवेदयत् ॥ श्रुत्वाऽथ सां द्विजवचो विस्मयोत्फुल्ल-
लोचना ॥ ३६ ॥ प्रत्यक्षमथ वास्वप्नस्त्वयै तत्कथ्यते द्विज ॥ ॥ सोमशर्मो वा-
च ॥ ॥ प्रत्यक्षं पुत्रितेकांतो मया दृष्टो महावने ॥ ३७ ॥ देवतुल्यमना धृष्यं

दृष्टंतस्यपुरंमया ॥ अध्रुवंतेनतत्प्रोक्तंध्रुवंभवतितत्कुरु ॥ ३८ ॥ ॥ चंद्रभा-
 गोवाच ॥ ॥ तत्रमांनयविप्रर्षेपतिदर्शनलालसाम् ॥ आत्मनोब्रतपुण्येन
 करिष्यामिपुरंध्रुवम् ॥ ३९ ॥ आवयोर्द्विजसंयोगोयथाभवतितत्कुरु ॥ प्रा-
 प्यतेहिमहत्पुण्यंकृत्वायोगंविमुक्तये ॥ ४० ॥ इतिश्रुत्वासहतयासोमशर्मा
 जगामह ॥ आश्रमंवामदेवस्यमंदराचलसन्निधौ ॥ ४१ ॥ वामदेवोऽशृणो-
 त्सर्ववृत्तांतंकथितंतयोः ॥ अभ्यर्षिचच्चंद्रभागांवेदमंत्रैरथोज्ज्वलाम् ॥ ४२ ॥
 ऋषिमंत्रप्रभावेणविष्णुवासरसेवनात् ॥ दिव्यदेहावभूवासौदिव्यांगतिमवा-
 पह ॥ ४३ ॥ पत्युःसमीपमगमत्प्रहर्षोत्फुल्ललोचना ॥ सहर्षःशोभनोऽतीवदृ-
 ष्टाकांतांसमागताम् ॥ ४४ ॥ समाहूयस्वकेवामेपार्श्वेतांसंन्यवेशयत् ॥ सा-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

चोवाचप्रियंहर्षाच्चंद्रभागाशुभंवचः ॥४५॥ शृणुकांतहितंवाक्यंयत्पुण्यंविद्यते
मयि ॥ अष्टवर्षाधिकाजातायदाऽहंपितृवेश्मनि ॥ ४६ ॥ मयाततःप्रभृतिच
कृतमेकादशीव्रतम् ॥ यथोक्तविधिसंयुक्तंश्रद्धायुक्तेनचेतसा ॥ ४७ ॥ तेन
पुण्यप्रभावेणभविष्यतिपुरंध्रुवम् ॥ सर्वकामसमृद्धंचयावदाभूतसंश्लवम् ॥४८॥
एवंसानृपशार्दूलरमतेपतिनासह ॥ दिव्यभोगादिव्यरूपादिव्याभरणभूषि-
ता ॥ ४९॥ शोभनोऽपितयासार्धैरमतेदिव्यविग्रहः ॥ रमाव्रतप्रभावेणमंदरा-
चलसानुनि ॥ ५० ॥ चिंतामणिसमाहोषाकामधेनुसमाथवा ॥ रमाभिधाना
नृपतेतवाग्रेकथितामया ॥ ५१ ॥ ईदृशंचव्रतंराजन्येकुर्वीतिनरोत्तमाः ॥ ब्र-
ह्महत्यादिपापानिनाशंयांतिनसंशयः ॥ ५२ ॥ एकादशीव्रतानांचपक्षयोरु-

भयोरपि ॥ यथाशुक्ला तथा कृष्णा तिथिभेदं न कारयेत् ॥ ५३ ॥ सेवितैकादशी
 नृणां भुक्तिमुक्तिप्रदायिनी ॥ धेनुः कृष्णा तथा श्वेता उभयोः सहस्रं पयः ॥ ५४ ॥
 तथैव तुल्यफलदं स्मृतमेकादशीव्रतम् ॥ एकादशीव्रतानां च माहात्म्यं शृणुया-
 न्नरः ॥ ५५ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोके महीयते ॥ ५६ ॥ ॥ इति श्री
 ब्रह्मवै० कार्तिककृष्णैकादशीरमामाहात्म्यं समाप्तम् ॥ ॥ अथ कार्तिकशुद्धे-
 कादशीकथा ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ प्रबोधि न्याश्च माहात्म्यं पापघ्नं पुण्यव-
 र्धनम् ॥ मुक्तिप्रदं सुबुद्धीनां शृणुष्व मुनि सत्तम ॥ १ ॥ तावद्भर्जंति विप्रैर्द्रु-
 गाभागीरथीक्षितौ ॥ यावन्नायात्रिपापघ्नी कार्तिके हरिबोधिनी ॥ २ ॥ ताव-
 द्भर्जंति तीर्थानि ह्यासमुद्रं सरांसि च ॥ यावत्प्रबोधिनी विष्णोस्तिथिर्नायातिका-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

तिंकी ॥ ३ ॥ अश्वमेधसहस्राणिराजसूयशतानिच ॥ एकेनैवोपवासेनप्रबो-
धिण्यांलभेन्नरः ॥ ४ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ एकभुक्तेनकिंपुण्यंकिंपुण्यंन-
क्तभोजने ॥ उपवासेनकिंपुण्यंतन्मेब्रूहिपितामह ॥ ५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
एकभुक्तेनजन्मोत्थंनक्तेनद्विजनुर्भवम् ॥ सप्तजन्मभवंपापमुपवासेननश्यति ॥
६ ॥ यदुर्लभंयद्वप्राप्यंत्रैलोक्येनतुगोचरम् ॥ यदप्यप्रार्थितंपुत्रददातिहरि-
वोधिनी ॥ ७ ॥ मेरुमंदरमात्राणिपापान्युग्राणियानितु ॥ एकेनैवोपवासेन
दहतेपापहारिणी ॥ ८ ॥ पूर्वजन्मसहस्रैस्तुयदकर्मउपार्जितम् ॥ जागरेण
प्रबोधिण्यांदहतेतूलराशिवत् ॥ ९ ॥ उपवासंप्रबोधिण्यांयःकरोतिस्वभावतः॥
विधिवन्मुनिशार्दूलयथोक्तंलभतेफलम् ॥१०॥ यथोक्तंसुकृतंयस्तुविधिवत्कुरु-

तेनरः ॥ स्वल्पं मुनिवरश्रेष्ठमेरुतुल्यं भवेत्फलम् ॥ ११ ॥ विधिहीनं तु यः कुर्यात्सुकृतं मेरुमात्रकम् ॥ अणुमात्रं न चाप्नोति फलं धर्मस्य नारद ॥ १२ ॥ संध्याहीने व्रतभ्रष्टेनास्तिके ह्येतु केशठे ॥ नैतेषां तिष्ठते देहे धर्मशास्त्रविदूषके ॥ १३ ॥ परदाररत्ने मूर्खे कृतघ्ने वंचके तथा ॥ धर्मो न तिष्ठते देहे एतेषामपि देहिनाम् ॥ १४ ॥ ब्राह्मणो वापिशूद्रो वा सेवते परयोषितम् ॥ ब्राह्मणीं च विशेषेण चांडालसदृशवुभौ ॥ १५ ॥ स भर्तृकां वा विधवां ब्राह्मणो ब्राह्मणीं यदि ॥ सेवते मुनिशार्दूलसान्वयो याति संक्षयम् ॥ १६ ॥ परदाराभिगमनं कुरुते यो द्विजाधमः ॥ संततिर्न भवेत्तस्य फलं जन्मार्जितं न हि ॥ १७ ॥ गुरुणा सह विप्रैश्च योऽहंकारेण वर्तते ॥ सुकृताद्भ्यते शीघ्रं धनं नाप्नोति संततिम् ॥ १८ ॥ आचारभ्रष्टदेहा-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

नांवृषलीगामिनांसुत ॥ यस्तेनसेव्यमानोऽपिधर्मस्तेषांपराङ्मुखः ॥ १९ ॥
पापिनस्तेनरालोकेसंगतिंपतितैःसह ॥ येकुर्वन्तिनृपश्रेष्ठतेगच्छन्तिमालयं ॥
२० ॥ धर्मोन्नष्टोन्नृणांयेषांस्वागतासनभोजनैः ॥ तेषांवैनश्यतेवत्सकीर्तिरा-
युःप्रजाःसुखम् ॥ २१ ॥ साधूनामपमानंतुयेकुर्वन्तिनराधमाः ॥ त्रिवर्गफल-
हीनास्तेदह्यन्तेनरकाग्निना ॥ २२ ॥ कृत्वाऽवमानंसाधूनांयेहृष्यन्तिनराधमाः॥
वारयन्तिनयेमूढास्तेपश्यन्तिकुलक्षयम् ॥ २३ ॥ आचारभ्रष्टदेहस्यहेतुकस्य
शठस्यच ॥ ददतो जुहुतोवापिगतिस्तस्यनविद्यते ॥ २४ ॥ तस्मान्नत्वाच-
रेत्किंचिदशुभंलोकगर्हितम् ॥ सदाचारवताभाव्यंयथाधर्मोन्नश्यति ॥ २५ ॥
येध्यायन्तिमनोवृत्त्याकरिष्यामःप्रबोधिनीम् ॥ तेषांविलीयतेपापंपूर्वजन्मशतो-

द्रवम् ॥ २६ ॥ समतीतं भविष्यच्च वर्तमानं कुलायुतम् ॥ विष्णुलोकं नयत्या-
 शुप्रबोधिण्यां तु जागरे ॥ २७ ॥ वसन्ति पितरो हृष्टा विष्णुलोकेऽत्यलंकृताः ॥
 विमुक्तानारकैर्दुःखैः पूर्वकर्मसमुद्भवैः ॥ २८ ॥ कृत्वा तु पातकं घोरं ब्रह्महत्या-
 दिकं नरः ॥ कृत्वा तु जागरं विष्णोर्धौ तपापो भवेन्मुने ॥ २९ ॥ दुष्प्राप्यं यत्फ-
 लं विप्रैरश्वमेधादिभिर्मखैः ॥ प्राप्यते तत्सुखेनैव प्रबोधिण्यां तु जागरे ॥ ३० ॥
 आप्तुं सर्वतीर्थेषु दत्वा गाः काञ्चनं महीम् ॥ न तत्फलमवाप्नोति यत्कृत्वा जाग-
 रं हरेः ॥ ३१ ॥ जातः स एव सुकृती कुलं तेनैव पावितम् ॥ कार्तिके मुनिशार्दूल
 कृतायेन प्रबोधिनी ॥ ३२ ॥ यथा ध्रुवं नृणां मृत्युर्धननाशस्तथा ध्रुवम् ॥ इति
 ज्ञात्वा मुनिश्रेष्ठ कर्तव्यं वैष्णवं दिनम् ॥ ३३ ॥ यानि कानि च तीर्थानि त्रैलो-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

क्येसंभवंतिच ॥ तानितस्यगृहेसम्यग्यःकरोतिप्रबोधिनीम् ॥ ३४ ॥ सर्व-
कृत्यंपरित्यज्यतुष्ट्यर्थंचक्रपाणिनः ॥ उपोष्यैकादशींरम्यांकार्तिकेहरिबोधि-
नीम् ॥ ३५ ॥ सज्ञानीसचयोगीचसतपस्वीजितेंद्रियः ॥ भोगोमोक्षश्चत-
स्यास्तिह्युपास्तेहरिबोधिनीम् ॥ ३६ ॥ विष्णुप्रियतराह्येषाधर्मसारस्यदा-
यिनी ॥ सकृदेनीमुपोष्यैवमुक्तिभाक्चभवेन्नरः ॥ ३७ ॥ प्रबोधिनीमुपोषि-
त्वानगर्भेविशतेनरः ॥ सर्वधर्मान्परित्यज्यतस्मात्कुर्वीतनारद ॥ ३८ ॥ कर्म-
णामनसावाचापापंयत्समुपार्जितम् ॥ तत्क्षालयतिगोविंदःप्रबोधिण्यांतुजाग-
रे ॥ ३९ ॥ स्नानंदानंजपोहोमःसमुद्दिश्यजनार्दनम् ॥ नरैर्यत्क्रियतेवत्सप्र-
बोधिण्यांनदक्षयम् ॥ ४० ॥ येऽर्चयंतिनरास्तस्यांभक्त्यादेवंचमाधवम् ॥

समुपोष्यप्रमुच्यंतेपापैस्तेशतजन्मभिः॥४१॥ महाव्रतमिदंपुत्रमहापापौघना-
शनम् ॥ प्रबोधवासरंविष्णोर्विधिवत्समुपोषयेत् ॥ ४२ ॥ व्रतेनानेनदेवेशं
परितोष्यजनार्दनम् ॥ विराजयन्दिशःसर्वाःप्रयातिभवनंहरेः ॥ ४३ ॥ कर्त-
व्येषाप्रयत्नेननरैःकांतिमभीप्सुभिः ॥ द्वादशीद्विपदांश्रेष्ठकार्त्तिकेतुप्रबोधिनी॥
॥ ४४ ॥ बाल्येयच्चार्जितंवत्सयौवनेवार्धकेतथा ॥ शतजन्मकृतंपापंस्वलपं
वायदिवाबहु ॥ ४५ ॥ शुष्कमार्द्रमुनिश्रेष्ठस्वगुह्यमपिनारद ॥ तत्क्षालयति
गोविंदोह्यमामभ्यर्च्यभक्तितः ॥ ४६ ॥ धनधान्यवहापुण्यासर्वपापहरापरा ॥
तामुपोष्यहरेर्भक्त्यादुर्लभंनभवेत्क्वचित् ॥ ४७ ॥ चंद्रसूर्योपरागेचयत्फलंपरि-
कीर्तितम् ॥ तत्सहस्रगुणंप्रोक्तंप्रबोधिण्यांतुजागरात् ॥ ४८ ॥ स्नानंदानंज-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

पोहोमः स्वाध्यायोऽभ्यर्चनं हरेः ॥ तत्सर्वं कोटितुल्यं तु प्रबोधि न्यां तु यत्कृतम् ॥
४९ ॥ जन्मप्रभृतियत्पुण्यं नरेणोपाजितं भवेत् ॥ वृथा भवति तत्सर्वमकृत्वा
कार्तिकं व्रतम् ॥ ५० ॥ अकृत्वानियमं विष्णोः कार्तिकं यः क्षिपेन्नरः ॥ जन्मा-
जितस्य पुण्यस्य फलं नाप्नोति नारद ॥ ५१ ॥ तस्मात्त्वया प्रयत्नेन देवदेवो ज-
नार्दनः ॥ उपासनीयो विप्रेन्द्र सर्वकामफलप्रदः ॥ ५२ ॥ परान्नं वर्जयेद्यस्तु का-
र्तिके विष्णु तत्परः ॥ परान्नं वर्जनाद्वत्सचांद्रायणफलं लभेत् ॥ ५३ ॥ न तथा
तुष्यते यज्ञैर्नानैर्वागजादिभिः ॥ यथाशास्त्रकथालापैः कार्तिके मधुसूदनः ॥
५४ ॥ ये कुर्वन्ति कथां विष्णोर्यैश्शृण्वन्ति समाहिताः ॥ श्लोकार्थं श्लोकमेकं वा कार्ति-
के गोशतं फलम् ॥ ५५ ॥ सर्वधर्मान्परित्यज्य कार्तिके केशवाग्रतः ॥ शास्त्राव-

धारणंकार्यं प्रोक्तव्यंचसदामुने ॥ ५६ ॥ श्रेयसांलोभवुद्धयावायःकरोतिहरेः
 कथाम् ॥ कार्तिकेमुनिशार्दूलकुलानांतारयेच्छतम् ॥ ५७ ॥ नित्यंशास्त्रविनोदे-
 नकार्तिकंयःक्षिपेन्नरः ॥ निर्दहेत्सर्वपापानियज्ञायुतफलंलभेत् ॥ ५८ ॥ नि-
 यमेननरोयस्तुशृणुतेवैष्णवीकथाम् ॥ कार्तिकेतुविशेषेणगोसहस्रफलंलभेत् ॥
 ५९ ॥ प्रबोधवासरेविष्णोःकुरुतेयोहरेःकथाम् ॥ सप्तद्वीपवतीदानेतत्फलंल-
 भतेमुने ॥ ६० ॥ श्रुत्वाविष्णुकथांदिव्यांयेऽर्चयंतिकथाविदम् ॥ स्वशक्त्या
 मुनिशार्दूलतेषांलोकाःसनातनाः ॥ ६१ ॥ ब्रह्मणोवचनंश्रुत्वानारदःपुनरब्र-
 वीत् ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ विधानंब्रूहिमेस्वामिन्नेकादश्याःसुरोत्तम ॥
 ६२ ॥ चीर्णेनयेनभगवन्यादृशंफलमाप्नुयात् ॥ नारदस्यवचःश्रुत्वाब्रह्मावच-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

नमब्रवीत् ॥ ६३ ॥ ब्राह्मेमुहूर्तेचोत्थायहोकादश्यां द्विजोत्तम ॥ स्नानंचैवप्रक-
र्तव्यंदंतधावनपूर्वकम् ॥ ६४ ॥ नद्यांतडागेकूपेवावाप्यांगेहेतथैवच ॥ केश-
वश्चैवसंपूज्यः कथायाः श्रवणंतथा ॥ ६५ ॥ नियमार्थेमहाभागइमंमंत्रमुदीर-
येत् ॥ एकादश्यांनिराहारःस्थित्वाऽहनिपरेह्यहम् ॥ ६६ ॥ ॥ भोक्ष्यामि
पुंडरीकाक्षशरणंमेभवाच्युत ॥ अमुंमंत्रंसमुच्चार्यदेवदेवस्यचक्रिणः ॥ ६७ ॥
भक्तिभावेनतुष्टाह्युपवासंसमर्पयेत् ॥ रात्रौजागरणंकार्यंदेवदेवस्यसन्निधौ ॥
६८ ॥ गीतंनृत्यंचवाद्यंचतथाकृष्णकथांमुने ॥ यःकरोतिसपुण्यात्मात्रैलोक्यो-
परिसंस्थितः ॥ ६९ ॥ बहुपुष्पैर्बहुफलैःकर्पूरागरुकुंकुमैः ॥ हरेःपूजाविधा-
तव्याकार्तिक्यांबोधवांसरे ॥ ७० ॥ वित्तशाठ्यंनकर्तव्यंसंप्राप्तेहरिवासरे ॥

यस्मात्पुण्यमसंख्यातंप्राप्यतेमुनिसत्तम ॥ ७१ ॥ फलैर्नानाविधैर्दिव्यैःप्रबो-
धिन्यांतुजाभू ॥ शंखतोयंसमादायह्यर्घोदेयोजनार्दने ॥ ७२ ॥ यत्फलंस-
र्वतीर्थेषुसर्वदानेषुयत्फलम् ॥ तत्फलंकोटिगुणितंदत्वाऽर्घबोधवासरे ॥ ७३ ॥
अगस्त्यकुसुमैर्देवपूजयेद्योजनार्दनम् ॥ देवेन्द्रोऽपिमुनिश्रेष्ठकरोतिकरसंपुटम् ॥
७४ ॥ नतत्करोतिविप्रेन्द्रतपसातोषितोहरिः ॥ यत्करोतिहर्षिकेशोमुनिपुष्पै-
रलंकृतः ॥ ७५ ॥ बिल्वपत्रैश्चयेकृष्णंकार्तिकेकालिवर्धन ॥ पूजयन्तिमहाभ-
क्त्यामुक्तिस्तेषांमयोदिता ॥ ७६ ॥ तुलसीदलपुष्पैश्चपूजयन्तिजनार्दनम् ॥
कार्तिकेसकलंवत्सपापंजन्मायुतंदहेत् ॥ ७७ ॥ दृष्टास्पृष्टाऽथवाध्याताकीर्ति-
तानमितास्तुता ॥ रोपितासिंचितानित्यंपूजितातुलसीशुभा ॥ ७८ ॥ नव-

॥ एकादशीमाहात्म्यं ॥

धातुलसीभक्तियेकुर्वेतिदिनेदिने ॥ युगकोटिसहस्राणितेवसंतिहरेर्गृहे ॥ ७९ ॥
रोपितातुलसीयावत्कुरुतेमूलविस्तरम् ॥ तावद्युगसहस्राणितनोतिमुकृतंमु-
ने ॥ ८० ॥ यावच्छाखाप्रशाखाभिर्बीजपुष्पदलैर्मुने ॥ रोपितातुलसीपुंभिर्वर्ध-
तेवसुधातले ॥ ८१ ॥ कुलेतेषांतुयेजातायेभविष्यंतियेगताः ॥ आकल्पयुग-
साहस्रंतेषांवासोहरेर्गृहे ॥ ८२ ॥ कदंबकुसुमैर्देवयेऽर्चयंतिजनार्दनम् ॥ तेषां
यमालयंनैवप्रसादाच्चक्रपाणिनः ॥ ८३ ॥ दृष्ट्वाकदंबकुसुमंप्रीतोभवतिकेश-
वः ॥ किंपुनः पूजितोविप्रसर्वकामप्रदोहरिः ॥ ८४ ॥ यःपुनःपाटलापुष्पैर्वसंते-
गरुडध्वजम् ॥ अर्चयेत्परयाभक्त्यामुक्तिभागीभवेद्विसः ॥ ८५ ॥ बकुलाशोक-
कुसुमैर्येऽर्चयंतिजगत्पतिम् ॥ विशोकस्तिभविष्यंतियावच्चंद्रदिवाकरौ ॥

८६ ॥ येऽर्चयन्तिजगन्नाथंकरवीरैःसितासितैः ॥ चतुर्युगानिविप्रैन्द्रप्रीतोभव-
 तिकेशवः ॥ ८७ ॥ मंजरीसहकारस्यकेशवोपरियेनराः ॥ यच्छन्ति तेमहाभा-
 गागोकोटिफलभागिनः ॥ ८८ ॥ दूर्वांकुरैर्हरैर्यस्तुपूजांकालेप्रयच्छति ॥ पूजा-
 फलंशतगुणंसम्पद्गाप्नोतिमानवः ॥ ८९ ॥ शमीपत्रैस्तुयेदेवंपूजयन्तिसुखप्रद-
 म् ॥ यममार्गोमहाघोरोनिस्तीर्णस्तैस्तुनारद ॥ ९० ॥ वर्षांकालेतुदेवेशंकु-
 सुमैश्चंपकोद्भवैः ॥ येऽर्चयन्तिनतेमर्त्याःसंसरेयुःपुनर्भवे ॥ ९१ ॥ कुंभीपुष्पंतु
 विप्रर्षेयेयच्छन्तिजनार्दनेम् ॥ सुवर्णफलमात्रंतेलमतेवैफलंमुने ॥ ९२ ॥
 सुवर्णकेतकीपुष्पंयोददातिजनार्दने ॥ कोटिजन्मार्जितंपापंदहतेगरुडध्वजः ॥
 ९३ ॥ कुंकुमारुणवर्णांचगंधाढ्यांशतपत्रिकम् ॥ योददातिजगन्नाथेश्वेत-

द्वीपालयेवसेत् ॥ ९४ ॥ एवंसंपूज्यरात्रौचकेशवंभुक्तिमुक्तिदम् ॥ प्रातरुत्था-
यचब्रह्मन्गत्वातुसजलांनदीम् ॥ ९५ ॥ तत्रस्नात्वाजपित्वाचकृत्वापूर्वाह्निकीः
क्रियाः ॥ गृहेगत्वाचसंपूज्यःकेशवोविधिवन्नरैः ॥ ९६ ॥ व्रतस्यपूरणार्थाय
ब्राह्मणान्भोजयेत्सुधीः ॥ क्षमापयेच्चशिरसाभक्तियुक्तेनचेतसा ॥ ९७ ॥
गुरुपूजाततःकार्थभोजनाच्छादनादिभिः ॥ दक्षिणागौश्वदातव्यातुष्ट्यर्थंच-
क्रपाणिनः ॥ ९८ ॥ भूयसीचैवदातव्याब्राह्मणेभ्यःप्रयत्नतः ॥ नियमश्चैव
संत्याज्योब्राह्मणाग्रेप्रयत्नतः ॥ ९९ ॥ कथयित्वाद्विजेभ्यस्तुदद्याच्छ-
त्तयाचदक्षिणाम् ॥ नक्तभोजीनरोराजन्ब्राह्मणान्भोजयेच्छुभान् ॥ १०० ॥
अयाचितेवलीवर्देसहिरण्यंप्रदापयेत् ॥ अमांसाशीनरोयस्तुप्रददेद्भांसद-

क्षिणाम् ॥ १ ॥ धात्रीस्त्रायीनरोदयोदधिमाक्षिकमेवच ॥ फलानां
नियमेराजन्फलदानंसमाचरेत् ॥ २ ॥ तैलस्थानेघृतं देयं घृतस्थानेपयःस्मृ-
तम् ॥ धान्यानांनियमेराजन्दीयं तेशालितंडुलाः ॥ ३ ॥ दद्याद्भूशयनेश-
य्यांसतुलांसपाच्छदाम् ॥ पत्रभोजीनरोराजनभाजनंघृतसंयुतम् ॥ ४ ॥
मौनेघंटांतिलांश्चैवसहिरण्यंप्रदापयेत् ॥ दंपत्योर्भोजनं देयं निःस्नेहंसर्पिसात्कृ-
तम् ॥ ५ ॥ धारणेचस्वकेशानामादर्शंदापयेद्बुधः ॥ उपानहौप्रदातव्येउपा-
नत्परिवर्जने ॥ ६ ॥ लवणस्यचसंत्यागेशर्करांचप्रदापयेत् ॥ नित्यंदीप-
प्रदोयस्तुविष्णोर्वाविबुधालये ॥ ७ ॥ सदीपंसघृतंताम्रंकांचनंवादशायुतम् ॥
प्रदद्याद्विष्णुभक्तायसंपूर्णव्रतहेतवे ॥ ८ ॥ एकांतरोपवासेतुकुंभानष्टौप्रदाप-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

येत् ॥ सवस्त्रान्कांचनोपेतान्सर्वान्सालंकृतान्शुभान् ॥ ९ ॥ सर्वेषामप्यला-
भेतुयथोक्तकरणंविना ॥ द्विजवाक्यंस्मृतंराजन्संपूर्णव्रतसिद्धिदम् ॥ १० ॥
नत्वाविसर्जयेद्विप्रान्ततोभुंजीतचस्वयम् ॥ यत्त्यक्तंचतुरोमासान्समाप्तिंतस्य
चाचरेत् ॥ ११ ॥ एवंयआचरेत्पार्थसोऽनंतफलमाप्नुयात् ॥ अवसानेतुरा-
जेंद्रवासुदेवपुरंजयेत् ॥ १२ ॥ यश्चाविघ्नंसमाप्यैवंचातुर्मास्यव्रतंनृप ॥ स
भवेत्कृतकृत्यस्तुनपुनर्मानुषोभवेत् ॥ १३ ॥ एतत्कृत्वामहीपालपरिपूर्णंव्रतं
भवेत् ॥ व्रतवैकल्यमासाद्यह्यंधःकुष्ठीप्रजायते ॥ १४ ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातं
यत्पृष्ठोऽहमिहत्वया ॥ पठनाच्छ्रवणाद्वापिलभेद्गोदानजंफलम् ॥ १५ ॥ ॥
॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेकार्तिकशुक्लैकादशीप्रबोधिनिमाहात्म्यंसमाप्तम् ॥ ६ ॥

॥ अथाधिकशुक्लैकादशीकथा ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ मलिम्लुचस्य
 मासस्यकार्वाणैकादशीभवेत् ॥ किं नामकोविधिस्तस्याः कथयस्व जनार्दन ॥
 १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ मलमासस्ययापुण्याप्रोक्तानाम्नाच
 पद्मिनी ॥ सापोषिताप्रयत्नेनपद्मनाभपुरंनयेत् ॥ २ ॥ मलमासेम-
 हापुण्याकीर्तिताकल्मषापहा ॥ तस्याःफलंकथयितुंनशक्तश्चतुराननः ॥
 ॥ ३ ॥ नारदायपुराप्रोक्तंविधिनाव्रतमुत्तमम् ॥ पद्मिन्याः पापराशि-
 घ्नंभुक्तिमुक्तिफलप्रदम् ॥ ४ ॥ श्रुत्वावाक्यंमुरारेस्तुप्रोवाचातिमुदा-
 न्वितः ॥ युधिष्ठिरोजगन्नाथंविधिंप्रच्छधर्मवित् ॥ ५ ॥ श्रुत्वाराराजस्तुवच-
 नंप्रित्युत्फुल्लंबुजेक्षणः ॥ शृणुराजन्प्रवक्ष्यामिमुनीनामप्यगोचरम् ॥ ६ ॥

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

दशमीदिवसेप्राप्तेव्रतारंभोविधीयते ॥ कांस्यमांसमसूराश्चचणकाःकोद्रवास्त-
था ॥ ७ ॥ शाकमधुपरान्नंचदशम्यांदशवर्जयेत् ॥ हविष्यान्नंचभुंजीत
अक्षारलवणंतथा ॥ ८ ॥ भूमिशायीब्रह्मचारीभवेच्चदशमीदिने ॥ एकादशी-
दिनेप्राप्तेप्रातरुत्थायसादरम् ॥ ९ ॥ विधायचमलोत्सर्गनकुर्याद्विंशधावनम् ॥
कृत्वाद्वादशगंडूषान्शुचिर्भूत्वासमाहितः ॥ १० ॥ सूर्योदयेशुभेतीर्थेस्नानार्थं
प्रव्रजेत्सुधीः ॥ गोमयमृत्तिकांगूह्यतिलान्दर्भान्शुचिस्तथा ॥ ११ ॥ चूर्णे-
रामलकीभूतैर्विधिनास्नानमाचरेत् ॥ उद्धृतासिवराहेणकृष्णेनशतबाहुना ॥
१२ ॥ मृत्तिकैर्ब्रह्मदत्तासिकाश्यपेनाभिमंत्रिता ॥ त्वमेकुरूपवित्रांगलग्नानेत्रे
शिरोरुहे ॥ १३ ॥ हरिपूजनयोग्यंमामृत्तिकेकुरुतेनमः ॥ सर्वौषधिसमुत्पन्नं

गवोदरमधिष्ठितम् ॥ १४ ॥ पवित्रकरणभूमेर्मापावयतुगोमयम् ॥ ब्रह्मष्ठी-
वनसंभूताधात्रीभुवनपावनी ॥ १५ ॥ संस्पृष्टापावयांगमेनिर्मलंकुरुतेनमः ॥
देवदेवजगन्नाथशंखचक्रगदाधर ॥ १६ ॥ देहिविष्णोममानुज्ञांतवतीर्था-
वगाहने ॥ वाष्पणांश्चजपेन्मंत्रान्स्नानंकुर्याद्विधानतः ॥ १७ ॥ गंगादितीर्थं
संस्मृत्ययत्रकुत्रजलाशये ॥ पश्चात्संमार्जयेद्वात्रविधिनानृपसत्तम ॥ १८ ॥
मुखेपृष्ठेचहृदयेबाह्वोःशिरसिचाप्यधः ॥ परिधायसुखंवासःशुक्लंशुचिह्यखांडि-
तम् ॥ १९ ॥ ततःकुर्याद्धरेःपूजांमहापापंविनश्यति ॥ संध्यामुपास्यविधिना
तर्पयित्वापितृन्सुरान् ॥ २० ॥ हरेर्मंदिरमागम्यपूजयेत्कमलापतिम् ॥
स्वर्णमाषंकृतं देवं राधिकासहितं हरिम् ॥ पार्वत्या सहितं देवं पूजयेद्विधिपूर्वकम् ॥

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

२१ ॥ कुंभोपरिन्यसेद्देवंताम्रपात्रेऽथमृन्मये ॥ दिव्यवस्त्रसमायुक्तेदिव्यगंधा-
नुवासिते ॥ २२ ॥ तस्योपरिन्यसेत्पात्रंताम्रंरौप्यंहिरण्मयम् ॥ तस्मिन्
संस्थापयेद्देवंविधिनापूजयेत्ततः ॥ २३ ॥ संस्थाप्यसलिलैःश्रेष्ठैर्गंधधूपाधि-
वासितैः ॥ चंदनागरुकर्पूरैःपूजयेद्देवमीश्वरम् ॥ २४ ॥ नानाकुसुमकस्तरी-
कुंकुमेनसितांबुजैः ॥ तत्कालजातैःकुसुमैःपूजयेत्परमेश्वरम् ॥ २५ ॥ नैवैद्यै-
र्विविधैःशक्त्यात्थानीराजनादिभिः ॥ धूपैर्दीपैःसकर्पूरैःपूजयेत्केशवंशिवम् ॥
२६ ॥ नृत्यंगीततदग्रेतुकुर्याद्भक्तिपुरःसरम् ॥ नालपेत्पतितान्पापान्तस्मिन्नह-
निनस्पृशेत् ॥ २७ ॥ नानृतंहिवदेद्वाक्यंसत्यपुतंवचोवदेत् ॥ रजस्वलांनस्पृ-
शेत्तननिंदेद्ग्राह्यणंगुरुम् ॥ २८ ॥ पुराणंपुरतौविष्णोःशृणुयात्सहवैष्णवैः ॥

निर्जलासाधकतव्यायाचशुक्लेमलिम्लुचे ॥ २९ ॥ जलपानेनवाकुर्याद्दुग्धा-
 हारेणनान्यथ ॥ रात्रौजागरणंकुर्याद्दीतवादित्रसंयुतम् ॥ ३० ॥ प्रथमेप्रहरे
 पूजानारिकेलार्घ्यमुत्तमम् ॥ द्वितीयेश्रीफलैश्चैवतृतीयेबीजपूरकैः ॥ ३१ ॥
 चतुर्थेपूजयेत्पूगेर्गैरिगैश्चविशेषतः ॥ प्रथमेप्रहरेपुण्यमग्निष्टोमस्यजायते ॥
 ३२ ॥ द्वितीयेवाजपेयस्यतृतीयेहयमेधजम् ॥ चतुर्थेराजसूयस्यजाग्रतोजा-
 यतेफलम् ॥ ३३ ॥ नातःपरतरंपुण्यंनातःपरतरामखाः ॥ नातःपरतराविद्या
 नातःपरंतरंतपः ॥ ३४ ॥ पृथिव्यांयानितीर्थानिक्षेत्राण्यायतनानिच ॥ त-
 त्सनातानिचदृष्टानियेनाकारिहरेर्व्रतम् ॥ ३५ ॥ एवंजागरणंकुर्याद्वावत्सूर्यो-
 दयोभवेत् ॥ सूर्योदयेशुभेतीर्थेगत्वास्नानंसमाचरेत् ॥ ३६ ॥ स्नात्वैवागत्य

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

भावेनपूजयेद्देवमीश्वरम् ॥ पूर्वोदितेनविधिनाभोजयेद्ब्राह्मणान्शुभान् ॥ ३७ ॥
कुंभादिकंचयत्सर्वंप्रतिमांकेशवस्यच ॥ पूजयित्वाविधानेनब्राह्मणायसमर्पये-
त् ॥ ३८ ॥ एवंविधंव्रतंयोवैकुरुतेभुविमानवः ॥ सफलंजायतेतस्यव्रतंमुक्ति-
फलप्रदम् ॥ ३९ ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंयत्पृष्ठोऽहंत्वयाऽनघ ॥ मलिम्लुचस्य
मासस्यशुक्लायात्रिधिमुत्तमम् ॥ ४० ॥ व्रतानितेनचीर्णानिसर्वाणिनृपनंदन ॥
पद्मिन्याःप्रीतिसुकोयःकुरुतेव्रतमुत्तमम् ॥ ४१ ॥ कृष्णायामलमासस्यविधि-
स्तस्यापितादशः ॥ परमासातुविज्ञेयासर्वपापक्षयंकरी ॥ ४२ ॥ अत्रतेकथ-
यिष्यामिकथामेकांमनोरमाम् ॥ नारदायपुलस्त्येनविस्तरेणनिवेदिताम् ॥
४३ ॥ कार्त्तवीर्येणकारायांनिक्षिप्तंवीक्ष्यग्राहणम् ॥ विमोचितःपुलस्त्येनयाच-

यिवामहीपतीम् ॥ ४४ ॥ तदाश्चर्यं तदाश्रुत्वानारदो दिव्यदर्शनः ॥ पप्रच्छ
 च यथाभक्त्य पुलस्त्यं मुनिपुंगवम् ॥ ४५ ॥ दशाननेन विजिताः सर्वे देवाः
 सवासवाः ॥ कार्तवीर्येण विजितः कथं रणविशारदः ॥ ४६ ॥ नारदस्य वचः
 श्रुत्वा पुलस्त्यो मुनिमब्रवीत् ॥ शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि कार्तवीर्यसमुद्भवम् ॥ ४७ ॥
 पुरा त्रेतायुगे राजन्माहिष्मत्यां बृहत्तरः ॥ हैहयानां कुले जातः कृतवीर्यो महीप-
 तिः ॥ ४८ ॥ सहस्रं प्रमदास्तस्य नृपस्य प्राणवल्लभाः ॥ न तासां तनयं कंचिल्लभे
 राज्यधुरंधरम् ॥ ४९ ॥ यजन् देवान् पितृन् सिद्धान् प्रचिकित्सान् बृहत्तरान् ॥
 तेषां वाक्याद्गतं कुर्वन्नलब्धस्तनयस्तदा ॥ ५० ॥ सुतं विना तदाराज्यं न सुखाय
 महीपते ॥ क्षुधितस्य यथा भोगान् भवन्ति सुखप्रदाः ॥ ५१ ॥ विचार्य चित्ते नृपतिस्त-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

पस्तप्तुं मनोदधे ॥ तपसैव सदा सिद्धिर्जायते मनसेप्सिता ॥ ५२ ॥ इत्युक्त्वा
सहभार्यश्च चीरवासाजटाधरः ॥ तपस्तप्तुं गृहं न्यस्य सविचार्य सुमंत्रिणे ॥ ५३ ॥
निर्गतं नृपतिं वीक्ष्य पद्मिनी प्रमदोत्तमा ॥ हरिश्चंद्रस्य तनया इक्ष्वाकुकुलसंभवा ॥
५४ ॥ पतिव्रता प्रियं दृष्ट्वा तपस्तप्तुं कृतोद्यमम् ॥ भूषणानि परित्यज्य चीरमेकं
समाश्रयत् ॥ ५५ ॥ जगाम पतिना सार्द्धं पर्वते गंधमादने ॥ गत्वा तत्र तपस्ते-
पे वर्षाणामयुतं नृपः ॥ ५६ ॥ नलेभे तनयं राज्ये ध्यायन् देवं गदाधरम् ॥ अ-
स्थिस्त्रायुमयं कांतं दृष्ट्वा सा प्रमदोत्तमा ॥ ५७ ॥ अनुसूयां महासाध्वीं प्रपच्छ
विनयान्विता ॥ भर्तुः प्रतपतः सा धिवर्षाणामयुतं गतम् ॥ ५८ ॥ तथापि न
प्रसन्नोऽभूत् केशवः कष्टनाशनः ॥ व्रतं मम मूढाभागे कथयस्व यथा तथम् ॥ ५९ ॥

येन प्रसन्नो भगवान्मम भक्त्या प्रजायते ॥ येन मे जायते पुत्रश्च क्वत्ती बृहत्तरः ॥
 ॥ ६० ॥ श्रुत्वा तस्यास्तु वचनं पतिव्रतपरायणा ॥ यं प्रव्रजंतं नृपतिं स्वयं प्रव्रा-
 जदीक्षितम् ॥ ६१ ॥ तदा प्रोवाच संहृष्टा पद्मिनी पद्मलोचनाम् ॥ स्नात्वा म-
 लिम्लुचे सुभ्रुमासौ द्वादशसंमतम् ॥ ६२ ॥ त्रिंशदिनैश्च भवति मासः पूर्णः शुभा-
 नने ॥ तन्मध्ये द्वादशी युगं पद्मिनी परमा तथा ॥ ६३ ॥ उपोष्य तत्प्रकर्तव्यं
 विधिना जागरैः समम् ॥ शीघ्रं प्रसन्नो भगवान्भविष्यति सुतप्रदः ॥ ६४ ॥ इ-
 त्युक्त्वा कथयत् सर्वं मया पूर्वोदितं नृप ॥ विधिं व्रतस्य विधिवत्प्रसन्ना कर्दमांगजा ॥
 ॥ ६५ ॥ श्रुत्वा व्रतविधिं सर्वं यथोक्तमनुसूयया ॥ चक्रे चार्वंगी तत्सर्वं पुत्रप्राप्ति-
 मभीप्सती ॥ ६६ ॥ एकादश्यां निराहारा सदा जाता च निर्जला ॥ जागरेण

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

युतारात्रौगीतनृत्यसमन्विता ॥ ६७ ॥ पूर्णेत्रतेचवैशीघ्रंप्रसन्नःकेशवःस्वयम् ॥
वभाषेगरुडारूढोवरंवरयशोभने ॥ ६८ ॥ श्रुत्वावाक्यंजगद्धातुःस्तुत्वाप्रीत्या
शुचिस्मिता ॥ ययाचेऽद्यवरंब्रूहिममभर्तुर्बृहत्तरम् ॥ ६९ ॥ पद्मिन्यास्तद्वचः
श्रुत्वाकृष्णःप्रीतःप्रियंवदाम् ॥ त्वयाऽहंतोषितोभद्रेप्रत्युवाचजनार्दनः ॥ ७० ॥
मल्लिभुचश्वमासीऽसौनान्योमेप्रीतिदायकः ॥ तन्मध्येकादशीरम्याममप्रीति-
विवर्धना ॥ ७१ ॥ सात्वयोपोषितासुभ्रुयथोक्तविधिनाशुभे ॥ तेनत्वयाप्रस-
न्नोऽहंकृतोऽस्मिसुभगान्निभे ॥ ७२ ॥ तवभर्तुःप्रदास्यामिवरंयन्मनसेप्सितम् ॥
इत्युक्त्वानृपतिंप्राहविष्णुर्विश्वार्तिनाशनः ॥ ७३ ॥ वरंवरयराजेंद्रयत्तेमनसि
कांक्षितम् ॥ संतोषितोऽहंप्रिययातवसिद्धिचिकीर्षया ॥ ७४ ॥ श्रुत्वातद्वचनं

विष्णोः प्रसन्नो न पसत्तमः ॥ वव्रे सुतं महाबाहुं सर्वलोकनमस्कृतम् ॥ ७५ ॥
 न देवैर्मानुषैर्ना गैर्दत्त्यदानवराक्षसैः ॥ जेतुं शक्यो जगन्नाथविना त्वां मधुसूदन ॥
 ७६ ॥ इत्युक्तो बाढमित्युक्त्वा तत्रैवांतरधीयत ॥ नृपोऽपि सुप्रसन्नात्मा हृष्टः पुष्टः
 प्रियायुतः ॥ ७७ ॥ समायात्स्वपुरं रम्यं नरनारीमनोरमम् ॥ स पद्मिण्यां सुतं
 लेभे कार्तवीर्यं महाबलम् ॥ ७८ ॥ न तेन सदृशः कश्चिन्निषु लोकेषु मानवः ॥ त-
 स्मात्पराजितः संख्ये रावणो दशकंधरः ॥ ७९ ॥ न तं जेतुं समर्थोऽस्ति त्रिषु लोके-
 षु कश्चन ॥ विना नारायणं देवं चक्रपाणिं गदाधरम् ॥ ८० ॥ न त्वया विस्मयः कार्यो
 रावणस्य पराजये ॥ मलिम्लुचप्रसादेन पद्मिण्याश्चाप्युपोषणात् ॥ ८१ ॥ दत्तो
 देवाधिदेवेन कार्तवीर्यो महाबलः ॥ इत्युक्त्वा प्रययौ विप्रः प्रसन्नेनांतरात्मना ॥ ८२ ॥

॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं यत्पृष्टोऽहं तवानघ ॥ मलिम्लुचस्य
 मासस्य शुक्लायाः संभवो महान् ॥ ८३ ॥ ये करिष्यन्ति मनुजास्ते यास्यन्ति हरेः पदम् ॥
 त्वमेवं कुरु राजेंद्र यदि चेष्टमभिप्ससि ॥ ८४ ॥ केशवस्य वचः श्रुत्वा धर्मराजोऽतिह-
 र्षितः ॥ चक्रे ब्रतं विधानेन बन्धुभिः परिवारितः ॥ ८५ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ एतत्ते
 सर्वमाख्यातं यत्पृष्टोऽहं पुरा द्विज ॥ पुण्यं पवित्रं परमं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥
 ॥ ८६ ॥ एवं विद्येऽपि ब्रतं मनुष्या भक्त्या करिष्यन्ति मलिम्लुचस्य ॥ उपोषि-
 ता यैस्तु सुखप्रदा त्रीयास्तु पक्षे भुविते पि धन्याः ॥ ८७ ॥ श्रोष्यन्ति ये तस्य वि-
 धिं समग्रं तेऽप्यंशभाजामनुजाः प्रशस्ताः ॥ ये वै पठिष्यन्ति कथां समग्रां ते वै गमि-
 ष्यन्ति हरेर्निवासम् ॥ ८८ ॥ ॥ इत्यधिकशुक्लैकादशीकथा समाप्ता ॥ ॥

॥ अथाधिककृष्णैकादशीकथा ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ मलिम्लुचस्य
 मासस्यकृष्णाकाकथ्यन्तेविभो ॥ किंनामकोविधितस्याःकथयस्वजगत्पते ॥१॥
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ परमेतिसमाख्यातापवित्रापापहारका ॥ भुक्तिभुक्तिप्र-
 दानूणांस्त्रीणांचपियुधिष्ठिर ॥ २ ॥ पूर्वोक्तविधिनाकार्याशुक्लायाःसदृशेनवै ॥
 पूजयेत्परयाभक्त्यानाम्नादेवंनरोत्तमम् ॥ ३ ॥ अत्रतेकथयिष्यामिकथामेतां
 मनोरमाम् ॥ कांपिल्यनगरेजातांमुनीनामग्रतःश्रुताम् ॥ ४ ॥ आसीद्विज-
 वरःकश्चित्सुमेधानामधार्मिकः॥ तस्यपत्नीपवित्रारख्यापातिव्रत्यपरायणा ॥५॥
 कर्मणाकेनचिद्विप्रोधनधान्यविवर्जितः ॥ नक्कापिलभतेभिक्षांयाचन्नपिनरा-
 न्वहून् ॥ ६ ॥ नभोज्यंलभतेतादृक्नवस्त्रंनैवमंडनम् ॥ रूपयौवनमाधुर्यं

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

नारीशुश्रूषतेपतिम् ॥ ७ ॥ अतिथिंपूजयेत्क्वापितदासाक्षुधितागृहे ॥ तिष्ठ-
त्येवविशालाक्षीमम्लानमुखपंकजाम् ॥ ८ ॥ विलोक्यभार्यासुदतीं कर्शंतीं
स्वकलेवरम् ॥ नभर्तारं क्वचिच्चैवनास्त्यन्नमितिभाषते ॥ ९ ॥ विचार्यब्रा-
ह्मणश्चित्तेभार्यायाःप्रेमबंधनम् ॥ निंदन्भाग्यंस्वकंविप्रःप्रोचेवाक्यंप्रियंवदा-
म् ॥ १० ॥ कां कुरोमि किंकार्येनमया लभ्यते धनम् ॥ याचयामिनरान्भ-
व्यान्नयच्छंतिचमधनम् ॥ ११ ॥ किंकरोमेकगच्छामित्वंमेकथयशोभने ॥
विनाधनेनसुश्रोणिगृहैर्कुर्येनसिध्यति ॥ १२ ॥ देह्याज्ञांपरदेशायगच्छामि
धनलब्धये ॥ तस्मिन्देशेचयद्भाव्यंभाग्यंतत्रैवलभ्यते ॥ १३ ॥ उद्यमेन
विनासिद्धिःकर्मणानोपलभ्यते ॥ तस्माद्बुधाःप्रशंसंतिसर्वथैवशुभोद्यमम् ॥

१४ ॥ श्रुत्वाकांतस्यवचनंसाश्रुनेत्राविचक्षणा ॥ प्रोवाचप्रांजलिर्भूत्वाविन-
यानतकंधरा ॥ १५ ॥ त्वुक्तोनास्तिमुविज्ञातात्वयाऽऽज्ञप्ताब्रवीम्यहम् ॥ हितै-
षिणोनराब्रूयुःशश्वत्साधुह्यसाध्वपि ॥ १६ ॥ पूर्वदत्तंहिलभ्येतयत्रकुत्रमही-
तले ॥ विनादान्निलभ्येतमेरौकनकपर्वते ॥ १७ ॥ पूर्वदत्ताहियाविद्यापूर्व-
दत्तंहियद्धनम् ॥ पूर्वदत्ताहियाभूमिरिहजन्मनिलभ्यते ॥ १८ ॥ यद्वात्रालि-
खितंभालेतत्तत्रैवहिलभ्यते ॥ विनादत्तेनकिंक्वापिलभ्यतेनैवकिंचन ॥ १९ ॥
पूर्वजन्मनिविप्रेन्द्रनमयानत्वयाक्वचित् ॥ सत्पात्राणांकरेदत्तंस्वलपंभर्यपियद्ध-
नम् ॥ २० ॥ इहदेशेपरेवापिदत्तंसर्वत्रलभ्यते ॥ अन्नमात्रंतुविश्वेशोविनाद-
त्तेनयच्छति ॥ २१ ॥ तस्मादत्रैवविप्राग्न्यस्थातव्यंभवतामया ॥ भवद्वि-

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

नानतिष्ठामिक्षणमात्रं महामुने ॥ २२ ॥ नमातानपिताभ्रातानश्वश्रुःश्वशु-
रोजनः ॥ न सत्कुर्वीति तांकेपि स्वजनाश्वपरेकुतः ॥ २३ ॥ भर्तृहीनां विनिंदं-
ति दुर्भगेति वदंति ताम् ॥ तस्मादत्र स्थिरो भूत्वा विहरस्व यथा सुखम् ॥ २४ ॥
भवतो भाग्ययोगेन प्राप्तिश्चात्र भविष्यति ॥ श्रुत्वा तस्यास्तु वचनं स्थितस्तत्र
विचक्षणः ॥ २५ ॥ तावत्तत्र समायातः कौण्डिन्यो मुनिस्ततः ॥ दृष्ट्वा समागतं
हृष्टः सुमेधा द्विजस्ततः ॥ २६ ॥ स भार्यः सहसोत्थाय ननाम शिरसाऽसकृत् ॥
धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽरिः सफलं जीवितं मम ॥ २७ ॥ यद्दृष्टोऽसि महद्भाग्या-
दित्युवाच मुनीश्वरम् ॥ दत्त्वा सुविष्टरं तस्मै पूजयामास तं द्विजम् ॥ २८ ॥ भो-
जयित्वा विधानेन पप्रच्छ प्रमदोत्तमा ॥ त्रिद्वन्केन प्रकारेण दारिद्र्यस्य क्षयो भवे-

त् ॥ २९ ॥ विनादत्तंकथंलभ्येद्धनंविद्यांकुटुंबिनीम् ॥ मांमेभर्तापरित्यज्यगं-
 तुकामोऽद्यवर्तते ॥ ३० ॥ अन्यदेशपराँल्लोकान्याचितुंपरपत्तने ॥ रक्षितो
 ऽस्तिमयाविद्वन्हेतुवाक्यैर्महत्तरैः ॥ ३१ ॥ नादत्तंलभ्यतेकिंचिदित्युक्त्वास
 निवारितः ॥ मयाभाग्यान्मुनीन्द्राद्यत्वमत्रैवसमागतः ॥ ३२ ॥ त्वत्प्रसादाद्द-
 रिद्रंमेशीघ्रंनश्यत्यसंशयम् ॥ केनोपायेनविप्रेन्द्रदरिद्रंनश्यतिध्रुवम् ॥ ३३ ॥
 कथयस्वकृपासिंधोव्रतंतीर्थतपादिकम् ॥ श्रुत्वातस्याःसुशीलायाभाषितंमुनि-
 पुंगवः ॥ ३४ ॥ प्रोवाचप्रवरंचित्तेविचार्यव्रतमुत्तमम् ॥ सर्वपापौघशमनंदुः-
 खदारिद्र्यनाशनम् ॥ ३५ ॥ परमानामविख्याताविष्णोस्तिथिरनुत्तमा ॥
 मलिम्लुचेतुयाकृष्णाभुक्तिमुक्तिफलप्रदा ॥ ३६ ॥ तस्याउपोषणंकृत्वाधनधा-

॥ एकादशमिहात्म्य ॥

न्ययुतोभवेत् ॥ विधिनाजागरैः साकंगीतवादित्रसंयुतम् ॥ ३७ ॥ धनदेनपु-
राचीर्णव्रतमेतत्सुशोभनम् ॥ तदाहृष्टेन रुद्रेण धनानामधिपः कृतः ॥ ३८ ॥
हरिश्चंद्रेण च कृतं पुरा क्रीतसुतेन वै ॥ पुनः प्राप्ता प्रिया तेन राज्यं निहतकंटकम् ॥
॥ ३९ ॥ तस्मात् कुरु विशालाक्षि व्रतमेतत्सुशोभनम् ॥ विधिनाविधियुक्तेन
समं जागरणेन च ॥ ४० ॥ इत्युक्त्वा तद्विधिं सर्वे कथयामास पांडवः ॥ प्रीत्याप-
रमसंतुष्टस्ततो भक्त्या प्रसादतः ॥ ४१ ॥ पुनः प्रोवाच तं विप्रं पंचरात्रिव्रतं शुभ-
म् ॥ यस्यानुष्ठानमात्रेण भुक्तिमुक्तिश्च प्राप्यते ॥ ४२ ॥ परमादिवसे प्रातः कृ-
त्वा पौर्वाहिकं विधिम् ॥ कुर्यात्सुनियमान् शक्त्या पंचरात्रिव्रतादरात् ॥ ४३ ॥
प्रातः स्नात्वा निराहारो यस्तिष्ठेद्दिनपंचकम् ॥ स गच्छेद्द्वैष्णवं स्थानं पितृमातृ-

प्रियासमम् ॥ ४४ ॥ एकाशनस्तुयोभूयाद्दिनानांपंचकंनरः ॥ सर्वपापविनि-
 मुक्तःस्वर्गलोकेमहीयते ॥ ४५ ॥ स्नात्वायोभोजयेद्विप्रंदिनानांपंचकंनरः ॥
 भोजितंतेनविधिनासदेवासुरमानुषम् ॥ ४६ ॥ पूर्णकुंभंसतोयेनयोददाति
 द्विजातये ॥ दत्तंनैवसकलंब्रह्मांडंसचराचरम् ॥ ४७ ॥ तिलपात्रंतुयोद-
 द्यात्स्नात्वापंचदिनंनरः ॥ सभुक्त्वाविपुलान्भोगान्सूर्यलोकेमहीयते ॥ ४८ ॥
 ब्रह्मचर्येणयस्तिष्ठेद्दिनानांपंचकंनरः ॥ सस्वर्गेभुंजतेभोगान्स्वर्वेश्याभिःसमं
 मुदा ॥ ४९ ॥ एवंविधंब्रतंसाध्विकुरुत्वंपतिनाशुभे ॥ धनधान्ययुताभूत्वा
 स्वर्गंयास्यसिसुव्रते ॥ ५० ॥ इत्युक्त्वासाब्रतंचक्रेकौण्डिन्येनयथोदितम् ॥
 भर्त्रासमंभावयुतास्नात्वामासिमलिम्लुचे ॥ ५१ ॥ पंचरात्रव्रतेपूर्णेपरायाः

प्रियसंयुता ॥ साऽपश्यद्राजभवनादायांतनूपनंदनम् ॥ ५२ ॥ दत्त्वा नवीनं
 भवनं भव्यवस्तु समन्वितम् ॥ वासयामास विधिना विधिना प्रेरितः स्वयम् ॥
 ॥ ५३ ॥ दत्त्वा ग्रामं वृत्तिकरं ब्राह्मणाय सुमेधसे ॥ प्रसन्नस्तपसाराजा तं स्तुत्वा
 स्वगृहं ययौ ॥ ५४ ॥ मलिम्लुचस्य मासस्य परायाः परमादरात् ॥ कृष्णाह्यु-
 पोषणात्सद्यः पंचरात्रव्रतेन च ॥ ५५ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः सर्वसौख्यसमन्वि-
 तः ॥ भुक्त्वा भोजनं प्रियासार्धमन्ते विष्णुपुरं ययौ ॥ ५६ ॥ येकारिष्यन्ति मनु-
 जाः परायाव्रतमुरामम् ॥ पंचरात्रभवं पुण्यं भयावक्तुं न शक्यते ॥ ५७ ॥ पुष्क-
 राद्यानि तीर्थानि गंगाद्याः सरितस्तथा ॥ धेनुमुख्यानि दानानि तेन चीर्णानि स-
 र्वथा ॥ ५८ ॥ गयाश्राद्धं कृतं तेन पितरः परितोषिताः ॥ व्रतानि तेन चीर्णानि

व्रतखंडोदितानिवै ॥ ५९ ॥ द्विपदांब्राह्मणःश्रेष्ठोगौर्वरिष्ठाचतुष्पदाम् ॥
 देवानांवासवश्रेष्ठस्तथाम्पसोमलिम्लुचः ॥ ६० ॥ मलिम्लुचेपंचरात्रिःपश्चा-
 त्पापापहारिणी पंचरात्रेचपरमापद्भिनीपापशोषणी ॥ ६१ ॥ साप्यशक्तैः
 प्रकर्तव्यायथाशक्त्याविचक्षणैः ॥ मानुषंजनुरासाद्यनस्नातोयैर्मलिम्लुचः ॥
 ॥ ६२ ॥ तेजन्मघातिनोनूननोपोष्याहरिवासरे ॥ चतुरशीतिलक्षाणिभ्रमं
 तेयोनिसंकटे ॥ ६३ ॥ प्राप्यतेमानुषंजन्मदुर्लभंपुण्यसंचयैः ॥ तस्मात्कार्यंप्र-
 यत्नेनपरमायाव्रतंशुभम् ॥ ६४ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ एतत्तेसर्व-
 माख्यातंयत्पृष्ठोऽहंत्वयाऽनघ ॥ मलिम्लुचस्यमासस्यपरमायाःसमुद्भवम् ॥
 ॥ ६५ ॥ तत्सर्वंतेसमाख्यातंकुरुष्वावहितोनृप ॥ ६६ ॥ श्रुत्वैतद्यदुपतिनो

॥ एकादशीमाहात्म्य ॥

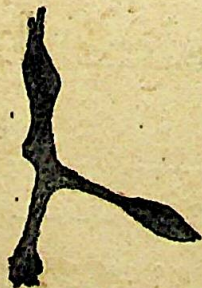
दितं माहात्म्यं तच्च क्रेत्र तमनुजैः प्रिया समेतः ॥ भुक्त्वाऽसौ दिवि भुवि दुर्लभांश्च
भोगान् नीतोऽसौ सुरवरमंदिरं सुहृष्टः ॥ ६७ ॥ येऽप्येवं भुवि मनुजामलिम्लुच-
स्य सुस्नाताः शुभविधिना समाचरन्ति ॥ ते भुक्त्वा दिवि विभवं सुरेन्द्रतुल्यं गच्छे-
युस्त्रिभुवनवन्दितस्य गोहम् ॥ ६८ ॥ ॥ इति श्री अधिककृष्णैकादशी पर-
मा माहात्म्यं समाप्तम् ॥ ॥ श्री कृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ श्रीमज्जगदीश्वरार्पण-
मस्तु ॥ ॥ शुभमस्तु ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

हैं पुस्तक पुणे पेंठ शनिवार मेहुणपुरा येथें
रावजी ~~आधर~~ गोंधळेकर यांणीं आपले “ जगद्वितेच्छु ”
या छापखान्यांत छापून प्रसिद्ध केलें.

मिति वैशाख शुद्ध १ शके १८१२. तारीख २० माहे एप्रिल सन १८९० इ०

आवृत्ति १ ली.

इत्येकादशीमाहामृत्यं समाप्तं ॥

